

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 29 sierpnia 2008 r.

Nr 144

TREŚĆ

Poz.:

UCHWAŁY RAD GMIN

2594	– nr XXV/254/2008 Rady Miejskiej w Kórniku z dnia 25 czerwca 2008 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru działalności gospodarczej w Dachowej, gm. Kórnik	15318
2595	– nr V/31/08 Rady Gminy w Chodzieży z dnia 27 czerwca 2008 r. w sprawie przyjęcia "Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami dla Gminy Chodzież na lata 2008-2011"	15327
2596	– nr XXIV/281/08 Rady Miasta Piły z dnia 24 czerwca 2008 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulic Jaworowej i Bydgoskiej	15366
2597	– nr XXIV/282/08 Rady Miasta Piły z dnia 24 czerwca 2008 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulic: Rodakowskiego, Lelewela i Świerkowej	15370
2598	– nr XXIV/283/08 Rady Miasta Piły z dnia 24 czerwca 2008 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulicy Jałowcowej (skwer)	15376
2599	– nr XXIV/284/08 Rady Miasta Piły z dnia 24 czerwca 2008 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ul. Wrzosowej	15379
2600	– nr XXIV/285/08 Rady Miasta Piły z dnia 24 czerwca 2008 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ul. Świerkowej	15382
2601	– nr XXIV/286/08 Rady Miasta Piły z dnia 24 czerwca 2008 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulic Michałowskiego i Szermentowskiego	15386
2602	– nr XIX/117/2008 Rady Gminy Malanów z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie zmiany uchwały nr XXXIII/180/2005 Rady Gminy Malanów z dnia 30 listopada 2005 r. w sprawie powołania Gminnego Centrum Kultury i Sportu	15389
2603	– nr XXIII/161/2008 Rady Gminy Rokietnica z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie zmiany uchwały nr XXII/210/2004 Rady Gminy Rokietnica z dnia 6 września 2004 r. w sprawie ustalenia cen za usługi przewozowe oraz Regulaminu porządkowego korzystania ze środków gminnej komunikacji zbiorowej Gminy Rokietnica	15392
2604	– nr XXIII/163/2008 Rady Gminy Rokietnica z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie zmiany uchwały nr XII/74/2007 Rady Gminy Rokietnica z dnia 29 sierpnia 2007 r. w sprawie Regulaminu udzielania pomocy materialnej dla uczniów	15393
2605	– nr XXIII/165/2008 Rady Gminy Rokietnica z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie nadania nazwy ulicy w miejscowości Kiekrz, Gmina Rokietnica	15394
2606	– nr XXIII/166/2008 Rady Gminy Rokietnica z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie nadania nazwy osiedla w miejscowości Rokietnica, Gmina Rokietnica	15396
2607	– nr XVI/132/2008 Rady Miejskiej w Dobrej z dnia 8 lipca 2008 r. w sprawie określenia górnej stawki opłaty ponoszonej przez właścicieli w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości płynnych	15398
2608	– nr XXIII/129/08 Rady Miasta i Gminy Czarniejewo z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie zasad nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości oraz ich wydzierżawiania lub wynajmowania	15398
2609	– nr XXI/94/2008 Rady Gminy Ostrowite z dnia 11 lipca 2008 r. w sprawie ustalenia stawek procentowych opłaty adiacenckiej	15401
2610	– nr XXIII/207/2008 Rady Gminy Stare Miasto z dnia 22 lipca 2008 r. w sprawie określenia zasad udzielania dotacji na sfinansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków	15401

UCHWAŁA ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

- 2611** – z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie przyjęcia II części Indykatorywnego Wykazu Indywidualnych Projektów Kluczowych dla Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013 15404

ANEKS DO POROZUMIENIA

- 2612** – aneks nr 3 do porozumienia międzygminnego z dnia 7 grudnia 2004 r. w sprawie powierzenia gminie Śrem zadania związanego z prowadzeniem schroniska dla bezdomnych zwierząt i ochrona przed bezdomnymi zwierzętami, polegającego na rozbudowie i eksploatacji międzygminnego schroniska dla bezdomnych zwierząt w Gaju 15408

2594

UCHWAŁA Nr XXV/254/2008 RADY MIEJSKIEJ W KÓRNIKU

z dnia 25 czerwca 2008 r.

**w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
obszaru działalności gospodarczej w Dachowej, gm. Kórnik**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218) oraz art. 20 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954, Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 127 poz. 880), Rada Miejska w Kórniku uchwala, co następuje:

§1. Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszarów działalności gospodarczej w Dachowej, gm. Kórnik.

§2. Miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, o którym mowa w §1, są ustalenia będące treścią niniejszej uchwały.

§3. Integralną częścią planu są:

- 1) rysunek planu, w skali 1:2.000 - Załącznik nr 1 do niniejszej uchwały,
- 2) rozpatrzenie uwag wniesionych do projektu planu - Załącznik nr 2 do niniejszej uchwały,
- 3) rozstrzygnięcie o sposobie realizacji, zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami o finansach publicznych - Załącznik nr 3.

DZIAŁ I

Postanowienia ogólne.

§4. Ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o:

- 1) planie - należy przez to rozumieć ustalenia planu, o których mowa w §2 uchwały, o ile z treści przepisu nie wynika inaczej;
 - 2) uchwale - należy przez to rozumieć niniejszą uchwałę Rady Miejskiej wórnika, o ile z treści przepisu nie wynika inaczej;
 - 3) rysunku planu - należy przez to rozumieć rysunek planu w skali 1:2.000, będący załącznikiem Nr 1 do niniejszej uchwały, zgodnie z §3 pkt 1;
 - 4) terenie - należy przez to rozumieć obszar wyznaczony na rysunku planu liniami rozgraniczającymi, oznaczony symbolem;
 - 5) przeznaczeniu podstawowym - należy przez to rozumieć takie przeznaczenie, które powinno przeważać na danym terenie;
 - 6) funkcji terenu - należy przez to rozumieć synonim przeznaczenia podstawowego;
 - 7) funkcji uzupełniającej - należy przez to rozumieć rodzaje przeznaczenia inne niż podstawowe, które uzupełniają lub wzbogacają a przeznaczenie podstawowe;
 - 8) wskaźniku intensywności zabudowy - należy przez to rozumieć stosunek powierzchni zainwestowanej obiektami kubaturowymi do powierzchni terenu lub do powierzchni działki, wyrażony w procentach;
 - 9) linii zabudowy - należy przez to rozumieć umowną linię pokazaną na rysunku planu, na której sytuuje się dominującą ścianę budynku, przy czym planem ustala się: nieprzekraczalną linię zabudowy, która jest określona poprzez podanie najmniejszej odległości od dróg w jakiej można sytuować zabudowę; nie dotyczy ona takich elementów budynków jak np.: okapy, gzymsy, balkony, galerie, werandy, tarasy lub schody zewnętrzne, detale architektoniczne, itp.;
 - 10) działalności gospodarczej - należy przez to rozumieć działalność wytwórczą, magazynową, składową i usługową;
 - 11) działalności wysokiej technologii - należy przez to rozumieć produkcję lub usługi charakteryzujące się wysoką wartością dodaną wytwarzanych produktów lub świadczonych usług, w tym także: działalność gospodarczą, w dziedzinach produkcji i rzemiosła wysokiej technologii: np. laboratoria badawcze, instytucje finansowe i ubezpieczeniowe, jednostki projektowe, instytucje gospodarcze, środki masowej komunikacji i łączności oraz inne podobne;
 - 12) parku technologicznego - należy przez to rozumieć zespół wyodrębnionych nieruchomości wraz z infrastrukturą techniczną, utworzony w celu dokonywania przepływu wiedzy i technologii pomiędzy jednostkami naukowymi, a przedsiębiorstwami;
 - 13) uciążliwości dla środowiska - należy przez to rozumieć zjawiska fizyczne lub stany utrudniające życie albo dokuczliwe dla otaczającego środowiska, a zwłaszcza hałas, wibracje, zanieczyszczenie powietrza, gleby, wody i zanieczyszczenie odpadami;
 - 14) działce budowlanej - należy przyjąć definicję zgodną z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.
- §5.** Użyte w planie określenia i nazewnictwo zostało zdefiniowane między innymi w następujących przepisach:
- 1) ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity z 2004 r. Dz.U. Nr 204, poz. 2086, ze zm.);
 - 2) ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity z 2006 r. Dz.U. Nr 156, poz. 1118 ze zm.);
 - 3) rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 ze zm.);
 - 4) ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93 ze zm.);
 - 5) ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jednolity z 2004 r. Dz.U. Nr 121, poz. 1266 ze zm.);
 - 6) ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz.U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150);
 - 7) ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz.U. Nr 62, poz. 628 ze zm.);
 - 8) ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity z 2005 r. Dz.U. Nr 236, poz. 2008 ze zm.);
 - 9) ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (tekst jednolity z 2002 r. Dz.U. Nr 147, poz. 1229 ze zm.);
 - 10) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 kwietnia 2006 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz.U. Nr 80, poz. 563);
 - 11) ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity z 2004 r. Dz.U. Nr 261, poz. 2603 ze zm.);
 - 12) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz.U. Nr 254, poz. 2573 ze zm.);
 - 13) rozporządzenie Wojewody Wielkopolskiego z dnia 31 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego Poznań - Krzesiny w Poznaniu Nr 40/07.
- §6. 1.** Przedmiotem planu jest ustalenie przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu na obszarze objętym planem.
2. Zakres ustaleń niniejszego planu został wyznaczony uchwałą Rady Miejskiej w Kórniku Nr VTII/72/2007 z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru działalności gospodarczej w Dachowej, gm. Kórnik.
3. Ustalenia niniejszej uchwały są zgodne z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania prze-

strzennego gminy Kórnik zatwierdzonym Uchwałą Nr XW156/2007 Rady Miejskiej w Kórniku z dnia 29 października 2007 r.

§7. 1. Planem objęto obszar o powierzchni: 67,74 ha.

2. Obszar, o którym mowa w ust. 1, położony jest przy północno - wschodniej części gminy Kórnik, przy granicy z gminą Kleszczewo, pomiędzy autostradą A2 a drogą ekspresową S11.

3. Obszar objęty planem miejscowym stanowią działki oznaczone ewidencyjnymi Nr 79/1, 80, 81.

§8. Granice obszaru objętego planem, będące granicami zatwierdzenia, przedstawiono na rysunku planu, o którym mowa w §3 pkt 1.

DZIAŁ II

Ustalenia szczegółowe.

ROZDZIAŁ I

Przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.

§9. 1. Na obszarze działalności gospodarczej ustala się następujące podstawowe przeznaczenia:

- 1) tereny obiektów produkcyjnych, składowych i magazynów lub usług, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1P/U, 2P/U, 3P/U;
- 2) tereny dróg publicznych, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1KDZ i 2KDZ;
- 3) teren stanowiący pas techniczny związany z poszerzeniem istniejącej drogi, oznaczony na rysunku planu symbolem KDp;
- 4) tereny zieleni izolacyjnej, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1ZI, 2ZI, 3ZI;
- 5) teren zieleni urządzonej, oznaczony na rysunku planu symbolem ZP;

2. Na terenach P/U ustala się następujące kategorie przeznaczenia uzupełniającego:

- a) biura, siedziby zarządów firm,
- b) działalność produkcyjna lub usługowa, w tym usługi wysokiej technologii,
- c) laboratoria badawcze,
- d) hotele,
- e) gastronomia;
- f) handel detaliczny lub hurtowy,
- g) zieleni, w tym zieleni parkowa,
- h) komunikacja samochodowa: parkingi, place manewrowe itp.,

i) trasy komunikacji samochodowej w postaci dróg wewnętrznych,

j) urządzenia zaopatrzenia w energię elektryczną,

k) urządzenia lub sieci zaopatrzenia w gaz,

1) inne urządzenia lub sieci niezbędne i związane z funkcjonowaniem inwestycji.

§10. Na obszarze objętym planem wyznacza się tereny publiczne, którymi są:

- 1) tereny dróg publicznych, oznaczone na rysunku planu symbolami 1KDZ i 2KDZ;
- 2) pas techniczny związany z poszerzeniem istniejącej drogi, teren oznaczony na rysunku planu symbolem KDp.

§11. Na obszarze objętym planem wyznacza się tereny ogólnodostępne, którymi są tereny zieleni urządzonej, oznaczone na rysunku planu symbolem ZP.

§12. Zgodnie z art. 7 ustawy, o której mowa w §5 ust. 5, niniejszym planem zmienia się przeznaczenie gruntów:

- 1) rola kl. III a o pow. 4,5100 ha;
 - 2) rola kl. III b o pow. 7,9000 ha;
 - 3) rola kl. IV a o pow. 51,1000 ha;
 - 4) rola kl. IV b o pow. 2,5600 ha;
- na cele określone w uchwale.

§13. Linią ciągłą oznaczono na rysunku linię rozgraniczającą tereny o różnych funkcjach i różnych zasadach zagospodarowania określonych w uchwale.

ROZDZIAŁ II

Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego.

§14. Przy realizacji zagospodarowania obszaru objętego planem ustala się zachowanie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, określonych niniejszą uchwałą, w szczególności w rozdziałach 5 i 6.

ROZDZIAŁ III

Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego.

§15. Na obszarze objętym planem dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem przedsięwzięć związanych z:

- 1) górnictwem;
- 2) produkcją metali;
- 3) przetwarzaniem i unieszkodliwianiem odpadów;
- 4) chowem lub hodowlą zwierząt.

§16. 1. Na obszarze objętym planem należy zapobiegać i przeciwdziałać zmianom powierzchni ziemi. W tym celu nie

należy dopuszczać do niszczenia lub uszkodzenia powierzchni ziemi, przez niekorzystne przekształcanie jej budowy oraz poprzez gromadzenie odpadów i odprowadzanie ścieków w sposób sprzeczny z przepisami prawa.

2. Zakazuje się prowadzenia prac, trwale i niekorzystnie, naruszających stosunki gruntowo - wodne panujące na obszarze objętym planem oraz w jego sąsiedztwie.

§17. Uciążliwości dla środowiska, związane z prowadzoną działalnością na terenie P/U, o których mowa w §9 ust 1 i 2, nie mogą powodować przekroczeń poziomów określonych w przepisach prawa na granicy nieruchomości, na której są zlokalizowane.

§18. Wzdłuż granic terenów P/U należy zrealizować pasy zieleni izolacyjnej, o szerokości min. 20,00 m.

ROZDZIAŁ IV

Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

§19. Dla ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego, prace ziemne związane z zagospodarowaniem i zabudowaniem terenu wymagają uzgodnienia ze służbami ochrony zabytków, przed uzyskaniem pozwolenia na budowę, dla określenia konieczności ewentualnych prac archeologicznych.

ROZDZIAŁ V

Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych.

§20. Na obszarze objętym planem wyznacza się tereny publiczne określone w §10.

§21. Linie rozgraniczające tereny publiczne zostały oznaczone zgodnie z zasadą określoną w §13.

§22. Dla drogi publicznej oznaczonej na rysunku planu symbolem 1KDZ, realizowanej jako ulica klasy Z (zbiorcza):

- 1) ustala się szerokości w liniach rozgraniczających: 20,00 m;
- 2) ustala się realizację jezdni o utwardzonej nawierzchni i szerokości min. 7,00 m (2 x 3,5 m), dla której należy wykonać nawierzchnię zgodnie z przepisami prawa, przy czym:
 - a) przy indywidualnych zjazdach na poszczególne tereny lub działki budowlane należy zachować odpowiednie, wynikające z przepisów, pola widoczności,
 - b) włączenie zjazdów, o których mowa wyżej, do ulicy 1KDZ musi być prowadzone pod kątem prostym lub zbliżonym do prostego,
 - c) w przypadku realizacji inwestycji o dużym natężeniu ruchu drogowego, tzn. przekraczającym 25% udziału w ruchu na ulicy, należy zastosować dodatkowe pasy włączenia, wyznaczone na terenach P/U, o parametrach wynikających z przepisów prawa, przy czym

dopuszcza się realizację wspólnego zjazdu do kilku działek budowlanych lub do kilku podmiotów gospodarczych oraz na drogi wewnętrzne,

- d) utwardzone zjazdy muszą posiadać szerokość wynikającą z przepisów prawa;
 - e) należy zapewnić ciągłość odwodnienia zjazdów wzdłuż ulic;
- 3) na skrzyżowaniach należy zachować odpowiednie, wynikające z przepisów, pola widoczności;
 - 4) dopuszcza się realizację zatok autobusowych, zgodnie z przepisami prawa;
 - 5) ustala się realizację jedno lub dwustronnego chodnika o szerokości min. 1,50 m, oddzielonego od jezdni pasem zieleni;
 - 6) dopuszcza się realizację ścieżki rowerowej lub ciągu pieszo-rowerowego, zgodnie z przepisami;
 - 7) dopuszcza się realizację skrzyżowania skanalizowanego z drogą publiczną 2KDZ, zgodnie z przepisami prawa;
 - 8) pozostałe nie wymienione parametry realizować z zachowaniem obowiązujących przepisów prawa;
 - 9) bramę wjazdową odsunąć, od linii rozgraniczających ulicę, na głębokość najdłuższego pojazdu przewidzianego do obsługi podmiotów, działających na terenach P/U.

§23. Dla drogi publicznej oznaczonej na rysunku planu symbolem 2KDZ, realizowanej jako ulica klasy Z (zbiorcza):

- 1) ustala się szerokości w liniach rozgraniczających: 30,00 m;
- 2) ustala się realizację jednoprzestrzennej jezdni, dopuszcza się realizację jezdni z pasem rozdziału, o utwardzonej nawierzchni, którą należy wykonać zgodnie z przepisami prawa, przy czym:
 - a) przy indywidualnych zjazdach na poszczególne tereny należy zachować odpowiednie, wynikające z przepisów, pola widoczności,
 - b) włączenie zjazdów, o których mowa wyżej, do ulicy 2KDZ musi być prowadzone pod kątem prostym lub zbliżonym do prostego,
 - c) w przypadku realizacji inwestycji o dużym natężeniu ruchu drogowego, tzn. przekraczającym 25% udziału w ruchu na ulicy, należy zastosować dodatkowe pasy włączenia, wyznaczone na terenach P/U, o parametrach wynikających z przepisów prawa, przy czym dopuszcza się realizację wspólnego zjazdu do kilku działek budowlanych lub do kilku podmiotów gospodarczych oraz na drogi wewnętrzne,
 - d) utwardzone zjazdy muszą posiadać szerokość wynikającą z przepisów prawa,
 - e) należy zapewnić ciągłość odwodnienia zjazdów wzdłuż ulic;
- 3) dopuszcza się realizację skrzyżowania skanalizowanego z drogą publiczną 1KDZ, zgodnie z przepisami prawa;
- 4) na skrzyżowaniach należy zachować odpowiednie, wynikające z przepisów, pola widoczności;

- 5) ustala się realizację jedno lub dwustronnego chodnika o szerokości min. 1,50 m, oddzielonego od jezdni pasem zieleni, zgodnie z przepisami prawa;
- 6) dopuszcza się realizację ścieżki rowerowej lub ciągu pieszo-rowerowego, zgodnie z przepisami,
- 7) pozostałe nie wymienione parametry realizować z zachowaniem obowiązujących przepisów prawa;
- 8) bramę wjazdową odsunąć, od linii rozgraniczających ulicy, na głębokość najdłuższego pojazdu przewidzianego do obsługi podmiotów, działających na terenach P/U.

§24. Dla pasów technicznych związanych z poszerzeniem istniejących dróg, oznaczonych na rysunku symbolem KDp:

- 1) ustala się pas o szerokości od 7,00 m do 9,00 m, wyznaczony wzdłuż granicy przedmiotowego terenu z istniejącą drogą gminną (działka o Nr ewid. 50), który stanowi rezerwę pod poszerzenie drogi, leżącej poza granicami planu;
- 2) dopuszcza się realizację na terenie KDp urządzeń związanych z drogami: np. chodników, ścieżek rowerowych itp.;
- 3) dopuszcza się na terenach KDp lokalizację podziemnych urządzeń infrastruktury technicznej.

§25. Dla terenu zieleni urządzonej, oznaczonego na rysunku symbolem ZP ustala się:

- 1) realizację nasadzeń zieleni wysokiej, średniej i niskiej, przy czym należy zachować odpowiedni dobór roślin ze względu na lokalne warunki glebowe i klimatyczne;
- 2) dopuszcza się zagospodarowanie urządzeniami sportowo-rekreacyjnymi np. boiskami do gry zespołowej lub placami zabaw dla dzieci, skwerami, małą architekturą, ciągami spacerowymi, itp.

§26. Zakazuje się ustawiania reklam i tablic informacyjnych w miejscach i w sposób utrudniający czytelność informacji drogowiskazowej.

ROZDZIAŁ VI

Parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy.

§27. 1. Na terenach, P/U zabudowę należy kształtować w sposób zapewniający zachowanie przepisów prawa oraz następujących warunków:

- 1) wysokość zabudowy do 20,00 m, licząc od poziomu terenu do kalenicy lub od poziomu terenu do najwyższego elementu konstrukcyjnego budynku;
- 2) ustala się realizację obiektów o wysokich walorach architektonicznych, wykonanych i w technologiach zapewniających zachowanie, w ich wnętrzu, warunków wymaganych przepisami prawa, w szczególności w zakresie wymagań klimatycznych, oświetlenia i akustycznych oraz zapewniających ograniczenie niekorzystnych wpływów na zewnątrz obiektów;

3) dopuszcza się realizację dominant architektonicznych na terenie oznaczonym symbolem 2P/U, przy czym:

- a) powierzchnia dominanty nie może stanowić więcej niż 20% całkowitej powierzchni zabudowy tego terenu,
- b) maksymalna wysokość do 25,00 m, licząc od poziomu terenu do kalenicy lub od poziomu terenu do najwyższego elementu konstrukcyjnego budynku.

2. Na terenach P/U dopuszcza się realizację działalności wysokiej technologii realizowanych w formie parków technologicznych, zgodnie z przepisami prawa.

3. Ustala się przykrycie budynków dachami o dowolnej formie.

§28. 1. Na terenach P/U ustala się powierzchnię zabudowy max 50%.

2. Ustala się nieprzekraczalną linię zabudowy:

- a) 20,00 m od linii rozgraniczających dróg publicznych oznaczonych na rysunku planu symbolami 1KDZ i 2KDZ,
- b) 20,00 m od granic terenu objętego planem z zastrzeżeniem lit. c;
- c) 20,00 m od granicy terenu zieleni urządzonej, oznaczonej na rysunku planu symbolem ZP.

§29. Na obszarze objętym planem dopuszcza się realizację indywidualnych urządzeń:

- 1) systemu oczyszczania ścieków, realizowanego w zamkniętym systemie obiegu wody;
- 2) do pozyskiwania niekonwencjonalnych i odnawialnych źródeł energii, za wyjątkiem farm wiatrowych.

§30. 1. Ustala się realizację miejsc parkingowych na własnej posesji jako wydzielone parkingi z zadrzewieniem lub garaży, w ilości niezbędnej dla prawidłowego funkcjonowania terenu lub obiektów oraz zgodnie z przepisami prawa.

2. Ustala się, że konstrukcja nawierzchni stanowisk postojowych musi charakteryzować się odpowiednią nośnością, trwałością, równością i odpornością na deformacje spowodowane punktowymi obciążeniami statycznymi, a usytuowanie stanowisk postojowych należy zaprojektować oraz wykonać zgodnie z wymogami przepisów prawa.

§31. 1. Dla terenów zieleni izolacyjnej, oznaczonych na rysunku symbolem ZI ustala się:

- 1) realizację nasadzeń zieleni wysokiej, średniej, niskiej ziemiokielasowej, przy czym należy zachować odpowiedni dobór roślin ze względu na lokalne warunki glebowe i klimatyczne;
- 2) szerokość w liniach rozgraniczających min. 20,00 m;

2. Na terenie ZI dopuszcza się realizację podziemnych lub naziemnych zbiorników przeciwpożarowych.

§32. Na obszarze planu ustala się stosowanie kolorystyki elewacji zharmonizowanej z otoczeniem.

ROZDZIAŁ VII

Granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych.

§33. 1. Obszar objęty planem położony jest:

- 1) częściowo w granicach III, zewnętrznej strefy ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego Poznań - Krzesiny (rozporządzenie przywołano §5 pkt 13), dla której brak ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, jednak należy zapewnić właściwy klimat akustyczny w budynkach z pomieszczeniami wymagającymi ochrony akustycznej, zgodnie z przepisami prawa;
- 2) w strefie ochrony wód gruntowych - OWO, w obszarze Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 144.

ROZDZIAŁ VIII

Szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym.

§34. Na terenie P/U ustala się następujące zasady i warunki podziału na działki budowlane:

- 1) dopuszcza się podział terenów P/U na działki budowlane, jednak powstałe po podziale nieruchomości:
 - a) nie mogą być mniejsze niż 1 ha,
 - b) muszą mieć zapewniony dostęp do drogi publicznej zgodnie z przepisami prawa,
 - c) granice będą prowadzone pod kątem prostym lub zbliżonym do prostego,
 - d) winny zachować gabaryty umożliwiające zlokalizowanie na nich zabudowy z zachowaniem określonej niniejszą uchwałą intensywności zabudowy i wymaganej liczby miejsc parkingowych;
- 2) dopuszcza się wydzielenie działek pod: urządzenia infrastruktury technicznej, drogi wewnętrzne oraz poszerzenie istniejących dróg, w takiej sytuacji kształt i wielkość działek będzie wynikał z faktycznych potrzeb.

ROZDZIAŁ IX

Szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy.

§35. 1. Dla terenów P/U z zastrzeżeniem ust. 2 ustala się obowiązki zachowania, przewidzianych w przepisach prawa, odległości od urządzeń elektroenergetycznych.

2. Dopuszcza się skablowanie lub przeniesienie istniejącej linii elektroenergetycznych.

§36. Na obszarze objętym planem ustala się zakaz zabudowy mieszkaniowej.

§37. W przypadku realizacji obiektów o wysokości równej lub większej niż 50,00 m n.p.t na obszarze objętym planem ustala się obowiązek uzgodnienia z Dowództwem Sił Powietrznych.

ROZDZIAŁ X

Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej

§38. Obsługę komunikacyjną terenów P/U ustala się z dróg publicznych (1KDZ i 2KDZ) oraz poprzez drogi wewnętrzne.

§39. Ustala się realizację infrastruktury technicznej w liniach rozgraniczających ulic KDZ oraz w pasie technicznym KDp lub w drogach wewnętrznych oraz dopuszcza się w zielni izolacyjnej ZI, przy zachowaniu przepisów prawa oraz następujących warunków:

- 1) ścieki sanitarne:
 - a) docelowo z zastrzeżeniem lit. b, do sieci kanalizacji sanitarnej, poprzez przepompownię ścieków, zrealizowaną w ramach terenów publicznych lub terenów P/U, dopuszcza się tymczasowo do czasu realizacji sieci, korzystanie ze szczelnych zbiorników bezodpływowych,
 - b) dopuszcza się zastosowania systemu indywidualnego oczyszczania ścieków;
- 2) ścieki technologiczne:
 - a) ścieki technologiczne nie odpowiadające składem ściekom bytowym należy podczyszczać, przez indywidualny system oczyszczania, do odpowiednich parametrów określonych w przepisach prawa, a docelowo do sieci kanalizacyjnej lub oczyszczalni ścieków, o której mowa w pkt 1 lit b,
 - b) dopuszcza się zastosowanie zamkniętych obiegów wodnych, zgodnie z przepisami prawa;
- 3) ścieki i wody deszczowe:
 - a) z dróg i powierzchni utwardzonych, z zastrzeżeniem lit. b i c, ustala się odprowadzenie do sieci kanalizacji deszczowej,
 - b) dopuszcza się odprowadzenie wód deszczowych do lokalnej kanalizacji deszczowej, zaopatrzonej w odpowiednie urządzenia, przewidziane przepisami prawa, (np. separatory błota i tłuszczu); dopuszcza się odprowadzanie deszczówki do pobliskich rowów leżących poza granicami planu, po wcześniejszym podczyszczeniu w odpowiednich urządzeniach, do parametrów określonych w przepisach prawa,
 - c) dopuszcza się zagospodarowanie wód deszczowych, z powierzchni dachów, w ramach działki: bezpośrednio do gruntu, poprzez rozsączenie lub gromadzenie wody w zbiornikach ppoż. albo w inny sposób, pod warunkiem

kiem, że nie wywoła się skutków, o których mowa w §16 ust. 2,

d) zakazuje się powierzchniowego odprowadzania wód deszczowych poza granice nieruchomości;

4) zaopatrzenie w wodę, w tym do celów przeciwpożarowych:

a) z zastrzeżeniem lit. b, z sieci wodociągowej z wykorzystaniem urządzeń zaopatrzenia w wodę, dopuszcza się realizację naziemnych lub podziemnych zbiorników ppoż.,

b) dopuszcza się możliwość realizacji lokalnego ujęcia wody;

5) zaopatrzenie w energię: ze stacji transformatorowych lokalizowanych na terenach P/U, przy czym:

a) dopuszcza się lokalizację więcej niż jednej stacji transformatorowej na każdym terenie P/U, pokazanym na rysunku planu,

b) dopuszcza się lokalizację napowietrznych (nastupowych) stacji transformatorowych w poszerzonych pasach dróg publicznych lub dróg wewnętrznych, zgodnie z przepisami prawa,

c) wielkość i lokalizacja stacji będzie wynikała z faktycznego zapotrzebowania na energię elektryczną;

6) sieć gazowa: dopuszcza się podłączenie do sieci zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa, przy czym dopuszcza się korzystanie z gazu płynnego gromadzonego w zbiornikach;

7) zaopatrzenie w ciepło: przy ogrzewaniu budynków zastosować źródła energii, o ograniczonej emisji zanieczyszczeń, (np. gaz, olej opałowy);

8) dopuszcza się wykorzystanie niekonwencjonalnych i odnawialnych źródeł energii;

9) inne elementy uzbrojenia: na warunkach określonych w przepisach.

ROZDZIAŁ XI

Sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

§40. Dopuszcza się tymczasową realizację jezdni o szerokościach mniejszych niż określone w uchwale, jednak muszą być spełnione wymogi określone dla drogi pożarowej, w tym min. światło utwardzonej jezdni - 5,00 m, z zakazem zmniejszania go stałymi elementami i zadrzewianiem.

§41. Dopuszcza się zmianę sposobu użytkowania obiektów lub ich części, przy zachowaniu warunków określonych w planie oraz w przepisach prawa.

§42. Do czasu realizacji stacji transformatorowej, dopuszcza się korzystanie z urządzeń elektroenergetycznych istniejących poza granicami planu.

§43. Do czasu docelowego zagospodarowania pasów technicznych KDp, dopuszcza się realizację nasadzeń zieleni niską (trawniki) oraz dopuszcza się realizację chodnika lub ścieżki rowerowej.

Dział III

Przepisy końcowe.

§44. Plan zachowuje ważność również wtedy, jeśli nastąpi:

1) zmiana lub nowelizacja któregokolwiek z wymienionych w §5 przepisów chyba, że z ich treści będzie wynikał obowiązek dokonania zmiany planu;

2) zmiana wymienionych w planie numerów ewidencyjnych działek.

§45. Ustala się stawkę procentową, służącą naliczeniu jednorazowej opłaty od wzrostu wartości nieruchomości, o której mowa w art. 36 ust. 3 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, w wysokości 30%.

§46. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy Kórnik.

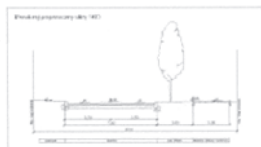
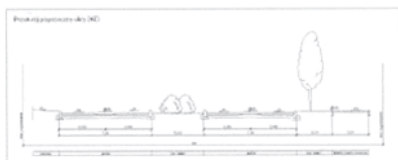
§47. Uchwała wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodnicząca
Rady Miejskiej
(-) Irena Kaczmarek

Załącznik nr 1
do uchwały nr XXV / 254 / 2008
Rady Miejskiej w Kórniku
Z dnia 25 czerwca 2008r.

MIEJSKOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO OBSZARÓW
DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ
W DACHOWEJ,
GMINA KÓRNIK

SKALA 1 : 2000

- GRANICE OBSZARU OBJĘTOGO PLANEM
 LINIE ROZGRANICZAJĄCE TERENY OGRNIĘTYCH FUNKCJI
 WZROSTU ZAGRODZENIA ZAGRODZENIOWA
 WNIOSKOWANIE LINIE DROGI
 TERENY OGRNIĘTYCH FUNKCJI, SŁOŻONE NAGAZOŃ
 I TONARZĄDZU
 LINIE DROGI PUBLICZNYCH, REALIZOWANYCH I LICE NAGAZOŃ
 PASY TECHNICZNE ZWIĄZANE Z PODSTROJONEM (STWIERDZENIE DROGI
 PASY ZIELONE (ZIELONE)
 ZIELONE (ZIELONE)

Wyrys ze studium uwarunkowań i kierunków
zagospodarowania przestrzennego gminy Kórnik

GRANICE OBSZARU OBJĘTEGO MEJSCOWYM ZAGOSPODAROWANIEM PRZESTRZENNEM

Przewodnicząca Rady Miejskiej

Irena Kaczmarek

Załącznik nr 2
do uchwały Nr XXV/254/2008
Rady Miejskiej w Kórniku
z dnia 25 czerwca 2008 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE O SPOSOBIE ROZPATRZENIA UWAG DO PROJEKTU ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARU DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ W DACHOWEJ, GM. KÓRNIK.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 z późniejszymi zmianami). Rada Miejska w Kórniku podejmuje następujące rozstrzygnięcie w sprawie sposobu rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru działalności gospodarczej w Dachowej, gm. Kórnik.

Postanawia się odrzucić wniesioną do projektu planu uwagę, zgodnie z rozstrzygnięciem Burmistrza Gminy Kórnik z dnia 11 czerwca 2008 r.

Powody nie uwzględnienia uwagi:

Obecny wariant przebiegu dróg zbiorczych 1KDZ i 2KDZ jest integralnym elementem związanym z rozwojem obszaru aktywizacji gospodarczej w miejscowości Dachowa. Został określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kórnik zatwierdzonym uchwałą Nr XVI/156/2007 Rady Miejskiej w Kórniku, z dnia 29 października 2007 r. Studium przewiduje lokalizację działalności produkcyjnej jak również szeroko rozumianych usług. Niezbędna jest zatem realizacja odpowiedniej infrastruktury komunikacyjnej obsługującej przedmiotowy teren miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Wytyczne do przyjętego w planie rozwiązania drogowego wynikają z koncepcji układu komunikacyjnego Gminy Kórnik

z 2005 roku, która zakłada między innymi realizację dwóch dróg przechodzących przez przedmiotowy teren miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru działalności gospodarczej w Dachowej, gm. Kórnik. Projektowana droga gminna (1KDZ) będzie miała za zadanie usprawnić komunikację mieszkańców pobliskich miejscowości oraz będzie stanowiła drogę zbiorczą dla projektowanej drogi 2KDZ.

Przedmiotowy teren miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będzie głównie obsługiwany poprzez drogę 2KDZ, która połączona z drogami wojewódzkimi umożliwi dojazd do pobliskiej autostrady A2 i drogi ekspresowej S11.

Jakikolwiek wzmożony ruch pojazdów o wysokim tonażu będzie odbywał się poprzez drogę 2KDZ.

Przedmiotowy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie umożliwia podłączenia drogi 1KDZ do ulicy Okrężnej. Takie rozwiązanie będzie możliwe dopiero w wyniku innej procedury planistycznej. Obecnie będzie to droga bez wyjazdu.

Wobec powyższego, zagrożenia, o których piszą mieszkańcy w uwadze z 6 czerwca 2008 r. nie występują w związku z uchwaleniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru działalności gospodarczej w Dachowej, gm. Kórnik.

Załącznik nr 3
do uchwały Nr XXV/254/2008
Rady Miejskiej w Kórniku
z dnia 25 czerwca 2008 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE SPOSOBU REALIZACJI, ZAPISANYCH W PLANIE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARU DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ W DACHOWEJ, GM. KÓRNIK, INWESTYCJI Z ZAKRESU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ, KTÓRE NALEŻĄ DO ZADAŃ WŁASNYCH GMINY ORAZ ZASADACH ICH FINANSOWANIA.

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 z późniejszymi zmianami) oraz w oparciu o ustawę z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) i ustawę z dnia 26 listopada 1998 r. finansach publicznych (Dz.U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148 z późniejszymi zmianami) prognozę skutków finansowych uchwalenia przedmiotowego planu Rada Miejska w Kórniku, rozstrzyga, co następuje:

§1. Południowy obszar graniczący z terenem planu wyposażony jest w sieć wodociągową i elektroenergetyczną, natomiast brak sieci kanalizacyjnej - będzie realizowana na koszt i staraniem inwestora.

§2. 1. Wykonanie stacji transformatorowej lub przyłącza energetycznego leży w gestii dysponenta sieci.

2. Zaopatrzenie w ciepło jest obowiązkiem inwestora, w zależności od wyboru sposobu ogrzewania, niezbędne będzie porozumienie z właściwym dysponentem sieci.

§3. Zgodnie z §10 ustaleń planu, terenem publicznym są tereny przeznaczone pod tereny dróg publicznych, oznaczonych na rysunku planu symbolami 1KDZ i 2KDZ oraz poszerzenie istniejącej drogi gminnej KDp - realizacja ustaleń planu zagospodarowania nastąpi ze środków inwestorów.

§4.1. Obsługa komunikacyjna terenu objętego planem odbywać się będzie z nowo projektowanych dróg 1KDZ

i 2KDZ oraz za pośrednictwem istniejących dróg gminnych i nowo projektowanych wewnętrznych. Drogi wewnętrzne na terenie P/U będą realizowane ze środków inwestora i jego staraniem.

2. Realizacja indywidualnych zjazdów należy do zadań inwestora.

2595

UCHWAŁA Nr V/31/08 RADY GMINY W CHODZIEŻY

z dnia 27 czerwca 2008 r.

w sprawie przyjęcia "Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami dla Gminy Chodzież na lata 2008-2011"

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 9, art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; z 2002 r., Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r., Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004 r., Nr 102, poz. 1055, Nr 110, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759; z 2005 r., Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457; z 2006 r., Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337; z 2007 r., Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, oraz art. 87 ust. 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 162, poz. 1568; z 2004 r., Nr 96, poz. 959, Nr 238, poz. 2390; z 2006 r. Nr 50, poz. 362, Nr 126, poz. 875) Rada Gminy w Chodzieży uchwala, co następuje :

§1. Przyjmuje się do realizacji "Gminny Program Opieki nad Zabytkami dla Gminy Chodzież na lata 2008-2011" w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Chodzież.

§3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący Rady
(-) *Iwona Górka*

GMINNY PROGRAM OPIEKI NAD ZABYTKAMI DLA GMINY CHODZIEŻ NA LATA 2008-2011

Wstęp

Dziedzictwo kulturowe, to dorobek materialny i duchowy poprzednich pokoleń, to również dorobek naszych czasów.

Najczęściej utożsamiamy dziedzictwo kulturowe z archeologią, architekturą, sztuką.

Również dawne formy gospodarowania (np. sposoby uprawy roli, sposoby produkcji różnych wyrobów charakterystycznych dla danego regionu) oraz wiele innych przejawów życia i rozwoju społeczności stanowią elementy naszej kultury.

Pamiętać zatem musimy o bogactwie nieodnawialnych źródeł informacji o życiu i działalności naszych przodków oraz o potrzebie zachowania tych źródeł dla przyszłych pokoleń.

Świadomość potrzeby ratowania i ochrony zabytków jest coraz powszechniejsza. Dbanie o należyty stan i atrakcyjny wygląd zabytków, aby nie były kojarzone z obiektami o złym stanie technicznym, nie remontowanymi od lat, czy wręcz ruinami jest obywatelskim obowiązkiem.

Rewitalizacja pojedynczych obiektów, jak również całych zespołów zabudowy jest szansą na ich uratowanie. Tak więc stworzenie programu opieki nad zabytkami jest koniecznością

przewidzianą ustawowo oraz potrzebą społeczną. Jest również ważnym czynnikiem w upowszechnianiu wiedzy i pomaganiu właścicielom zabytków w dbaniu o obiekty zabytkowe.

Miasta, wsie nigdy nie będą atrakcyjne dla turysty, jeżeli zabytki będą zaniedbane, niewłaściwie promowane czy eksponowane.

Urok zadbanych zabytków, parków tworzy niepowtarzalny charakter danego miejsca, do którego z chęcią się powraca.

Ponad 50% powierzchni gminy Chodzież stanowią tereny chronionego krajobrazu. Walory te wykorzystywane są dla turystyki ze względu na ciekawe szlaki piesze i rowerowe. Malownicze położenie gminy oraz zabytki – w wielu wsiach – z bogatą i barwną historią mogą tworzyć niepowtarzalny produkt turystyczny, który mógłby stać się znaczącym elementem rozwoju gminy.

Gminny Program Opieki nad Zabytkami dla Gminy Chodzież na lata 2008 – 2011 jest dokumentem uzupełniającym w stosunku do innych aktów planowania w gminie (miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Chodzież). Jest dokumentem polityki administracyjnej w zakresie podejmowanych działań dotyczących inicjowania, wspierania i koordynowania prac z dziedziny ochrony zabytków i krajobrazu kulturowego oraz upowszechniania i promowania dziedzictwa kulturowego.

Program opieki nad zabytkami stanowi podwalinę współpracy między samorządem gminy, właścicielami zabytków i Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Współpraca rozwijania w kolejnych latach powinna przynieść lokalnej społeczności korzyści – zachowanie dziedzictwa kulturowego dla przyszłych pokoleń.

Przy sporządzaniu niniejszego opracowania posłużono się następującymi materiałami:

- Miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego gminy Chodzież z 2003 r.,
- Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Chodzież z 1999 r.,
- Raportem o stanie zabytków w gminie Chodzież z 2004 r.,
- Ewidencją parku dworskiego w Oleśnicy z 1978 r.,
- Ewidencją parku dworskiego w Strzelcach z 1978 r.,
- "Dwór w Nietuszkowie" autorstwa T. Wujewskiego. Wydawnictwo Poznańskie, 2002 r.,
- "Gmina Chodzież" pod redakcją E. Wolskiego. Wydawnictwo Media Piła, 2006 r., oraz wizją lokalną w terenie.

1. Cel opracowania gminnego programu opieki nad zabytkami

Opracowanie gminnego programu opieki nad zabytkami ma na celu poprawę stanu zachowania gminnego środowiska kulturowego. Środkiem prowadzącym do jego realizacji jest ustalenie w programie uwarunkowań dotyczących finansowania i organizacji działań ochronnych wobec środowiska

kulturowego oraz edukacyjnych i wychowawczych wobec społeczności gminy Chodzież. Spodziewanym efektem będzie poprawa stanu środowiska kulturowego, stworzenie produktu turystycznego przy wykorzystaniu dóbr kultury, uwrażliwienie mieszkańców gminy na potrzeby związane z utrzymaniem i ochroną środowiska kulturowego.

W krajowym programie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami określa się, zgodnie z art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 163, poz. 1568 ze zmianami) w szczególności cele i kierunki działań oraz zadania w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami, warunki i sposób finansowania planowanych działań a także harmonogram ich realizacji. Podobny zakres powinien mieć gminny program opieki nad zabytkami.

W art. 87 ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami określone zostały cele opracowania gminnego programu opieki nad zabytkami.

Zgodnie z wyżej wymienionym przepisem, gminny program opieki nad zabytkami ma na celu w szczególności:

- włączenie problemów ochrony zabytków do systemu zadań strategicznych, wynikających z koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju,
- uwzględnianie uwarunkowań ochrony zabytków, w tym krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego, łącznie z uwarunkowaniami ochrony przyrody i równowagi ekologicznej,
- zahamowanie procesów degradacji zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego,
- podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych oraz wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami,
- określenie warunków współpracy z właścicielami zabytków, eliminujących sytuacje konfliktowe związane z wykorzystaniem tych zabytków,
- podejmowanie przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami.

1.1. Podstawa prawna opracowania gminnego programu opieki nad zabytkami

Podstawę prawną opracowania gminnego programu opieki nad zabytkami dla gminy Chodzież stanowią:

- ustawa z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami), w której artykuł 7 ust. 1 pkt 9 stwierdza, że "Zaspakajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne obejmują sprawy kultury, w tym bibliotek gminnych i innych instytucji kultury oraz ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.;"
- ustawa z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 163, poz. 1568 ze zmianami), w której artykuł 87 stanowi, że wójt sporządza na okres 4 lat gminny program opieki nad zabytkami.

Powyższy program przyjmuje rada gminy po uzyskaniu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków. Z realizacji gminnego programu opieki nad zabytkami wójt sporządza co 2 lata sprawozdanie, które przedstawia radzie gminy;

- ewidencja zabytków dla gminy Chodzież.

Prawne uregulowania dotyczące ochrony zabytków i opieki nad zabytkami znajdują się również w niżej obowiązujących ustawach:

- ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz.U. z 2006 r. Nr 97, poz. 673 ze zmianami);
- ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2004 r., Nr 92, poz. 880 ze zmianami);
- ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz.U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 ze zmianami);
- ustawie z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz.U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24 ze zmianami);
- ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz.U. Nr 85, poz. 539 ze zmianami);
- ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zmianami);
- ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902 ze zmianami);
- ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 ze zmianami).

Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 162, poz. 1568 ze zmianami) definiuje pojęcie zabytku, wprowadza pojęcia ochrony i opieki nad zabytkami.

Zgodnie z artykułem 3 wyżej wymienionej ustawy zabytkiem jest nieruchomość lub rzecz ruchoma, ich część lub zespoły, będące dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową.

Ochrona zabytków w myśl art. 4 polega, w szczególności, na podejmowaniu przez organy administracji publicznej działań mających na celu:

- zapewnienie warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych umożliwiających trwałe zachowanie zabytków oraz ich zagospodarowanie i utrzymanie,
- zapobieganie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków,
- udaremnianie niszczenia i niewłaściwego korzystania z zabytków,
- przeciwdziałanie kradzieży, zaginięciu lub nielegalnemu wywozowi zabytków za granicę,
- kontrolę stanu zachowania i przeznaczenia zabytków,

- uwzględnianie zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska.

Ochrona nad zabytkiem sprawowana przez jego właściciela lub posiadacza polega na zapewnieniu warunków:

- naukowego badania i dokumentowania zabytku,
- prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku,
- zabezpieczenia i utrzymania zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie,
- korzystania z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości,
- popularyzowania i upowszechniania wiedzy o zabytku oraz jego znaczeniu dla historii i kultury.

Zabytki podzielone zostały na zabytki nieruchome, zabytki ruchome i zabytki archeologiczne.

W myśl art. 6 ustawy, ochronie i opiece podlegają, bez względu na stan zachowania:

1) zabytki nieruchome będące w szczególności:

- a) krajobrazami kulturowymi,
- b) układami urbanistycznymi, ruralistycznymi i zespołami budowlanymi,
- c) dziełami architektury i budownictwa,
- d) dziełami budownictwa obronnego,
- e) obiektami techniki, a zwłaszcza kopalniami, hutami, elektrowniami i innymi zakładami przemysłowymi,
- f) cmentarzami,
- g) parkami, ogrodami i innymi formami zaprojektowanej zieleni,
- h) miejscami upamiętniającymi wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji;

2) zabytki ruchome będące w szczególności:

- a) dziełami sztuk plastycznych, rzemiosła artystycznego i sztuki użytkowej,
- b) kolekcjami stanowiącymi zbiory przedmiotów zgromadzonych i uporządkowanych według koncepcji osób, które tworzyły te kolekcje,
- c) numizmatami oraz pamiątkami historycznymi, a zwłaszcza militariami, sztandarami, pieczęciami, odznakami, medalami i orderami,
- d) wytworami techniki, a zwłaszcza urządzeniami, środkami transportu oraz maszynami i narzędziami świadczącymi o kulturze materialnej, charakterystycznymi dla dawnych i nowych form gospodarki, dokumentującymi poziom nauki i rozwoju cywilizacyjnego,
- e) materiałami bibliotecznymi, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz.U. Nr 85, poz. 539 ze zmianami),

- f) instrumentami muzycznymi,
 - g) wytworami sztuki ludowej i rękodzieła oraz innymi obiektami etnograficznymi,
 - h) przedmiotami upamiętniającymi wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji;
- 3) zabytki archeologiczne będące w szczególności:
- a) pozostałościami terenowymi pradziejowego i historycznego osadnictwa,
 - b) cmentarzyskami,
 - c) kurhanami,
 - d) reliktnami działalności gospodarczej, religijnej i artystycznej.

Ponadto ochronie mogą podlegać nazwy geograficzne, historyczne lub tradycyjne nazwy obiektu budowlanego, placu, ulicy lub jednostki osadniczej.

Zgodnie z art. 7 ustawy, formami ochrony zabytków są:

- 1) wpis do rejestru zabytków,
- 2) uznanie za pomnik historii,
- 3) utworzenie parku kulturowego,
- 4) ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Dla zabytków znajdujących się na terenie województwa, wojewódzki konserwator zabytków prowadzi rejestr zabytków.

Wpisu do rejestru dokonuje się na mocy decyzji wojewódzkiego konserwatora zabytków wydanej z urzędu bądź na wniosek właściciela zabytku nieruchomego lub użytkownika wieczystego gruntu, na którym znajduje się zabytek nieruchomości.

Do rejestru może być również wpisane otoczenie zabytku wpisanego do rejestru, a także nazwa geograficzna, historyczna lub tradycyjna tego zabytku.

Podobnie zabytki ruchome mogą być wpisywane do rejestru zabytków ruchomych, prowadzonego przez wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Sprawy te oprócz ustawy reguluje Rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 14 maja 2004 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków, skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz.U. z 2004 r. Nr 124, poz. 1305).

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w drodze rozporządzenia, może uznać za pomnik historii zabytek nieruchomy wpisany do rejestru lub park kulturowy o szczególnej wartości dla kultury, określając jego granice. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego składa wniosek, o którym mowa, po uzyskaniu pozytywnej opinii Rady Ochrony Zabytków.

Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. Uchwała określa nazwę parku kulturowego, jego granice, sposób ochrony, a także zakazy i ograniczenia. Wójt (burmistrz, prezydent miasta), w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków, sporządza plan ochrony parku kulturowego, który wymaga zatwierdzenia przez radę gminy.

W celu realizacji zadań związanych z ochroną parku kulturowego rada gminy może utworzyć jednostkę organizacyjną do zarządzania parkiem.

Dla obszarów, na których utworzono park kulturowy, sporządza się obowiązkowo miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Kolejną formą ochrony zabytków są ustalenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy.

Jego projekt, zgodnie z art. 17 ust. 7 lit. b ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 ze zmianami) uzgadniany jest z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Oprócz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dokumentem planistycznym w gminie jest studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, które wykonuje się obligatoryjnie dla obszaru całej gminy.

Projekt studium, zgodnie z art. 11 pkt 8 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym podlega przedłożeniu wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków celem zaopiniowania.

Zarówno w studium, które nie jest aktem prawa miejscowego, oraz w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się w szczególności ochronę:

- 1) zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru i ich otoczenia,
- 2) innych zabytków nieruchomych, znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków,
- 3) parków kulturowych.

W studium i miejscowym planie, w zależności od potrzeb, ustala się strefy ochrony konserwatorskiej obejmujące obszary, na których obowiązują określone ustaleniami planu ograniczenia, zakazy, nakazy, mające na celu ochronę znajdujących się na tym obszarze zabytków.

W rozdziale 9 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami określono organizację organów ochrony zabytków.

Są nimi:

- 1) minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w imieniu którego zadania i kompetencje w tym zakresie wykonuje generalny konserwator zabytków,
- 2) wojewoda, w imieniu którego zadania i kompetencje w tym zakresie wykonuje wojewódzki konserwator zabytków.

W ustawie (art. 91 ust. 4) sprecyzowano zadania, które należą do wojewódzkiego konserwatora zabytków. Są to w szczególności:

- 1) realizacja zadań wynikających z krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami,
- 2) sporządzanie, w ramach przyznanych środków budżetowych, planów finansowania ochrony zabytków i opieki nad zabytkami,
- 3) prowadzenie rejestru o wojewódzkiej ewidencji zabytków oraz gromadzenie dokumentacji w tym zakresie,
- 4) wydawanie, zgodnie z właściwością, decyzji, postanowień i zaświadczeń w sprawach określonych w ustawie oraz w przepisach odrębnych,
- 5) sprawowanie nadzoru nad prawidłowością prowadzonych badań konserwatorskich, architektonicznych, prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlanych i innych działań przy zabytkach oraz badań archeologicznych,
- 6) organizowanie i prowadzenie kontroli w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami,
- 7) opracowywanie wojewódzkich planów ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych oraz koordynacja działań przy realizacji tych planów,
- 8) upowszechnianie wiedzy o zabytkach,
- 9) współpraca z innymi organami administracji publicznej w sprawach ochrony zabytków.

2. Uwarunkowania zewnętrzne ochrony zasobów dziedzictwa kulturowego

2.1. Relacje gminnego programu opieki nad zabytkami z dokumentami szczebla krajowego i wojewódzkiego

2.1.1. Krajowy Program Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami

Dokumentem pomocniczym o fundamentalnym znaczeniu dla spraw związanych z ochroną zabytków w Polsce są Tezy do Krajowego Programu Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami, opracowane przez Zespół Rady Ochrony Zabytków przy Ministrze Kultury.

W dokumencie tym czytamy między innymi:

“Ochrona i konserwacja zabytków jest istotnym elementem polityki kulturalnej Państwa, są one bowiem nie tylko śladem przeszłości, ale także cennym składnikiem kultury współczesnej, przyczyniającym się do kształtowania przyjaznego człowiekowi środowiska jego życia.(....) Ich zachowanie, ochrona i konserwacja jest działaniem w ważnym interesie publicznym ze względu na znaczenie zabytków w procesie edukacji, humanizacji społeczeństwa, jego kulturowej identyfikacji, wreszcie także znaczenie dla sfery ekonomii i gospodarki.(....)”

Program określa cele i kierunki działań oraz zadania, które powinny być podjęte w szczególności przez organy i jednostki administracji publicznej w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

Celem Programu jest wzmocnienie ochrony i opieki nad tą istotną częścią dziedzictwa kulturowego oraz poprawa stanu zabytków w Polsce. Celem jest także stworzenie wykładni porządkującej sferę ochrony poprzez wskazanie siedmiu podstawowych zasad konserwatorskich:

- 1) zasady *primum non nocere*,
- 2) zasady maksymalnego poszanowania oryginalnej substancji zabytku i wszystkich jego wartości (materialnych i niematerialnych),
- 3) zasady minimalnej niezbędnej ingerencji (powstrzymywania się od działań niekoniecznych),
- 4) zasady, zgodnie z którą usuwać należy to (i tylko to), co na oryginał działa niszcząco,
- 5) zasady czytelności i odróżnialności ingerencji,
- 6) zasady odwracalności metod i materiałów,
- 7) zasady wykonywania wszelkich prac zgodnie z najlepszą wiedzą i na najwyższym poziomie.

Wymienione zasady dotyczą zarówno konserwatorów – pracowników urzędów, profesjonalnych konserwatorów – restauratorów dzieł sztuki, konserwatorów – architektów, urbanistów, budowlanych, archeologów, badaczy, właścicieli i użytkowników, w tym duchownych – codziennych konserwatorów zabytkowych świątyń.

2.1.2. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego, uchwalony przez Sejmik Samorządowy Województwa Wielkopolskiego uchwałą Nr XLII/628/2001 w dniu 26 listopada 2001 r. spełnia w systemie planowania rolę ogniwa między planowaniem krajowym i planowaniem miejscowym (lokalnym).

Powyższe decyduje o jego negocjacyjnej funkcji w mogących powstać różnicach interesów i konfliktach między koncepcjami rozwoju lokalnego a rozwiązaniami ogólnokrajowymi.

Plan województwa formułuje cele rozwoju oraz precyzuje warunki efektywnego działania zapewniającego zrównoważony rozwój.

Nie ma rangi prawa miejscowego, jednakże jest wiążący, bowiem jego ustalenia muszą być uwzględniane w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Ze studium zaś, muszą być zgodne miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

W planie województwa uwzględnia się wszystkie zadania rządowe i samorządowe województwa, służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych ze wskazaniem obszaru, gdzie ma nastąpić ich realizacja.

Za główne elementy zagospodarowania przestrzennego Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego uznaje środowisko przyrodnicze, osadnictwo,

infrastrukturę techniczną, "bo to przede wszystkim one określają kształt i sposób funkcjonowania zagospodarowania przestrzennego województwa."

Plan obejmuje ochroną nie tylko elementy środowiska przyrodniczego i środowiska kulturowego, które już dziś chronione są na podstawie przepisów szczególnych, ale również te dobra, które wymagają zabezpieczenia przed degradacją, by mogła przetrwać i służyć przyszłym pokoleniom.

Jak podkreślono w Planie, ochrona dziedzictwa kulturowego jest obowiązkiem prawnym, ale poza sferą prawa należy brać pod uwagę unikalną, dla każdego okresu historycznego, wartość estetyczną i duchową. Spuścizna materialna na obszarze województwa wielkopolskiego stanowi w dużej mierze zasoby dziedzictwa narodowego i zachowanie jego dla przyszłych pokoleń jest zadaniem najwyższej rangi w planowaniu przestrzennym.

Plan uznaje, że podstawową zasadą pozwalającą na zachowanie dóbr kultury dla przyszłych pokoleń jest bezwzględne przestrzeganie obowiązującego w tym zakresie prawa.

Ochrona dziedzictwa kulturowego powinna być realizowana poprzez właściwe zapisy w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin.

Ochrona dóbr kultury materialnej i niematerialnej jest celem polityki przestrzennej, a kształtowanie środowiska kulturowego powinno generować rozwój innych dziedzin życia regionu (rekreację, działalność gospodarczą).

W Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego przyjęto, że:

- ścisłej ochronie konserwatorskiej powinny podlegać tereny, na których zachowały się zespoły przestrzenne wpisane do rejestru zabytków. Celem takich działań jest zachowanie ich historycznego charakteru oraz zapewnienie ochrony i rewitalizacji;
- należy chronić charakterystyczne układy ruralistyczne oraz zespoły sakralne, pałacowo-parkowe, folwarki, zabytkowe budynki mieszkalne, gospodarcze, szkoły, wiatraki, młyny, gorzelnie i inne elementy specyficzne dla architektury wiejskiej np. kapliczki, krzyże;
- należy przestrzegać wytycznych konserwatorskich w zakresie nie tylko poszczególnych obiektów objętych ochroną, ale również zasad zagospodarowania zabytkowych układów urbanistycznych (nie wszystkie są objęte ochroną, część wymaga rozpoznania i włączenia do ewidencji zabytków);
- należy "odkryć" lokalną architekturę wiejską i zapewnić możliwość wprowadzenia tradycyjnych gabarytów, form dachów, detali i rozwiązań materiałowych do obiektów o współczesnych standardach;
- chronić krajobraz, a w rejonach o najwyższych walorach przyrodniczych i kulturowych wykluczyć realizację obiektów, które charakterem kolidują z otoczeniem;
- szanować kształtowaną tradycyjnie różnorodność form osadnictwa wiejskiego;

- wydobyć w układzie przestrzennym elementy kompozycji urbanistycznej: dominant przestrzennych, osi widokowych, ekspozycji, dolin, skarp, charakterystycznych form terenowych, grup zieleni, alei.

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego przewiduje na obszarze gminy Chodzież rozwój przestrzenny w różnych, odmiennych kierunkach.

Północna część gminy znalazła się w strefie związanej z rzekami Wartą i Noteć. W strefie tej zachodzi potrzeba prowadzenia działań zmierzających do ograniczenia zagrożenia powodzią, dostosowanie koryta rzeki do żeglugi, rekreacyjnego zagospodarowania doliny z uwzględnieniem walorów przyrodniczych i kulturowych, i obowiązku prawnej ochrony najcenniejszych z nich.

Dla wschodniej części gminy (strefa rolno-rekreacyjna) przewiduje się rozwój przestrzeni oparty na wykorzystaniu potencjału tradycyjnych małotowarowych gospodarstw, które wykorzystując walory przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe otaczających je terenów, mogą przekształcać się w gospodarstwa ekologiczne i agroturystyczne.

2.1.3. Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego

Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego z dnia 10 lipca 2000 r. stanowiła podstawę do opracowania nowego dokumentu na lata 2007-2020, który przyjęty został przez Sejmik Samorządowy Województwa Wielkopolskiego w dniu 19 grudnia 2005 r.

Strategia określa uwarunkowania, cele i kierunki rozwoju województwa.

Ogólna wizja województwa wielkopolskiego przedstawiona jest jako dążenie do uczynienia województwa regionem nowoczesnym i zintegrowanym.

Szczególnie chodzi tu o postęp technologiczny, unowocześnienie struktury gospodarki, a także o wzrost jej efektywności i rewitalizację miast i wsi.

W nawiązaniu do ogólnej wizji przyszłości województwa można określić jego misję rozumianą jako posłannictwo, przyświecające podejmowanym działaniom.

Misja województwa wielkopolskiego, to tworzenie możliwie optymalnego rozwoju dla ogółu, jego struktur wewnętrznych, a także – przynajmniej w wybranych dziedzinach – tworzenie impulsów rozwojowych dla otoczenia.

W Strategii Rozwoju Województwa Wielkopolskiego wyróżniono cztery cele strategiczne:

- 1) zapewnienie mieszkańcom warunków do podwyższania poziomu życia,
- 2) zwiększanie konkurencyjności gospodarki w stosunku do innych regionów Europy,
- 3) wzrost wewnętrznej integracji i istotna poprawa jakości przestrzeni,
- 4) dostosowanie potencjału, struktury i organizacji województwa do wyzwań XXI w. i wymagań jednoczącej się Europy.

W ramach uszczegółowienia celu generalnego "Dostosowanie potencjału, struktury i organizacji województwa do wyzwań XXI w. i wymagań jednoczącej się Europy" Strategia wymienia dwa cele szczegółowe:

- partnerską rolę województwa,
- troskę o tożsamość regionalną czyli pielęgnowanie więzi emocjonalnych z regionem oraz podnoszenie poziomu wiedzy mieszkańców, zwłaszcza młodego pokolenia o przeszłość i teraźniejszość regionu, uzyskiwanie wysokiego poziomu aktywności społecznej w dziedzinie upowszechniania regionalnych wzorców patriotycznych i postaw obywatelskich.

Kwestie dotyczące ochrony i kształtowania środowiska oraz jego zasobów, środowiska kulturowego oraz tożsamości narodowej i regionalnej ujmują Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego na lata 2007-2020:

Cel strategiczny 1. Dostosowanie przestrzeni do wyzwań XXI w.

Wyżej wymieniony cel osiągany będzie przez realizację między innymi celu operacyjnego - "Wzrost znaczenia i zachowanie dziedzictwa kulturowego", który będzie realizowany przede wszystkim poprzez:

- inwestycje w instytucje kultury,
- ochronę dorobku kulturowego,
- wsparcie działań powiększających dorobek kultury regionu,
- promocję aktywności kulturalnej mieszkańców.

Zgodnie ze Strategią "dziedzictwo kulturowe w rozwoju Wielkopolski pełni kilka funkcji. Jest ono czynnikiem integracji społecznej, stanowi instrument promocji regionu oraz przyczynia się do rozwoju gospodarczego, gdyż może być bazą dla turystyki i usług kulturalnych. Szczególnie ważnym elementem tego dziedzictwa jest wielkopolska kultura przedsiębiorczości."

3. Zasoby dziedzictwa i krajobrazu kulturowego gminy

Gmina Chodzież położona jest w północnej części województwa wielkopolskiego, w powiecie chodzieskim na terenie dwóch krain – Doliny Noteci i Pojezierza Chodzieskiego. Jej północną granicę wytycza rzeka Noteć.

Szeroką, kilkukilometrową część pradoliny zajmują łąki. Dalej od rzeki pojawiają się pagórkowate tereny, które sprawiają wrażenie rzeźby przedgórskiej. Obszar ten ze względu na walory krajobrazowe nazywany jest Szwajcarią Chodzieską.

Jednym z najbardziej urokliwych zakątków jest góra Gontyniec o wysokości 192 m n.p.m. ze zboczami porośniętymi lasem i licznymi dolinami.

Gmina zajmuje obszar 213 km² (około 50% powierzchni gminy stanowią lasy). Dzieli się na 11 sołectw, w których jest 27 miejscowości, w większości z bogatą i barwną historią.

Pierwsze ślady pobytu człowieka na terenie obecnej gminy Chodzież, podobnie jak na obszarach przyległych, po-

chodzą z epoki neolitu (młodszej epoki kamiennej – 4200-1700 r. p.n.e.). W czasie prac archeologicznych zarejestrowano liczne ślady osad neolitycznych, kultury łużyckiej, przeworskiej (z okresu wpływów rzymskich), z wczesnego i późnego średniowiecza oraz czasów nowożytnych.

Dużą część obszaru gminy Chodzież pokrywały w przeszłości lasy, co najmniej do XVIII w. nie wykarczowane, ograniczały one w dużym stopniu rozszerzanie się osadnictwa. Jeszcze i obecnie niektóre kompleksy leśne – to pozostałość pierwotnej puszczy okalającej pradolinę Noteci.

Osadnictwo wczesnośredniowieczne związane jest na terenie gminy Chodzież z przebiegającym w okolicy Podanina i Kąkolewic ważnym szlakiem handlowym, łączącym Poznań z Pomorzem Środkowym (przez Ujście do Kołobrzegu), którego szczególne znaczenie przypada na XI – XII w.

Najistotniejsza jednak dla rozwoju osadnictwa okolic Chodzieży była bliskość Ujścia. Gród ujski wzmiankowany od 1108 r. posiadał ważne znaczenie strategiczne, a po utworzeniu kasztelanii – także administracyjne.

W literaturze podkreśla się zależność jaka istniała między Ujściem a powstającą osadą Chodzież i rozwojem osadnictwa na przyległych terenach. Ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego potwierdzone zostały między innymi w Strzelcach – wsi służebnej związanej z kasztelanią ujską.

Na początku XIII w. Ujście zostało stolicą księstwa rządzonego przez Władysława Odonica i jednocześnie wraz z przyległymi terenami stanowiło kasztelaninę ujską. Ustanowienie kasztelanii ujskiej mogło nastąpić około 1225 r. Pierwszym, zwanym z imienia kasztelanem ujskim był w 1227 r. Olbracht. Kasztelan rozszerzał powoli władzę nad okoliczną ziemią, budując zamki i zakładając osiedla, którymi obdarowywał zasłużonych i oddanych sobie rycerzy, ewentualnie administrował jako własność książęca poprzez urzędników.

Nazwy najstarszych wiosek otaczających Chodzież wskazują na to, iż pierwotnie była to ziemia książęca i osady należące do ludzi podległych księciu.

Są to Rataje, Strzelce, Stróżewo, Podanin.

Najdłużej własnością książęcą, później królewską, były Rataje. Pozostałe wsie na przestrzeni wieków przechodziły w ręce rodów rycerskich.

Ziemia chodzieska stanowiła granicę, na której stykały się wpływy i prawa posiadłości dwóch wielkich rodów rycerskich – Grzymalitów od zachodu i Pałuków od wschodu.

Najprawdopodobniej już za czasów Władysława Odonica, jeden z Grzymalitów został obdarzony ziemią Chodzieską za zasługi na rzecz księcia.

Na przestrzeni wieków, na skutek powiększania się rodu Grzymalitów, dominium dzielono na poszczególnych członków rodziny. Mimo, iż przybierali oni często od nazwy posiadanej miejscowości odmienne nazwiska, pozostawali nadal wspólnym rodem, którego łącznikiem pozostawał jeden herb.

W okolicy Chodzieży pojawiają się Grzymalicy o nazwiskach Strzeleckich, Oleskich, Chodzieskich, Studzińskich, Nieτάżkowskich, później Potulickich i Grudzińskich.

W XIV w. zmalała rola i znaczenie kasztelanii ujskiej. W zjednoczonym państwie polskim Król Kazimierz Wielki wprowadził nowy podział administracyjny.

Obszar państwa podzielono na powiaty i województwa. Okolice Chodzieży zostały włączone do województwa kaliskiego, do powiatu kcyńskiego.

W dokumentach historycznych z XIV w. i XV w. pojawiają się pierwsze wzmianki o wsiach położonych na terenie obecnej gminy Chodzież:

- Strzelce – pierwsza wzmianka datowana jest na rok 1370. W źródłach z XV wieku miejscowość ta występuje również jako miasto.

W XVII i XVIII w. wieś była siedzibą właścicieli Chodzieży – Grudzińskich.

W 1773 r. w posiadłościach tych (w ich skład wchodziły także Słomki, Mirowo i Konstantynowo) mieszkało 270 osób, w tym 225 Polaków.

- Oleśnica – po raz pierwszy wymieniona została w 1383 r. w „Kronikach” Janka z Czarnkowa. W XVII wieku stanowiła własność Grzymalitów Oleskich, a od 1746 r. Grudzińskich, którzy tutaj przenieśli swoją rodzową siedzibę ze Strzelce.
- Milcz – informacje o majątku Milcz pochodzą z 1403 r. Wieś w obecnym kształcie powstała znacznie później. Akcja kolonizacyjna w tym rejonie rozpoczęła się w 1723 r. Osadnicy osiedlali się grupami na karczunkach leśnych i łąkach położonych znacznie od Noteci. Tym sposobem ukształtowało się pięć kompleksów zabudowań, które później utworzyły jedną wieś zwaną pierwotnie Milczewskie Olędry. Na podobnej zasadzie powstały w pobliżu Milcza wsie Kamionka, Studzieniec, Ciszewo.
- Rataje – historia Rataj jest ściśle powiązana z dziejami Chodzieży. Pierwsze wzmianki o tej wsi pojawiają się w źródłach z 1403 r. Od zarania była to osada, a potem wieś zaopatrująca w żywność miasto. Istniał tu folwark i wolne gospodarstwa chłopskie. Początkowo przeważała ludność polska, po zaborach, stopniowo zaczęli ją wypierać Niemcy, którzy całkowicie zawładnęli wsią. Sytuacja odwróciła się w 1920 r. po zwycięskim Powstaniu Wielkopolskim, kiedy ziemia chodzieska powróciła do Macierzy.
- Nietuszkowo – według jednych źródeł Nietuszkowo istniało już w 1391 r. jako część majątku w Dziembowie. Inne z kolei źródła podają, że powstało w 1411 r. Początkowo wieś należała do rycerskiego rodu Grzymalitów, później jej właściciele zmieniali się dość często. W 1800 r. majątek kupiony został przez rodzinę Jouanne, w której rękach pozostawał do 1945 r. Ostatnią właścicielką dóbr była Anna Maria Jouanne, która do 1947 r. mieszkała w Nietuszkowie, a potem wyjechała do Niemiec. Siedzibą rodu Jouanne był pałac zbudowany w malowniczym parku w latach 60-tych XIX w., opisany w dalszej części programu.

Zdaniem językoznawców obecna nazwa Nietuszkowa jest zniekształcona. Dokument z 1403 r. wymienia bowiem „Nietąszkowo” – nazwę wywodzącą się ze staropolskiego słowa „nietążek”, które oznaczało kogoś lub coś „nietęgiego”, ina-

czej mówiąc nieudanego. Jak wyjaśnia Tomasz Wujewski, autor książki „Dwór w Nietuszkowie” – w tym przypadku odnosi się zapewne do „nietęgich” tutejszych gleb.

- Podanin – pierwsza wzmianka o wsi pochodzi z 1430 r. W XVI w. była to mała królewska wieś zarządzana przez starostów ujskich, którzy stopniowo oddawali w dzierżawę ziemię kolejnym osadnikom.

Zagospodarowanie tych terenów trwało ponad dwa wieki. W wyniku tego powstała wieś o charakterze owalnicy (historyczny układ przestrzenny, zachowany w znacznej części do dnia dzisiejszego).

- Pietronki – wieś nazywana Pietrunki, Piotrmanki, Piotronki, w końcu Pietronki, datowana jest na 1403 r. Jej założycielem był krakowski mieszczanin Hanco syn Piotra.

Z Pietronkami związane są dwie legendy. Pierwsza głosi o bogatym ale skąpym rycerzu Piotrze, którego za złe traktowanie poddanych porwał jeździec na czarnym koniu i cisnął do stawu przy młynie, który odtąd nazywany jest „Stawem Rycerskim”.

Druga legenda wyjaśnia, dlaczego bociany nie budują gniazd w Pietronkach. Jak głosi, kiedyś na łąkach przy „Rycerskim Stawie” odbywały się „sejmiki” bocianów. Którejś jesieni szlachta zorganizowała polowanie na ptaki. Schwytało kilka i żywcem upieczono. Pozostałe bociany wpadły w gniew, chwyciły kawałki tłącego się drewna i rzuciły na domy. Spaliło się pół wsi. Od tego czasu bociany omijają tę okolicę.

- Trojanka – pierwsza wzmianka pochodzi z 1577 r. Wg źródeł historycznych w Trojankach w tym okresie istniała „kopalnia żelaza”, w której z powierzchni ziemi zbierano rudę darniową o zawartości 35-40% czystego żelaza i wytapiano ją w prymitywnych piecach.

Obszar obecnej gminy Chodzież podzielony był zasadniczo na trzy klucze majątków ziemskich: strzelecki, chodzieski, oleśnicki. Osobnymi majątkami były Nietuszkowo i Pietronki.

Klucz chodzieski i strzelecki w XVI w. i w pierwszej połowie XVII w. należał do możnej rodziny Potulickich; klucz oleśnicki w tym czasie pozostawał w rękach rodu Oleskich. Nietuszkowo początkowo należało do Nietązkowskich, później zostało włączone do posiadłości Potulickich. Majątek Pietronki natomiast posiadali Radwanowscy. W 1649 r. ogromne dobra ziemskie Potulickich przeszły w ręce Grudzińskich. Początkowo siedzibą Grudzińskich były Strzelce, skąd w 1746 r. przenieśli siedzibę do Oleśnicy.

Po pierwszym rozbiórze Polski w 1772 r. omawiany obszar znalazł się na długi czas pod panowaniem niemieckim.

Został wprowadzony nowy podział administracyjny. Gmina Chodzież znalazła się w Prowincji Poznańskiej w Rejencji Bydgoskiej. W tym czasie rozpoczął się również systematyczny proces wykupywania majątków ziemskich przez Prusaków.

Jednym z pierwszych przypadków przejścia ziem stających od niepamiętnych czasów własność polskich rodów rycerskich w ręce niemieckie był klucz strzelecki. W 1792 r. został on sprzedany przez wdowę po Adamie Grudzińskim Krzysztofowi von Zach.

Krótko po kupnie klucza strzeleckiego von Zach przystąpił do częściowej parcelacji swych dóbr i założył nową wieś, której nadał nazwę "Zachsberg" – obecny Zacharyn.

Za przykładem ojca poszedł syn Ferdynand von Zach. W 1818 r. sprzedał 13 parcel na założenie gospodarstw małorolnych. Niemieccy osadnicy osiedlili się w bezpośrednim sąsiedztwie Zacharyna – obecnie Wymysław, początkowo nazywany (od imienia żony Ferdynanda von Zach) Augustynowem. Majątek pozostawał w rękach rodziny von Zach do 1878 r.

Dobra chodzieskie i oleśnickie pozostawały dłużej w rękach rodziny Grudzińskich. Jednak w 1830 r. Antoni Grudziński wskutek zbyt wystawnego trybu życia oraz ogólnie niepomyślnej koniunktury gospodarczej, która wielu ziemian zmusiła do wyzbycia się swych ziem, sprzedał klucz chodziesko-oleśnicki Ferdynandowi von Zach ze Strzelec.

W latach 1848 – 1886 właścicielem Chodzieży wraz z częścią dóbr chodzieskich był Otton Königsmarck. Majątek Pietronki przeszedł już w 1827 r. w ręce rodziny niemieckiej von Steinnehr, a później von Leipziger. Również pozostałe majątki ziemskie na przestrzeni XIX w. należały do obywateli pruskich.

W 1919 r. na mocy postanowień traktatu wersalskiego gmina Chodzież została przyłączona do Polski. Fakt ten nie zmienił zasadniczo charakteru własności folwarków i majątków ziemskich.

Wszystkie pozostawały nadal w rękach prywatnych, w okresie międzywojennym oprócz właścicieli niemieckich pojawili się również – ponownie – właściciele polscy.

Po zakończeniu II wojny światowej na skutek ustawy o reformie rolnej, posiadłości ziemskie wraz z założeniami pałacowo-parkowymi i folwarkami zostały przejęte na rzecz Skarbu Państwa.

Dokonanie ogólnej charakterystyki zasobu zabytków znajdujących się na terenie gminy Chodzież - przedstawionych w Tabeli Nr 1 "Zasoby zabytków w gminie Chodzież" - ma na celu określenie obiektów i zespołów obiektów, które należy chronić i otoczyć opieką. Skuteczna opieka nad zabytkami wymaga od samorządu nie tylko wiedzy dotyczącej wartości zabytków zlokalizowanych na terenie gminy, lecz także dostrzegania występujących problemów i reagowania na pojawiające się zagrożenia.

Tabela Nr 1 Zasoby zabytków w gminie Chodzież

Typ obiektu	Murowany	Drewniany	W tym wpisany do rejestru zabytków
1. Układy ruralistyczne ilość 12	x	x	
2. Zabudowa mieszkalna	115	19	
3. Obiekty sakralne			
a. kościoły XIX w. - 1945 r.	3		1
b. kaplice, bramy, ogrodzenia	2		
4. Obiekty użyteczności publicznej			
a. szkoły	10		
b. leśniczówki	4		
5. Obiekty przemysłowe, gospodarcze			
a. dworce kolejowe z zespołami budynków	3		
b. spichlerze, magazyny, stodoły		40	
c. młyny	2		
d. młeczarnie	1		
e. inne (budynki gospodarcze)	101		
6. Pałace i dwory	8		5
7. Zespoły folwarczne	11		
a. stodoły	3	5	
b. spichrze	7		
c. obory	10		
d. stajnie	3		
e. chlewnie	2		
f. owczarnie	1		
g. inne magazyny	7		
h. gorzelnie i browary	4		
i. inne (oficyny, domy folwarczne)	28	1	
8. Parki ilość 6	x	x	5
a. bramy i ogrodzenia	5		
9. Cmentarze	Ilość		Wpisanych do rejestru
a. rzymsko-katolickie	8	x	2
b. ewangelickie	21	x	
c. inne (rodowe, epidemiczne)	3	x	
10. Stanowiska archeologiczne	Ilość ogółem		Wpisanych do rejestru
a. grodziska	x		x
b. osady	320		x
c. cmentarzyska	11		x
d. inne	9		x

3.1. Obiekty zabytkowe nieruchome o najwyższym znaczeniu dla gminy (wpisane do rejestru zabytków)

Charakteryzując zasoby zabytków znajdujących się na terenie gminy Chodzież podzielono je wg klasyfikacji na zabytki:

- nieruchome,
- ruchome,
- archeologiczne.

Art. 7 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami wymienia formy ochrony zabytków.

Jedną z form ochrony zabytków jest wpis do rejestru zabytków, który prowadzi wojewódzki konserwator zabytków. Obiekty i zespoły zabytkowe wpisane do tego rejestru są prawem chronione.

W Rejestrze Zabytków Województwa Wielkopolskiego znajdują się obiekty zabytkowe, położone na terenie gminy Chodzież, które przedstawiono w Tabeli Nr 2.

Do rejestru zabytków dopisany zostanie niebawem kościół poewangelicki z 1913 r., obecnie filialny p.w. św. Maksymiliana w Podaninie w związku z wszczętym – na wniosek Parafii – postępowaniem w sprawie wpisania obiektu do rejestru zabytków.

Tabela Nr 2 Wykaz zabytków nieruchomych wpisanych do Rejestru Zabytków Województwa Wielkopolskiego

Lp.	Miejscowość	Obiekt	Datowanie	Nr rejestru zabytków	Data wpisu do rejestru
1.	Oleśnica	Dwór	1804 r.	A-152	09.09.1968 r.
2.	Oleśnica	Pałac	ok. 1850 r.	A-256	08.06.1973 r.
3.	Oleśnica	Park dworski	XVIII w.	A-135	15.01.1960 r.
4.	Nietuszkowo	Pałac	1878 r.	A-781	10.09.1996 r.
5.	Nietuszkowo	Park	XIX w.	A-124	12.10.1948 r.
6.	Nietuszkowo	Kapliczka cmentarna	1879 r.	A-715	05.11.1990 r.
7.	Pietronki	Pałac	Poł. XIX w.	A-137/3	10.07.1976 r.
8.	Pietronki	Park dworski	XVIII w.	A-403	07.05.1981 r.
9.	Pietronki	Cmentarz katolicki	2 poł. XIX w.	A-585	29.07.1988 r.
10.	Strzelce	Pałac	XIX w.	A-246	13.04.1972 r.
11.	Strzelce	Park dworski	XIX w.	A-134	15.01.1960 r.
12.	Rataje	Park krajobrazowy	XIX/XX w.	A-405	27.11.1979 r.
13.	Milcz	Cmentarz katolicki	2 poł. XIX w.	A-711	11.10.1990 r.
14.	Zacharzyn	Kościół ewangelicki obecnie rzymskokatolicki	1877 r.	141/Wlkp/A	05.08.2003 r.

Najstarszym na terenie gminy Chodzież zabytkiem architektury jest późnoklasycystyczny dwór w Oleśnicy z 1804 r. Najprawdopodobniej wzniesiony został dla rodziny Grudzińskich, którzy w połowie XVIII w. urządzili tutaj swoją siedzibę rodową. Około 1830 r. dwór został przebudowany, w tym czasie również zmieniona została jego funkcja – został oficyną nowo wzniesionego pałacu.

Dwór jest obiektem parterowym z wysokim dachem mansardowym z czerwoną dachówką ceramiczną.

Obecnie dwór, stanowiący własność prywatną, jest zamieszkały. W latach 2000-2001 przeszedł generalny remont wnętrza i częściowo elewacji. Dalszego remontu wymaga poddasze, pokrycie dachowe oraz elewacje budynku.

Pałac w Oleśnicy wzniesiony około 1850 r. w bliskim sąsiedztwie dworu jest budowlą dwukondygnacyjną, nakrytą dachem czterospadowym o niewielkim spadku. W części wschodniej usytuowane zostały reprezentacyjne schody, od zachodu pięcioboczny ryzalit z tarasem widokowym.

Pałac stanowi własność gminy Chodzież, znajduje się w nim szkoła podstawowa. W 1997 r. i 2002 r. w pałacu przeprowadzono remonty, jednakże obiekt wymaga dalszych prac – osuszenia ścian piwnic i stropów nad piwnicami.

Rezydencje otacza obszerny park z końca XVIII w. o powierzchni 12,3 ha, który jest największym i najbardziej

wartościowym parkiem pod względem przyrodniczym na terenie gminy. Początkowo nosił nazwę ogrodu barokowego i posiadał jego cechy.

Z dawnego założenia w części południowo-zachodniej parku zachowany został fragment pięknej alei grabowej, tworzącej "zielony tunel".

W części – przy pałacu – park stanowi własność gminy Chodzież, pozostała większa część parku stanowi własność prywatną.

Pałac w Nietuszkowie wzniesiony został z lat 70-tych XIX w. z wykorzystaniem murów wcześniejszej budowli. Stylem nawiązuje do typu renesansowej willi, jednak w skromniejszej wersji. Składa się z trzech brył: dwukondygnacyjnego skrzydła wschodniego z wejściem frontowym, jednokondygnacyjnej części środkowej oraz skrzydła zachodniego z wieżą.

W pałacu, stanowiącym własność prywatną, przeprowadzono w latach 1998-2000 generalny remont. Dalsze prace w obiekcie polegać będą głównie na osuszeniu ścian oraz na jego adaptacji w celu zagospodarowania.

Pałac, ze względu na swoje położenie na szczycie wysokiego zbocza posiada od strony północnej wspaniałe powiązania widokowe z krajobrazem łąk i pastwisk w dolinie Noteci. Ten niezwykle malowniczo roztaczający się krajobraz stanowi niepowtarzalny walor założenia w Nietuszkowie.

Na szczególną uwagę zasługuje założenie parkowo-pałacowe w Strzelcach.

Na skraju parku o powierzchni 10,7 ha wnosi się okazały neorenesansowy pałac z wysoką wieżą dominującą nad całością. Wieża połączona jest korytarzową galerią z pałacem.

Pałac powstał na miejscu spalonego, drewnianego dworu w 1844 r. dla Ferdynanda von Zacha według projektu znanego architekta Fryderyka Augusta Stüllera, największego po śmierci Karla Schinkla, architekta w środowisku berlińskim w latach 40-tych XIX w.

Obecnie obiekt wymaga generalnego remontu poprzedzonego sporządzeniem dokumentacji oraz programu użytkowego.

Park założony przed fasadą wschodnią ma charakter regularny, renesansowy, a więc zgodny ze stylem wzniesionego pałacu. Od strony południowej park przyjmuje natomiast charakter nieregularny, krajobrazowy.

W kręgu oddziaływań środowiska berlińskiego powstał również nie istniejący już w swej pierwotnej formie pałacyk – willa w Pietronkach.

Rezydencja została wzniesiona z wykorzystaniem murów wcześniejszego parterowego dworu, prawdopodobnie po 1839 r. dla Hermanna von Leipzigers. Około 1901 r. rezydencja została gruntownie przebudowana przez ówczesnego właściciela Ignacego Bnińskiego, prezesa Towarzystwa Sztuk Pięknych w Poznaniu, który gościł w pałacu między innymi Juliana Fałata – malarza i Sylwestra Mańczaka – rzeźbiarza. Obecnie pałac w Pietronkach posiada prostą neoklasycystyczną formę; dwukondygnacyjna bryła na rzucie prostokąta została urozmaicona ryzalitami z parterowymi dobudówkami na rzucie półokręgu, wejście frontowe oraz boczne zaakcentowane jest czterema kolumnami wspierającymi obszerny balkon na piętrze.

Otoczający pałac park (8 ha) z okazami starych drzew o cechach pomników przyrody, posiada charakter krajobrazowy.

Park założony został za czasów Chmielewskich, którzy w okresie od 1783 do 1826 r. byli gospodarzami Pietronek.

To za ich czasów, w okresie przemarszów wojsk napoleońskich w Pietronkach założono cmentarz dla żołnierzy „Małego Kaprała”. Pozostałości cmentarza istnieją do dziś,

obok cmentarza katolickiego, na którym pochowany jest hrabia Bniński, Kawaler Zakonu Maltańskiego. Po jego śmierci (24.02.1920 r.) wdowa, Helena z Wodzińskich, ufundowała figurę Matki Boskiej, która stoi do chwili obecnej na terenie parku.

Dawny kościół ewangelicki, obecnie rzymsko-katolicki, filialny p.w. Matki Boskiej Królowej Polski w Zacharzynie usytuowany jest w centrum wsi, wzdłuż głównej ulicy. Wzniesiony został w 1877 roku.

Jest to świątynia orientowana, zbudowana na rzucie prostokąta z półkolistą absydą prezbiterium oraz kwadratową wieżą od frontu.

Obiekt jest przykładem wiejskiej świątyni ewangelickiej, charakterystycznej dla północno-zachodniej Polski, zbudowanej w formach zaczerpniętych z architektury romańskiej i renesansowej, według wzorów przyjętych dla budownictwa sakralnego końca XIX wieku. Kościół stanowi dominantę architektoniczną wsi Zacharzyn.

Najciekawsze gminne zabytki przedstawione zostały na zdjęciach stanowiących Załącznik nr 1 do programu.

3.2. Wykaz obiektów zabytkowych nieruchomych (wojewódzka ewidencja zabytków)

Zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 163, poz. 1568 ze zmianami) „ewidencja zabytków jest podstawą do sporządzania programów opieki nad zabytkami przez województwa, powiaty i gminy”.

Ewidencją objęte zostają zabytki architektury i budownictwa: zespoły i obiekty o istotnych walorach historycznych, kulturowych i krajobrazowych oraz zabytki archeologiczne.

Najliczniejszą grupę obiektów – z terenu gminy Chodzież – ujętych do tej pory w wojewódzkiej ewidencji zabytków stanowią obiekty mieszkalne, gospodarcze, zespoły folwarczne, cmentarze i miejsca pocmentarne.

Zestawienie zabytków nieruchomych wpisanych do wojewódzkiej ewidencji zabytków przedstawia Tabela Nr 3 „Zestawienie zabytków nieruchomych wpisanych do wojewódzkiej ewidencji zabytków według miejscowości” - zabytki wpisane do rejestru zabytków zostały podkreślone.

Tabela Nr 3 Zestawienie zabytków nieruchomych wpisanych do wojewódzkiej ewidencji zabytków według miejscowości

Miejscowość	OBIEKT/obecna funkcja	Data powstania
Cisze	Zespół leśniczówki Cisze: - leśniczówka – dom Nr 3, - budynek gospodarczy, mur., - stodoła, mur.	ok. 1900 r. pocz. XX w. pocz. XX w.
Cisze	Leśniczówka – dom Nr 5, mur.	pocz. XX w.
Cisze	Cmentarz Ewangelicko-Augsburski, nieczynny	2 poł. XIX w.
Kamionka	Zespół szkoły: - szkoła, ob. budynek mieszkalny Nr 5 (d. Nr 11), mur., - budynek gospodarczy, mur./drewno	pocz. XX w. pocz. XX w.
Kamionka	Zagroda Nr 3 (d. Nr 4): - dom, mur./kam. - budynek inwentarski, mur.	4 ćw. XIX w. k. XIX w.

Kamionka	Zagroda Nr 4 (d. Nr 5): - dom, mur./drewno., - budynek gospodarczy – cielętnik, mur./gl., - budynek gospodarczy – świnia, mur., - budynek gospodarczy – obora, mur.	k. XIX/XX w. k. XIX/XX w. k. XIX/XX w. k. XIX/XX w.
Kamionka	Dom Nr 6, mur.	pocz. XX w.
Kamionka	Dom Nr 7 (d. Nr 9), mur.	pocz. XX w.
Kamionka	Zagroda Nr 8: - dom, mur./kam., - budynek gospodarczy, mur.	k. XIX/XX w. k. XIX/XX w.
Kamionka	Dom Nr 9 (d. Nr 7), mur./kam.	1860 r.
Kamionka	Zagroda Nr 11 (d. Nr 13) tzw. poniatówka: - dom, drewno, - stodoła, drewno	1935 r. ok. 1935 r.
Kamionka	Zagroda Nr 12 (d. Nr 14), tzw. poniatówka: - dom, drewno, - stodoła, drewno	1935 r. ok. 1935 r.
Kamionka	Dom Nr 13 (d. Nr 12) tzw. poniatówka, mur./drewno	ok. 1935 r.
Kamionka	Cmentarz Ewangelicko-Augsburski, nieczynny	2 poł. XIX w.
Kamionka	Cmentarz ewangelicki, ob. katolicki, nieczynny	XIX w.
Stróżewko (Karczewnik)	Dom pracowników kolei Nr 12, mur.	ok. 1910 r.
Stróżewko (Karczewnik)	Dom dróżnika (przy drodze do Stróżówka), mur.	pocz. XX w.
Konstantynowo	Dom Nr 2, mieszkalno-gospodarczy, mur.	pocz. XX w.
Konstantynowo	Dom Nr 7, mur.	pocz. XX w.
Konstantynowo	Dom Nr 13, mur.	pocz. XX w.
Konstantynowo	Dom Nr 24, mur.	pocz. XX w.
Krystynka	Zagroda Nr 3: - dom, mur., - budynek gospodarczy, mur./kam.	4 ów. XIX w. 4 ów. XIX w.
Krystynka	Dom Nr 5, mur.	k. XIX w., częściowo przebudowany
Krystynka	Dom Nr 8, mur.	k. XIX/XX w.
Krystynka	Cmentarz Ewangelicko-Augsburski, nieczynny	XIX w.
Milcz	Pozostałość zespołu folwarcznego – Milczek: - budynek gospodarczy, ob. mieszkalny Nr 76 (d. Nr 62), mur./kam., - chlew przy domu Nr 76, kam., - stodoła przy domu Nr 76, drewno, - dom pracowników folwarcznych Nr 78 (d. Nr 64), mur./kam., częściowo przebudowany, - dom pracowników folwarcznych Nr 80 (d. Nr 66), mur./kam.	3 ów. XIX w. 3 ów. XIX w. 1 ów. XX w. 3 ów. XIX w. 3 ów. XIX w.
Milcz	Zespół szkoły, ob. budynek mieszkalny: - szkoła, dom Nr 6, mur., - budynek gospodarczy, mur.	k. XIX w. k. XIX w.
Milcz	Zespół szkoły, ob. Przedszkole: - szkoła, dom Nr 74 (d. Nr 60), mur., - budynek gospodarczy, mur./drewno	pocz. XX w. pocz. XX w.
Milcz	Zespół stacji kolejowej: - dworzec, mur., - budynek gospodarczy, mur.	ok. 1879 r. pocz. XX w.
Milcz	Dom dróżnika, Nr 91, mur.	1 ów. XX w.
Milcz	Zespół domu Nr 3: - dom, mur., - stodoła, drewno	1903 r. 1 ów. XX w.
Milcz	Zagroda Nr 7: - dom, mur./kam., - budynek gospodarczy, kam./drewno, - stodoła, drewno	2 poł. XIX w. 2 poł. XIX w. k. XIX/XX w.
Milcz	Zagroda Nr 8: - dom, mur./kam., zmodernizowany, przebudowany, - budynek gospodarczy naprzeciw domu (po drugiej stronie drogi), kam.	2 poł. XIX w. k. XIX w.
Milcz	Zagroda Nr 9: - dom, mur./kam., - lodownia, kam.	2 poł. XIX w. k. XIX w.
Milcz	Zagroda Nr 10: - dom, mur., przebudowany, - budynek gospodarczy, mur.	k. XIX/XX w. pocz. XX w.

Milcz	Zagroda Nr 11: - dom, mur./kam. - budynek gospodarczy, mur./kam.	1856 r. 1860 r.
Milcz	Zagroda Nr 14/15: - dom, mur, - obora, mur./kam., - stodoła, drewno	1864 r. k. XIX w. k. XIX w.
Milcz	Zagroda Nr 16: - dom, mur., - stodoła, drewno	1887 r. k. XIX w.
Milcz	Zagroda Nr 16: - dom, mur., - stodoła, drewno	1887 r. k. XIX w.
Milcz	Zagroda Nr 17: - dom, mur., - obora, mur., - fragment ogrodzenia, mur.	4 ów. XIX w. k. XIX w. k. XIX w.
Milcz	Dom Nr 18, mur./kam.	ok. 1870 r.
Milcz	Zagroda Nr 26, „poniatówka”: - dom, mur./drewno, zmodernizowany, - stodoła, drewno, - budynek gospodarczy	1 ów. XX w. 1 ów. XX w. 1 ów. XX w.
Milcz	Zagroda Nr 28, „poniatówka”: - dom, drewno, - budynek gospodarczy, mur., - stodoła, drewno	1 ów. XX w. 1 ów. XX w. 1 ów. XX w.
Milcz	Zagroda Nr 42 „poniatówka”: - dom, mur., częściowo przebudowany, - budynek gospodarczy, mur.	1 ów. XX w. 1 ów. XX w.
Milcz	Zagroda Nr 44 (d. Nr 31) „poniatówka”: - dom, drewno, - obora, mur, - stodoła, drewno	1 ów. XX w. 1 ów. XX w. 1 ów. XX w.
Milcz	Zagroda Nr 45 „poniatówka”: - dom, mur./drewno, - budynek gospodarczy, mur., - stodoła, drewno	1 ów. XX w. 1 ów. XX w. 1 ów. XX w.
Milcz	Zagroda Nr 52 (d. Nr 46) „poniatówka”: - dom, drewno - obora, mur.	1 ów. XX w. 1 ów. XX w.
Milcz	Zagroda Nr 58 (d. Nr 45) „poniatówka”: - dom, drewno, - budynek gospodarczy, mur.	1 ów. XX w. 1 ów. XX w.
Milcz	Zagroda Nr 62: - dom, mur., - budynek gospodarczy, mur.	1 ów. XX w. 1 ów. XX w.
Milcz	Zagroda Nr 66: - dom, mur., częściowo przebudowany, - budynek gospodarczy, mur., - budynek gospodarczy, mur., - stodoła, drewno	k. XIX/XX w. k. XIX/XX w. k. XIX/XX w. pocz. XX w.
Milcz	Zagroda Nr 69: - dom, szach./glin., - stodoła, drewno	2 poł. XIX w. k. XIX/XX w.
Milcz	Zagroda Nr 88 (d. Nr 75) „poniatówka”: - dom, drewno, - budynek gospodarczy, mur.	1 ów. XX w. 1 ów. XX w.
Milcz	Zagroda Nr 90 (d. Nr 77) „poniatówka”: - dom, mur./drewno, częściowo przebudowany, - stodoła, drewno	1 ów. XX w. 1 ów. XX w.
Milcz	Zagroda Nr 93 (d. Nr 81) „poniatówka”: - dom, drewno, częściowo przebudowany, - stodoła, drewno	ok. 1935 r. pocz. XX w.
Milcz	Zagroda Nr 94 (d. Nr 82) „poniatówka”: - dom, drewno, - stodoła, drewno	ok. 1935 r. pocz. XX w.
Milcz	Cmentarz Katolicki, nieczynny	2 poł XIX w.

Milcz	Miejsce po cmentarzu ewangelickim	XIX w.
Milcz	Cmentarz Ewangelicko-Augsburski, Milcz-Cholna, nieczynny	1 poł. XIX w.
Milcz	Cmentarz Ewangelicko-Augsburski, Milcz-Przybyłka, nieczynny	XIX w.
Milcz	Miejsce po cmentarzu ewangelickim	XIX w.
Mirowo	Budynek mieszkalno-gospodarczy Nr 9, mur.	k. XIX w.
Mirowo	Zagroda Nr 10: - budynek mieszkalno-gospodarczy, mur., - stodoła, mur.	pocz. XX w. pocz. XX w.
Mirowo	Zagroda Nr 12: - dom, mur., częściowo przebudowany, - budynek gospodarczy, mur., - stodoła, drewno	pocz. XX w. pocz. XX w. pocz. XX w.
Nietuszkowo	Zespół pałacowo-parkowy, wł. Marek Salamandra: - pałac, mur., - park krajobrazowy, - ogrodzenie, kam., - ogrodzenie z bramą, mur./kam.	ok. 1878 r. XIX/XX w. k. XIX w. XIX/XX w.
Nietuszkowo	Zespół folwarczny: - rządówka, mur., - gorzelnia, mur./kam., - owczarnia, mur., - obora, mur., - dom mieszkalny – dwojak, mur., - dom mieszkalny – sześciorek, mur.	2 poł. XIX w. 1867 r. 1869 r. 1884 r. 1912 r. 1912 r.
Nietuszkowo	Zespół szkoły, ob. Nr 42: - szkoła, mur., - budynek gospodarczy, mur./drewno	ok. 1912 r. ok. 1912 r.
Nietuszkowo	Zagroda Nr 30: - dom, mur., - budynek gospodarczy, mur./kam.	ok. 1900 r. k. XIX w.
Nietuszkowo	Dom Nr 33, mur.	pocz. XX w.
Nietuszkowo	Dom Nr 34, mur.	pocz. XX w.
Nietuszkowo	Zagroda Nr 40 „poniatówka”: - dom, mur./drewno, częściowo przebudowany, - budynek gospodarczy, mur.	1. 30-te XX w. 1. 30-te XX w.
Nietuszkowo	Zagroda Nr 41 „poniatówka”: - dom, mur., rozbudowany, przebudowany, - budynek gospodarczy, mur., - stodoła, drewno	1. 30-te XX w. 1. 30-te XX w. 1. 30-te XX w.
Nietuszkowo	Dom Nr 49 – trojak, mur.	pocz. XX w.
Nietuszkowo	Cmentarz rodowy, nieczynny	XIX w.
Nietuszkowo	Cmentarz katolicki, czynny	XIX w.
Nietuszkowo	Cmentarz ewangelicki, nieczynny	XIX w.
Nietuszkowo	Kapliczka cmentarna	1879 r.
Oleśnica	Zespół pałacowo-parkowy: - pałac, mur., - dwór, mur., - park krajobrazowy	ok. poł XIX w. ok. 1830 r. XVIII/XIX w.
Oleśnica	Zespół folwarczny: - budynek gospodarczy przy wjeździe, mur. – podwórze, - gorzelnia, mur., - obora, mur., - stajnia, mur., - obora, mur., - spichlerz, mur./kam., - fragment ogrodzenia od strony pld. zach., mur. – kolonia mieszkalna, - czworak, ob. dom Nr 10, mur., - czworak, ob. dom Nr 12, mur., - budynek gospodarczy przy domu Nr 12, mur., - czworak, ob. dom Nr 13, mur., - czworak, ob. dom Nr 14, mur., - budynek gospodarczy przy domu Nr 14, - sześciorek, ob. dom Nr 15, mur., - budynek inwentarsko-mieszkalny, dom Nr 20, mur.	pocz. XX w. k. XIX w. 2 poł. XIX w. 2 poł. XIX w. k. XIX w. 2 poł. XIX w. 2 poł. XIX w. pocz. XX w. pocz. XX w. pocz. XX w. pocz. XX w. pocz. XX w. pocz. XX w. k. XIX w. pocz. XX w.
Oleśnica	Szkoła, mur.	ok. 1900 r.
Oleśnica	Kapliczka, mur.	pocz. XX w.

Oleśnica	Miejsce po cmentarzu ewangelickim	2 poł. XIX w.
Oleśnica	Cmentarz rodowy, nieczynny	XIX w.
Oleśnica	Cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	XIX w.
Pietronki	Zespół pałacowo-parkowy: - pałac, mur., - park krajobrazowy, - ogrodzenie, mur.	2 poł. XIX w. k. XIX/XX w. k. XIX w.
Pietronki	Zespół folwarczny: - rządówka, mur. – podwórze, - gorzelnia, ob. magazyn, mur., - obora, mur., - stodoła, mur., - ogrodzenie, mur. – kolonia mieszkalna, - dwojak, ob. dom Nr 7, mur., częściowo przebudowany, - dwojak, ob. dom Nr 10, mur., - dwojak, ob. dom Nr 11, mur., - siedmiorak, ob. dom Nr 28 (d. Nr 1), mur.	k. XIX w. ok. 1878 r. ok. 1880 r. ok. 1880 r. k. XIX w. k. XIX/XX w. k. XIX/XX w. k. XIX/XX w. k. XIX w.
Pietronki	Cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	XIX/XX w.
Pietronki	Cmentarz katolicki, czynny	XIX/XX w.
Podanin	Kościół Ewangelicki, ob. Filialny p.w. św. Maksymiliana, mur./drewno	1913 r.
Podanin	Zespół dworsko-parkowy I: - dwór, mur – podwórze folwarczne, - chlewnia, mur., - budynek gospodarczy – chlew i spichlerz, mur., - spichlerz, mur., - warsztat, mur., - stajnia, mur., częściowo przebudowana, - stodoła, drewno – kolonia, - dwojak, ob. dom Nr 55, mur.	k. XIX w. pocz. XX w. k. XIX w. 1. 20-te XX w. pocz. XX w. k. XIX w. pocz. XX w. pocz. XX w.
Podanin	Zespół dworsko-parkowy II: - dwór, mur., - pozostałość parku	k. XIX/pocz. XX w. k. XIX/XX w.
Podanin	Zespół folwarczny II: podwórze, - obora, mur., - budynek gospodarczy, mur. – kolonia mieszkalna, - czworak, ob. dom Nr 20, mur., - dom Nr 27, mur., - czworak, ob. dom Nr 42, mur.	k. XIX w. k. XIX w. k. XIX/XX w. pocz. XX w. k. XIX/XX w.
Podanin	Szkoła, ob. dom Nr 19, mur.	ok. 1880 r.
Podanin	Zespół leśnictwa: - dom Nr 1, mur., - dom Nr 2, mur., - stodoła, drewno, - budynek gospodarczy, mur.	ok. 1920 r. ok. 1920-30 r. 1 ćw. XX w. 1920-30 r.
Podanin	Zagroda Nr 4: - dom, mur., - obora, mur., - stodoła, drewno	pocz. XX w. pocz. XX w. pocz. XX w.
Podanin	Zagroda Nr 18 (d. Nr 16): - dom, mur./kam., - obora, mur.	4 ćw. XIX w. 4 ćw. XIX w.
Podanin	Zagroda Nr 29 „poniatówka”: - dom, mur./drewno, - budynek gospodarczy, mur.	1. 30-te XX w. 1. 30-te XX w.
Podanin	Zagroda Nr 30 „poniatówka”: - dom, drewno, - stodoła, drewno	1938 r. ok. 1938 r.
Podanin	Zagroda Nr 31 „poniatówka”: - dom, drewno, - budynek gospodarczy, mur., - stodoła, drewno	1938 r. 1938 r. 1938 r.
Podanin	Zagroda Nr 33 „poniatówka”: - dom, drewno, - budynek gospodarczy, mur., - stodoła, drewno	1938 r. ok. 1938 r. 1938 r.
Podanin	Dom Nr 35 „poniatówka”: - dom, drewno, - budynek gospodarczy, mur./drewno	1. 30-te XX w. 1. 30-te XX w.

Podanin	Zagroda Nr 37 „poniatówka”: - dom, drewno, - budynek gospodarczy, mur., - stodoła, drewno	1. 30-te XX w. 1. 30-te XX w. 1. 30-te XX w.
Podanin	Zagroda Nr 69: - dom, mur., - obora, mur., - stodoła, drewno	ok. 1920 w. 1 ów. XX w. 1 ów. XX w.
Podanin	Cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	XIX w.
Rataje	Zespół dworsko-parkowy: - dwór, mur., - park krajobrazowy	k. XIX/XX w. k. XIX/XX w.
Rataje	Zespół folwarczny I: - rządówka, mur., - budynek gospodarczy- stajnia, mur., - spichlerz, mur., - obora, mur., - stodoła, mur.	1. 70-te XIX w. pocz. XX w. k. XIX w. k. XIX w. pocz. XX w.
Rataje	Zespół folwarczny II, rozparcelowany: - budynek mieszkalno-gospodarczy Nr 19, mur./kam., - budynek mieszkalno-gospodarczy Nr 21, mur., - spichlerz, mur., - stodoła, szach./drewno, - obora, mur./kam., częściowo przebudowany, - stodoła, drewno, - dwojak, ob. dom Nr 23, ul. Margonińska, mur., - dwojak, ob. dom Nr 25, ul. Margonińska, mur.	k. XIX w. 1904 r. k. XIX w. 2 poł. XIX w. k. XIX w. pocz. XX pocz. XX pocz. XX
Rataje	Zespół szkoły: - szkoła, ob. przedszkole, ul. Chodzieska Nr 12 (d. Nr 10), mur. - budynek gospodarczy, mur./drewno	ok. 1910 r. pocz. XX w.
Rataje	Dom Nr 1, ul. Jeziorna, mur.	pocz. XX w.
Rataje	Dom Nr 12, ul. Margonińska, mur.	pocz. XX w.
Rataje	Dom Nr 16, ul. Margonińska, mur.	pocz. XX w.
Rataje	Dom Nr 26, ul. Margonińska, mur.	pocz. XX w.
Rataje	Dom mieszkalno-gospodarczy Nr 32 (d. Nr 24), ul. Margonińska, mur.	k. XIX w.
Rataje	Cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	1 poł. XIX
Rudki	Zagroda Nr 3: - dom, mur., - stodoła, drewno.	pocz. XX w. pocz. XX w.
Rudki	Dom Nr 6, mur.	k. XIX w.
Rudki	Stodoła, przy domu Nr 7, szach./drewno	1 ów. XX w.
Słomki	Dom Nr 8, mur.	pocz. XX w.
Słomki	Cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny.	2 poł. XIX w.
Słomki	Cmentarz epidemiczny, nieczynny.	XIX w.
Stróżewice	Zespół szkolny: - szkoła, ob. budynek mieszkalny Nr 22, mur., - szalet, szach.	1 ów. XX w. 1 ów. XX w.
Stróżewice	Zespół gospody: - gospoda, dom Nr 14, mur./szach., - budynek gospodarczy, mur.	4 ów. XIX/1920 r. 1 ów. XX w.
Stróżewice	Zagroda Nr 21: - dom, mur., - budynek gospodarczy, mur., - stodoła, mur.	1 ów. XX w. 1 ów. XX w. 1 ów. XX w.
Stróżewice	Zagroda Nr 23: - dom, mur./drewno, - budynek gospodarczy, mur., - budynek gospodarczy, mur., - stodoła, mur.	1 ów. XX w. 1 ów. XX w. 1 ów. XX w. 1 ów. XX w.
Stróżewice	Zagroda Nr 24: - dom, mur., - budynek gospodarczy, mur./kam., - budynek gospodarczy, mur.	1880 r. 4 ów. XIX w. 4 ów. XIX w.
Stróżewice	Dom Nr 37, mur.	pocz. XIX w.
Stróżewice	Cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	k. XIX w.

Stróżewko	Zespół folwarczny: - rządówka, ob. dom Nr 2, mur., - dom mieszkalny, mur., - budynek inwentarski, mur., - sześciorak, mur./kam., - stajnia, mur.	3 ów. XIX w. 3 ów. XIX w. 3 ów. XIX w. pocz. XX w. pocz. XX w.
Stróżewko	Cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	XIX/XX w.
Stróżewko	Cmentarz katolicki, czynny	XIX/XX w.
Stróżewo	Kościół ewang., ob. par. pw. MB Szklapierznej, mur.	k.XIX/pocz.XX w.
Stróżewo	Zespół folwarczny: - budynek mieszkalny Nr 24, mur./szach., - budynek gospodarczy, mur., - budynek gospodarczy, mur., - stodoła, drewno	k. XIX w. k. XIX w. k. XIX w. k. XIX w.
Stróżewo	Młyn, ob. budynek mieszkalny Nr 71 (d. Nr 53) mur.	k.XIX/pocz.XX w.
Stróżewo	Dom Nr 5, mur.	k. XIX w.
Stróżewo	Zagroda Nr 6: - budynek mieszkalno-gospodarczy, mur., - budynek gospodarczy, mur.	k. XIX/XX w. 1 ów. XX w.
Stróżewo	Zagroda Nr 11: - dom – zmodernizowany, - budynek gospodarczy, mur., - stodoła, drewno.	pocz. XX w. pocz. XX w.
Stróżewo	Zagroda Nr 16 (d. Nr 17): - dom, mur./kam., - budynek gospodarczy, mur., - stodoła, drewno.	pocz. XX w. pocz. XX w. pocz. XX w.
Stróżewo	Zagroda Nr 18 (d. Nr 19): - dom, mur., - obora, mur., - stodoła, drewno.	1926 r. 1940 r. 1 ów. XX
Stróżewo	Zagroda Nr 20 (d. Nr 21): - dom, mur., - budynek gospodarczy, mur., - stodoła, drewno.	1935 r. 1906 r. pocz. XX w.
Stróżewo	Dom Nr 35, mur.	k. XIX w.
Stróżewo	Dom Nr 64 (d. Nr 46), mur.	1910 r.
Stróżewo	Dom Nr 68, mur.	pocz. XX w.
Stróżewo	Cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny.	XIX w.
Strzelce	Zespół pałacowo-parkowy: - pałac, mur., wg proj. Fryderyka Augusta Stulera - koniowiąż, mur./drewno, - park krajobrazowy, - ogrodzenie, kam.	1844-1894 r. 4 ów. XIX w. 2 poł. XIX w. k. XIX w.
Strzelce	Zespół folwarczny: - gorzelnia, mur. – podwórze, - magazyn, garaże, mur., - spichlerz, mur., - stodoła, mur., - obora, mur., - obora, mur., - obora, mur., - ogrodzenie, mur./kam. – kolonia, - dwojak, ob. dom Nr 3, mur., - dwojak, dom Nr 5, mur., - dwojak, dom Nr 6, mur., - ośmiorak, dom Nr 12, mur., - budynek gospodarczy przy domu Nr 12, mur.	k. XIX w. k. XIX/XX w. k. XIX w. k. XIX w. k. XIX w. k. XIX w. k. XIX w. k. XIX w. k. XIX w. pocz. XX w. pocz. XX w. pocz. XX w. k. XIX w. pocz. XX w.
Strzelce	Szkoła, dom Nr 11, mur.	ok. 1910 r.
Strzelce	Zespół stacji kolejowej: - dworzec, mur., - szalek z budynkiem gospodarczym, mur.	1908 r. 1908 r.
Strzelce	Cmentarz katolicki, czynny	XIX/XX w.
Strzelce	Cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	XIX w.
Strzelce	Cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	2 poł. XIX w.
Strzelecin	Zagroda Nr 4: - dom, mur., - stodoła, mur.	ok. 1905 r. ok. 1940 r.

Strzelęcin	Zagroda Nr 8: - dom, mur., - stodoła, mur.	k. XIX w. ok. 1900 r.
Strzelęcin	Zagroda Nr 10: - dom, mur., - obora, mur.	ok. 1900 r. ok. 1900 r.
Strzelęcin	Dom Nr 11, mur.	ok. 1900 r.
Strzelęcin	Dom Nr 13, mur.	ok. 1935 r.
Strzelęcin	Zagroda Nr 14: - dom, mur., - obora, mur./kam.	ok. 1870 r. 4 ćw. XIX w.
Strzelęcin	Dom Nr 15, mur.	1 ćw. XX w.
Studzieniec	Zagroda Nr 17: - dom, mur./drewno, - budynek gospodarczy, mur./drewno.	k. XIX w. k. XIX w.
Studzieniec	Zagroda Nr 24 (d. Nr 60): - dom, mur., - obora, mur.	4 ćw. XIX w. 4 ćw. XIX w.
Studzieniec	Zagroda Nr 30: - dom, mur., - budynek gospodarczy, mur./drewno	4 ćw. XIX w. 4 ćw. XIX w.
Studzieniec	Cmentarz katolicki, nieczynny	2 poł. XIX w.
Trojanka	Zespół młyna wodnego: - młyn z budynkiem mieszkalnym, mur., - budynek gospodarczy, mur.	ok. 1900 r. ok. 1900 r.
Trojanka	Dom Nr 2, mur.	pocz. XX w.
Trzaskowice	Dom Nr 1, mur.	1 ćw. XX w.
Trzaskowice	Dom Nr 7, mur./szach.	4 ćw. XIX w.
Trzaskowice	Zagroda Nr 8: - dom, mur., - budynek gospodarczy, mur.	1 ćw. XX w. 1 ćw. XX w.
Wymysław	Zagroda Nr 4: - dom, mur., - obora, mur., - świnia, mur., - stodoła, drewno.	1927 r. ok. 1927 r. ok. 1927 r. ok. 1927 r.
Wymysław	Dom Nr 5, mur./szach./gl.	ok. 1870 r.
Wymysław	Zagroda Nr 15: - dom, mur., - budynek gospodarczy, mur., - stodoła, mur./szach.	ok. 1890 r. ok. 1890 r. ok. 1900 r.
Wymysław	Zagroda Nr 17: - dom, mur., - budynek gospodarczy – chlew, mur./gl., - budynek gospodarczy, mur., - stodoła, drewno.	ok. 1880 r. k. XIX w. ok. 1900 r. ok. 1900 r.
Wymysław	Cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	2 poł. XIX w.
Zacharzyn	Zespół Kościoła Ewang., ob. filialnego pw. MB Królowej Polski: - kościół, mur., - pastorkówka, ob. dom Nr 49, mur.	1877 r. pocz. XX w.
Zacharzyn	Zespół szkoły powszechnej: - szkoła, ob. dom Nr 54, mur., - budynek gospodarczy, mur./drewno.	pocz. XX w. pocz. XX w.
Zacharzyn	Zespół stacji kolejowej: - dworzec, Nr 141, mur., - magazyn, mur., - szalek z budynkiem gospodarczym, mur., - dom pracowników kolei, Nr 140, mur.	ok. 1908 r. ok. 1908 r. ok. 1908 r. ok. 1908 r.
Zacharzyn	Zagroda Nr 2: - dom, mur., - stodoła, drewno.	k. XIX/XX w. pocz. XX w.
Zacharzyn	Zagroda Nr 7: - dom, mur., częściowo przebudowany, - obora, mur.	k. XIX/XX w. pocz. XX w.
Zacharzyn	Dom Nr 10, mur.	k. XIX w.
Zacharzyn	Zagroda Nr 11: - dom, mur., - obora, mur.	1 ćw. XX w. 1 ćw. XX w.

Zacharzyn	Zagroda Nr 17 (d. Nr 15): - dom, mur., - obora, mur./gl., - stodoła, drewno.	1 ćw. XX w. 1 ćw. XX w. 1 ćw. XX w.
Zacharzyn	Zagroda Nr 20: - dom, mur., - obora, mur., - chlew, mur., - stodoła, drewno.	1 ćw. XX w. 1 ćw. XX w. 1 ćw. XX w. 1 ćw. XX w.
Zacharzyn	Zagroda Nr 27: - dom, mur., - budynek gospodarczy, mur./gl.	1911 r. 1 ćw. XX w.
Zacharzyn	Dom Nr 30 (d. Nr 28, 25), mur.	ok. 1910 r.
Zacharzyn	Zagroda Nr 36 (d. Nr 29): - dom, mur., - obora, mur.	1935 r. ok. 1935 r.
Zacharzyn	Dom Nr 37, mur.	1 ćw. XX w.
Zacharzyn	Zagroda Nr 38 (d. Nr 42, 37): - dom, mur./szach., - obora, mur.	k. XIX w. k. XIX w.
Zacharzyn	Zagroda Nr 47: - dom, mur., - budynek gospodarczy, mur.	1 ćw. XX w. 1 ćw. XX w.
Zacharzyn	Zagroda Nr 59 (d. Nr 49): - dom, mur., - stodoła, drewno.	1 ćw. XX w. 1 ćw. XX w.
Zacharzyn	Zagroda Nr 63 (d. Nr 53): - dom, mur./kam./gl., - obora, mur., - chlew, mur.	4 ćw. XIX w. k. XIX w. pocz. XX w.
Zacharzyn	Zagroda Nr 65 (d. Nr 56): - dom, mur./kam., częściowo przebudowany, - obora, mur., - futernia, mur., - stodoła, drewno.	4 ćw. XIX w. pocz. XX w. pocz. XX w. pocz. XX w.
Zacharzyn	Dom Nr 66, mur.	1 ćw. XX w.
Zacharzyn	Zagroda Nr 68: - dom, mur., - budynek gospodarczy, mur./szach.	1 ćw. XX w. k. XIX w.
Zacharzyn	Dom Nr 73, mur.	1 ćw. XX w.
Zacharzyn	Zagroda Nr 74: - dom, mur./gl., częściowo przebudowany, - obora, mur./gl., - chlew, mur./gl., - stodoła, drewno.	4 ćw. XIX w. 1 ćw. XX w. 1 ćw. XX w. 1 ćw. XX w.
Zacharzyn	Zagroda Nr 78 (d. Nr 64): - dom, mur./kam., - budynek gospodarczy, mur./gl.	4 ćw. XIX w. 1 ćw. XX w.
Zacharzyn	Dom Nr 79, mur./gl.	k. XIX w.
Zacharzyn	Dom Nr 80, mur.	1 ćw. XX w.
Zacharzyn	Zagroda Nr 81: - dom, mur., - budynek gospodarczy, mur.	pocz. XX w. pocz. XX w.
Zacharzyn	Dom Nr 82, mur.	k. XIX w.
Zacharzyn	Domr 83, mur.	pocz. XX w.
Zacharzyn	Dom Nr 84, mur.	1 ćw. XX w.
Zacharzyn	Zagroda Nr 94: - dom, mur./gl., - obora, mur./kam., - stodoła, mur.	k. XIX w. k. XIX w. 1 ćw. XX w.
Zacharzyn	Zagroda Nr 95: - dom, mur., - budynek gospodarczy, mur., - obora, mur.	3 ćw. XIX w. pocz. XX w. k. XIX w.
Zacharzyn	Zagroda Nr 104 (d. Nr 93): - dom, mur., - budynek gospodarczy, kam.	pocz. XX w. pocz. XX w.

Zacharzyn	Zagroda Nr 134 (d. Nr 92): - dom, szach., - stodoła, mur./gl.	poł. XIX w. k. XIX w.
Zacharzyn	Zagroda Nr 148: - dom, mur., - stajnia, mur., - stodoła, mur./gl.	pocz. XX w. pocz. XX w. pocz. XX w.
Zacharzyn	Dom Nr 178, mur.	pocz. XX w.
Zacharzyn	Wytwórnia serów: - budynek produkcyjny, ob. zlewnia mleka i mieszkania Nr 130, mur., - budynek gospodarczy, mur.	ok. 1910 r. ok. 1910 r.
Zacharzyn	Cmentarz katolicki, czynny.	1 poł. XIX w.
Zacharzyn	Cmentarz katolicki, czynny.	1970 r.

Ewidencja zabytków nie jest dokumentem zamkniętym; winna być uzupełniania i weryfikowana w oparciu o dane przekazywane przez Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków Delegatura w Pile.

3.3. Zabytki ruchome

Pojęcie „zabytki ruchome” obejmuje dzieła sztuk plastycznych, do których należą takie dziedziny, jak malarstwo, rzeźba, rzemiosło artystyczne, sztuka użytkowa, kolekcje, numizmaty, pamiątki historyczne, książki, instrumenty muzyczne, przedmioty upamiętniające wydarzenia historyczne i wybitne osobistości.

Większość zabytków ruchomych stanowi własność kościołów rzymskokatolickich (wystrój, wyposażenie kościoła, kapliczki, figury).

Podstawową formą ochrony zabytków jest rejestr zabytków ruchomych, który prowadzi wojewódzki konserwator zabytków.

Do rejestru wpisuje się zabytek ruchomy na podstawie decyzji wydanej przez wojewódzkiego konserwatora zabytków na wniosek właściciela tego zabytku. Konserwator może z urzędu wydać decyzję o wpisie zabytku ruchomego do rejestru w przypadku uzasadnionej obawy zniszczenia, uszkodzenia lub nielegalnego wywozu zabytku za granicę. Do rejestru nie wpisuje się zabytków wpisanych do inwentarza muzeum lub wchodzących w skład narodowego zasobu bibliotecznego.

Na terenie gminy Chodzież zabytkiem ruchomym jest między innymi kapliczka słupowa na cmentarzu grzebalnym w Nietuszkowie.

Zabytki ruchome objęte ochroną konserwatorską znajdują się w Kościele p.w. Matki Boskiej Królowej Polski w Zacharzynie, w kościele p.w. Matki Boskiej Szkaplerznej w Stróże oraz w kościele p.w. św. Maksymiliana w Podaninie.

Na terenie gminy Chodzież jest kilka przydrożnych kapliczek np. w Oleśnicy z początku XX w. i figur, z których po przeglądzie i zewidencjonowaniu będzie można wytypować najciekawsze, celem wpisania do rejestru zabytków.

3.4. Zabytki archeologiczne

Dziedzictwo archeologiczne jest bogactwem kulturowym pozostawionym nam przez ludzi zamieszkujących naszą planetę w przeszłości.

Zaliczamy do nich:

- znajdujące się na powierzchni ziemi grodziska (dawne grody) i kurhany (cmentarzyska);
- odkrywane pod powierzchnią ziemi ślady dawnych osad, cmentarzysk szkieletowych i ciałopalnych, miast;
- znajdujące się pod wodą dawne porty, dłubanki, łodzie.

Miejsca będące śladem pobytu człowieka nazywamy stanowiskiem archeologicznym. Na ich obszarach występują zabytki archeologiczne. Może to być fragment glinianego naczynia, narzędzie wykonane z krzemienia brązu lub żelaza, kość ze śladami obróbki, stare monety, dawne groby, a także nawarstwienia kulturowe powstałe w wyniku działalności człowieka np. ślady dawnych domów, ziemianek czy warsztatów pracy.

Istnienie dziedzictwa archeologicznego ważne jest dla naukowców, historyków i archeologów, którzy badając, próbują odtworzyć ważne aspekty życia dawnych ludzi oraz tych wszystkich, którzy poszukują swych korzeni i swojej tożsamości kulturowej.

3.4.1. Wykaz stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków

Na terenie gminy Chodzież nie ma stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków.

3.4.2. Wykaz stanowisk o własnej formie krajobrazowej

Na terenie gminy Chodzież nie zarejestrowano stanowisk archeologicznych o własnej formie krajobrazowej.

3.4.3. Zestawienie liczbowe zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych łącznie z ich funkcją

Podstawową metodą ewidencjonowania stanowisk archeologicznych jest ogólnopolski program badawczo - konserwatorski „Archeologiczne Zdjęcie Polski” (AZP).

Na obszarze gminy Chodzież badania powierzchniowe wykonywane w ramach programu AZP przeprowadzone zostały w latach 1983-1988.

“Archeologiczne Zdjęcie Polski” stanowi bazę wyjściową dla kształtowania polityki konserwatorskiej oraz planowania zadań badawczych. Zbiór dokumentacji AZP, reprezentujący ewidencję zasobów archeologicznych, jest otwarty i ciągle uzupełniany w procesie archeologicznego rozpoznania terenu.

Do zbioru włączane są informacje o wszystkich sukcesywnie odkrywanych śladach przeszłości, a także wszystkie bieżące informacje weryfikujące lub uzupełniające dotychczasowe dane.

W ten sposób dokumentacja stanowisk archeologicznych utworzona metodą AZP jest źródłem najbardziej aktualnej wiedzy o terenie; pozwala służbom konserwatorskim skutecznie przewidywać potencjalne zagrożenie dla tych zabytków ze strony planowanych prac ziemnych (inwestycji budowlanych)

Zasoby archeologicznego dziedzictwa kulturowego na terenie gminy Chodzież przedstawia poniższa tabela.

Tabela Nr 4 Zasoby zabytków archeologicznych

STANOWISKA ARCHEOLOGICZNE						Ogólna ilość stanowisk archeologicznych
Kategorie faktów osadniczych w obrębie stanowisk						
Grodziska	Cmentarzyska płaskie	Cmentarzyska kurhanowe	Osady, punkty i ślady osadnicze	Inne	Razem	260
x	9	2	320	9	340	

Na obszarze gminy Chodzież stanowiska archeologiczne położone są głównie na skrajach i krawędzi Doliny Noteci oraz na wypiętrzeniach terenowych, na glebach piaszczystych. Są to interesujące pod względem usytuowania i zachowania materiału osady, na których dominuje osadnictwo kultur neolitycznych, okresu wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza, o dużej wartości poznawczej, reprezentatywne dla badań nad pradziejami rejonu nadnoteckiego.

Stanowiska archeologiczne skoncentrowane są głównie w rejonie wsi:

- 1) Stróżewice, Stróżewo i Stróżewko – są to w większości stanowiska z materiałem nowożytnym, datowanym na XVII – XVIII w.

Stanowiska wczesnośredniowieczne są nieliczne, i to zarówno z faz starszych, jak i młodszych.

- 2) Milcz i Ciszewo – badania AZP na tym obszarze pozwoliły na zarejestrowanie osady neolitycznej, śladów osadniczych ludności kultury łużyckiej, przeworskiej, z wczesnego i późnego średniowiecza oraz z czasów nowożytnych.

W rejonie Ciszewa biegła pradziejowa i wczesnośredniowieczna przeprawa przez Noteć, wzmiankowana w XIII –

wiecznych źródłach (odkryto tutaj łódź - dłuhanę). W rejonie Milcza znaleziono naszyjnik brązowy i odkryto cmentarzysko żarowe.

- 3) Strzelce i Strzelęcín – na obszarze zarejestrowano osady ludności kultury łużyckiej i przeworskiej, a także ślady osadnicze tych kultur.
- 4) Konstantynowo, gdzie odkryto niewielkie skupisko stanowisk archeologicznych ze śladami osadnictwa z wczesnej epoki brązu, kultury przeworskiej i wczesnego średniowiecza.
- 5) Pietronki i Rataje – na obszarze tych miejscowości zarejestrowano ślady osadnictwa pochodzące głównie z neolitu, wczesnej epoki brązu i kultury łużyckiej.

Większość stanowisk archeologicznych jest cenna pod względem poznawczym dla problematyki osadnictwa pradziejowego i wczesnośredniowiecznego. Z tego też względu proponuje się przeznaczyć do wpisu do rejestru zabytków stanowiska archeologiczne wymienione w Tabeli Nr 5.

Tabela Nr 5 Stanowiska archeologiczne na terenie gminy Chodzież zaproponowane do wpisu do rejestru zabytków

Lp.	Miejscowość	Stanowisko	Rodzaj stanowiska	Metryczka
1.	Studzieniec	3	osada wczesnośredniowieczna	AZP 39-27/29
2.	Milcz	6	osada wielokulturowa od neolitu po wczesne średniowiecze	AZP 39-27/8
3.	Milcz	8	osada neolityczna	AZP 39-27/10
4.	Strzelęcín	2	osada datowana na wczesny okres brązu	AZP 39-28/13
5.	Podanin	11	osada kultury łużyckiej	AZP 41-27/1
6.	Podanin	14	osada kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich	AZP 41-27/4
7.	Stróżewo	24	rozległa osada kultury łużyckiej i wczesnośredniowieczna	AZP 41-27/30
8.	Strzelęcín	3	osada wielokulturowa	AZP 41-27/9
9.	Oleśnica	1	osada kultury łużyckiej	AZP 40-27/1
10.	Oleśniczka	2	osada wczesnośredniowieczna	AZP 40-27/7
11.	Oleśniczka	8	cmentarzysko kultury łużyckiej oraz osada wczesnośredniowieczna	AZP 40-27/13
12.	Oleśniczka	17	osada kultury łużyckiej	AZP 40-27/33
13.	Oleśniczka	18	osada kultury przeworskiej	AZP 40-27/34

14.	Oleśniczka	23	osada kultury łużyckiej, przeworskiej i z wczesnego średniowiecza	AZP 40-27/39
15.	Słomki	2	osada kultury łużyckiej	AZP 40-28/24
16.	Rataje	3	osada wczesnośredniowieczna	AZP 40-28/10
17.	Pietronki	7	osada neolityczna, przeworska	AZP 40-28/7
18.	Rataje	13	osada z okresu wpływów rzymskich	AZP 40-28/20
19.	Rataje	21	osada kultury łużyckiej i wczesnośredniowieczna	AZP 40-28/21
20.	Strzelecin	3	osada kultury łużyckiej z późnej epoki brązu	AZP 39-28/14
21.	Stróżewo	2	osada przeworska z okresu rzymskiego	AZP 41-27/8
22.	Strzelecin	4	osada kultury łużyckiej	AZP 39-28/15
23.	Strzelecin	4	osada z okresu wpływów rzymskich	AZP 39-28/5
24.	Oleśniczka	12	osada wczesnośredniowieczna	AZP 40-27/17
25.	Oleśniczka	18	osada wczesnośredniowieczna	AZP 40-27/13
26.	Oleśniczka	19	osada z okresu wpływów rzymskich	AZP 40-27/35
27.	Studzieniec	3	osada wczesnośredniowieczna	AZP 39-27/3
28.	Milcz	6	osada wielokulturowa – neolit, kultura łużycka, wczesne średniowiecze	AZP 39-27/6

Ostateczne decyzje związane z wyborem stanowisk przeznaczonych do wpisu do rejestru zabytków będzie można podjąć po drugim etapie rozpoznania powierzchniowego w ramach "Archeologicznego Zdjęcia Polski".

Aby efektywnie chronić dziedzictwo archeologiczne, należy dokonać pełnego rozpoznania jego zasobów, oceny stanu zachowania oraz istniejących zagrożeń.

W związku z tym konieczna jest realizacja drugiego etapu rozpoznania powierzchniowego obejmującego teren gminy Chodzież.

Uszczegółowienie kartoteki AZP poprzez przeprowadzenie drugiego etapu rozpoznania powierzchniowego pozwoli na ochronę zabytków archeologicznych poprzez kontrolę ich zagrożenia już na etapie projektowania inwestycji budowlanych, uwzględnianie ich ochrony w planach zagospodarowania przestrzennego oraz respektowania opinii i uzgodnień Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w pozwoleniach na budowę.

4. Uwarunkowania wewnętrzne ochrony zasobów dziedzictwa i krajobrazu kulturowego

4.1. Stan zachowania zabytków nieruchomych, ruchomych oraz dziedzictwa archeologicznego na terenie gminy Chodzież

U schyłku XVI w. sieć osadnicza na terenie obecnej gminy Chodzież była już dobrze wykształcona. Z mapy osadniczej wynika, iż skupiska gęstszego osadnictwa pokrywają się w ogólnych zarysach ze stanem obecnym.

Na przestrzeni XVII i XVIII w. miały miejsce stosunkowo nieznaczne przeobrażenia w układzie przestrzennym sieci osadniczej.

W okresie zaboru pruskiego, na terenie gminy Chodzież, podobnie jak w innych regionach, nastąpił znaczny napływ kolonistów niemieckich. Założone zostały nowe wsie – Zacharzyn i Wymysław.

Historyczne układy przestrzenne wsi ulegały na przestrzeni wieków znacznym zmianom. Pożary, które nawiedzały ścieśnione wsie, powodowały często całkowite zniszczenia zagrod. Pogorzelnicy wznosili nowe zabudowania z dala od

centrum wsi, a w okresie zaboru władze pruskie nakazywały im niekiedy przenoszenia się na odległe pustkowia.

Na przykład wieś Strzelce wzmiankowana w XV w. jako miasto, nie posiada jakichkolwiek śladów miejskiego układu urbanistycznego. Obecnie jedynie w pięciu wsiach na terenie gminy Chodzież, układ przestrzenny wsi zachował na tyle historyczny charakter, iż predysponuje do zachowania. Historyczny typ owalnicy występuje we wsi Kamionka i Podanin. Typ ulicówki występuje w Nietuszkowie oraz Stróżewie. Wieś Rataje reprezentuje historyczny układ oparty na skrzyżowaniu trzech dróg, łączących Chodzież z Margoninem i Szamocinem.

Na terenie gminy Chodzież rozpoznane zostały układy ruralistyczne, do których w latach 1989-1990 opracowano historyczno-architektoniczne rozpoznania miejscowości. Należą do nich:

- owalnicowa Kamionka pochodząca z początku XVI w.,
- Konstantynowo założone prawdopodobnie jako jeden z folwarków dóbr ziemskich w Strzelcach,
- Milcz o układzie ulicowym pochodzącym z XIX w.,
- Mirowo powołane do istnienia jako jeden z folwarków w 1634 r.,
- Nietuszkowo,
- Oleśnica,
- Podanin, wieś o pozostałościach dawnego układu owalnicowego,
- Rataje,
- Słomki po raz pierwszy wzmiankowane w 1464 r.,
- Strzelce,
- Studzieniec z pozostałościami dawnego owalnicowego układu.

Charakterystyczne położenie wsi Milcz na terenie podmokłych łąk nadnoteckich, może wskazywać na osadnictwo olęderskie. Wsie olęderskie powstały bowiem na terenach podmokłych, wymagających umiejętnego odwodnienia.

W przeszłości, w wielu wsiach położonych na terenie gminy Chodzież, obok układu zabudowy wiejskiej istniało

założenie pałacowo (lub dworsko) – parkowe wraz z folwarkiem. Założenia te w swym obecnym kształcie zostały wzniesione na przestrzeni XIX w. Duże zwarte kompleksy przestrzenne tworzą zespoły pałacowo-parkowo-folwarczne w Strzelcach, Pietronkach, Oleśnicy i Nietuszkowie. Zespoły zachowały czytelny układ dawnego założenia, gdzie obiekt rezydencjonalny oraz park zachowane są w stopniu dobrym. Zmiany dotyczą głównie rozplanowania przestrzennego zabudowań folwarcznych.

Obiekty gospodarcze dawnych folwarków uległy w mniejszym lub większym stopniu zniszczeniom. Niektóre z dawnych zabudowań gospodarczych zostały przebudowane lub rozebrane, wzniesiono również nowe obiekty.

We wszystkich zachowanych zespołach, pałac otoczony parkiem stanowi wyodrębnioną kompozycyjnie reprezentacyjną część założenia, podwórze gospodarcze z budynkami folwarcznymi usytuowane zostało z boku, w pewnym oddaleniu. Najlepiej zachowane elementy dawnego założenia (obiekt rezydencjonalny, park, zabudowania folwarku) pozostały w Strzelcach.

Zabytkowa architektura sakralna na terenie gminy Chodzież występuje nielicznie. Pod ochroną konserwatorską znajdują się kościoły:

- w Podaninie, filialny p.w. świętego Maksymiliana wzniesiony w 1913 r.,
- w Stróżewie, parafialny p.w. Matki Boskiej Szkaplerznej z około 1900 r.

Natomiast kościół w Zacharzynie, filialny p.w. Matki Boskiej Królowej Polski z 1877 r. wpisany jest do rejestru zabytków.

Kościoły te, wzniesione jako zbory ewangelickie, obecnie pełnią funkcję kościołów rzymsko-katolickich.

Zgodnie z "Raportem o stanie zabytków" obiekty te wytypowane zostały do założenia instalacji przeciwłamaniowej i przeciwpożarowej.

W wielu wsiach położonych na terenie gminy Chodzież zachowana jest historyczna zabudowa gospodarstw wiejskich.

Obiekty budownictwa wiejskiego objęte ochroną konserwatorską pochodzą głównie z drugiej połowy XIX w. i początku XX w. Ta historyczna zabudowa wiejska w przeważającej części reprezentuje typ domu parterowego, murowanego z cegły, niekiedy otynkowanego, nakrytego wysokim dachem dwuspadowym z pokryciem dachówką ceramiczną.

Często oprócz domu mieszkalnego zostały zachowane również budynki gospodarcze, predysponując do objęcia ochroną konserwatorską zagrody wiejskiej jako nierozdzielnej całości dawnego założenia. Obiekty te zachowane są w różnym stopniu, często posiadają współczesne przybudówki, w wielu dokonano powiększenia pierwotnych otworów okiennych i wymiany dawnej stolarki okiennej oraz drzwiowej.

Niektóre jednak posiadają dobrze zachowaną oryginalną stolarkę okienną i drzwiową, często ozdobnie rzeźbioną.

Najwięcej historycznej zabudowy zachowało się na terenie wsi Kamionka, Milcz, Podanin, Trzaskowice i Zacharyn.

Szczególnie niewielka wieś Trzaskowice posiada w całości dawną zabudowę, zachowaną prawie w niezmienionym stanie, bez późniejszych zniekształceń współczesnymi realizacjami architektonicznymi.

Odrębnym elementem architektonicznym w krajobrazie wsi są drewniane zagrody zwane "poniatówkami". Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w 1918 r. przeprowadzono parcelację wielkich szlacheckich majątków ziemskich.

Jedną z parcelacji przeprowadzono w latach 30-tych, podczas sprawowania urzędu ministra rolnictwa przez Juliusza Poniatowskiego – stąd nazwa owych zagród.

Połowa z tych zagród przypadła w udziale osadnikom z Małopolski, w pozostałych osiadła ludność z przeludnionych wsi podgórskich. Przybysze przynieśli ze sobą inne sposoby gospodarowania i inne techniki budowlane. Ich zagrody złożone były najczęściej z trzech obiektów – chałupy, stodoły i obórki.

Najwięcej "poniatówek" w niezmienionym stanie usytuowanych w luźnym układzie po obu stronach drogi znajduje się w Podaninie, pojedyncze zachowały się we wsi Milcz. Część "poniatówek" zachowana została w niezmienionym stanie, inne otynkowano na zewnątrz i zmieniono pokrycie dachowe.

Stan zachowania poszczególnych obiektów zabytkowych jest różny. W najlepszym stanie są obiekty sakralne. W znacznie gorszym stanie technicznym jest zabudowa mieszkaniowa oraz pałace.

Poszczególne budynki – mieszkalne, gospodarcze – remontowane są przez ich właścicieli w zakresie odpowiadającym ich możliwościom finansowym, z reguły z zastosowaniem najtańszych materiałów budowlanych.

Wymiana historycznej tkanki budynków w postaci oryginalnych, drewnianych stolarok okiennych i drzwiowych, ceramicznego pokrycia dachowego, a także pozabawienie budynków ich pierwotnych dekoracji architektonicznych, zniekształca zabytkowy wizerunek zabudowy.

Często niewiedza właścicieli i użytkowników obiektów zabytkowych o statusie prawnym jest przyczyną ich niewłaściwego użytkowania lub podejmowania niewłaściwych z punktu widzenia zasad ochrony konserwatorskiej działań.

Z krajobrazem wiejskim nierozdzielnie związane są wiejskie cmentarze – ślady przeszłości i historii.

Zabytkowe cmentarze wpisane do rejestru zabytków znajdują się w Milczu i Pietronkach.

Cmentarz w Milczu założony został w pierwszej połowie XIX w., posiada regularny, jednokwaterowy charakter rozplanowania. Najstarszy zachowany nagrobek pochodzi z 1831 r.

Cmentarz w Pietronkach założony w drugiej połowie XIX w. jako cmentarz ewangelicki, obecnie pełni funkcję czynnego cmentarza katolickiego. Najstarszy zachowany nagrobek pochodzi z 1920 r. Na cmentarzu pochowany został Ignacy Bniński, Kawaler Maltański, właściciel dóbr Pietronki.

Na terenie gminy Chodzież znajduje się również 30 cmentarzy założonych w XIX w. i XX w., objętych ochroną konserwatorską. Dawne cmentarze rzymsko-katolickie znajdują się w Strzelcach, Studzieńcu, Nietuszkowie, Zacharzynie, Stróżewku. W parkach przypałacowych w Oleśnicy i Nietuszkowie zachowane zostały cmentarze rodowe. Pozostałe cmentarze,

to cmentarze ewangelickie – nieczynne, często zniszczone, stanowiące obecnie skupisko zieleni wysokiej.

Wykaz cmentarzy z terenu Gminy Chodzież przedstawiono w poniższej tabeli.

Tabela Nr 6 Wykaz cmentarzy z terenu gminy Chodzież

Lp.	Miejscowość	Obiekt	Data powstania
Cmentarze wpisane do rejestru zabytków			
1.	Milcz	cmentarz katolicki, nieczynny	XIX w.
2.	Pietronki	cmentarz katolicki, czynny	XIX/XX w.
Cmentarze objęte ochroną konserwatorską			
3.	Cisze	cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	2 poł. XIX w.
4.	Kamionka	cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	
5.	Kamionka	cmentarz ewangelicki, obecnie katolicki, nieczynny	XIX w.
6.	Krystynka	cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	XIX w.
7.	Milcz	miejsce po cmentarzu ewangelickim	XIX w.
8.	Milcz	cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	1 poł. XIX w.
9.	Milcz	cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	XIX w.
10.	Milcz	miejsce po cmentarzu ewangelickim	XIX w.
11.	Nietuszkowo	cmentarz rodowy, nieczynny	XIX w.
12.	Nietuszkowo	cmentarz katolicki, czynny	XIX w.
13.	Nietuszkowo	cmentarz ewangelicki, nieczynny	XIX w.
14.	Oleśnica	miejsce po cmentarzu ewangelickim	2 poł. XIX w.
15.	Oleśnica	cmentarz rodowy, nieczynny	XIX w.
16.	Oleśnica	cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	XIX w.
17.	Pietronki	cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	XIX/XX w.
18.	Podanin	cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	XIX w.
19.	Rataje	cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	1 poł. XIX w.
20.	Słomki	cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	2 poł. XIX w.
21.	Słomki	cmentarz epidemiczny, nieczynny	XIX w.
22.	Stróżewice	cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	k. XIX w.
23.	Stróżewice	cmentarz katolicki, czynny	XIX/XX w.
24.	Stróżewice	cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	XIX/XX w.
25.	Stróżewo	cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	XIX w.
26.	Strzelce	cmentarz katolicki, czynny	XIX/XX w.
27.	Strzelce	cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	XIX w.
28.	Strzelce	cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	2 poł. XIX w.
29.	Studzieniec	cmentarz katolicki, nieczynny	2 poł. XIX w.
30.	Wymysław	cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny	2 poł. XIX w.
31.	Wymysław	cmentarz katolicki, czynny	1 poł. XIX w.
32.	Zacharzyn	cmentarz katolicki, czynny	XX w.

Zgodnie z art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 162, poz. 1568 ze zmianami) wszystkie zabytki archeologiczne – bez względu na stan zachowania – podlegają ochronie i opiece.

Aktualnie zagrożeniem dla stanowisk archeologicznych są wszelkie inwestycje związane z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu, które wymagają prowadzenia prac ziemno-budowlanych.

Aby zapobiec zniszczeniu stanowisk archeologicznych, prace ziemne prowadzone w strefie ochrony stanowisk archeologicznych wymagają uzgodnień z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Jest to szczególnie ważne podczas takich inwestycji, jak: budowa dróg, obwodnic, autostrad, likwidacja linii kolejowych, lokalizacja żwirowni, zabudowa mieszkaniowa, przemysłowa, regulacje cieków wodnych, budowa zbiorników retencyjnych, zalesienia, gdyż inwestycje te z uwagi na szerokopłaszczyznowy charakter prac ziemnych, niszczą substancję zabytkową i obiekty archeologiczne.

Rozwój przestrzenny i funkcjonalny gminy Chodzież determinowany jest w dużym stopniu przez naturalne przestrzenie przyrodnicze o funkcjach pozagospodarczych.

W granicach gminy powierzchnie trwale pokryte roślinnością zajmują prawie 68% powierzchni gminy. Duży jest też udział powierzchni gruntów rolnych.

Gmina Chodzież jest słabo uprzemysłowiona, tereny przemysłowe na jej obszarze należą do rzadkości. Dominującą funkcją gospodarczą jest rolnictwo oraz gospodarka leśna.

Pomimo wielu zmian w przestrzeni, w najbliższych latach zachowany zostanie dotychczasowy podział na trzy główne przestrzenie funkcjonalne:

- przestrzeń o funkcjach przyrodniczych i ekologicznych (Dolina Noteci),
- przestrzeń rolnicza,
- przestrzeń leśna o funkcjach przyrodniczych i gospodarczych.

Mniejszą przestrzeń, funkcjonalnie związaną z miastem Chodzież, stanowią tereny wsi Rataje, będące przedłużeniem przestrzeni miejskiej Chodzieży.

Obecność obszarów przyrodniczych (lasy, Dolina Noteci) oraz zabytków kulturowych (zespoły pałacowo-parkowe) stwarza możliwości rozwoju funkcji turystycznych, z uwzględnieniem funkcji agroturystycznych.

Rozwój funkcji turystycznych będzie wymagał ciągłej ochrony obszarów przyrodniczych i kulturowych, w celu trwałego zachowania ich walorów.

Na obszarze gminy Chodzież, w ostatnich latach - w związku z postępującym rozwojem gospodarczym – zaczyna się kształtować nowa strefa funkcjonalna w sąsiedztwie drogi krajowej Nr 11.

Szczególnie w miejscowości Podanin coraz więcej terenów wykorzystywanych jest pod usługi i przemysł.

Korzystne warunki gruntowo-wodne, konfiguracja terenu, przede wszystkim brak w sąsiedztwie obiektów i obszarów wymagających szczególnej ochrony konserwatorskiej, predysponuje te tereny do rozwoju działalności gospodarczej.

Zagrożeniem dla stanowisk archeologicznych na terenie gminy Chodzież będą wszelkie inwestycje związane z zabudową i zagospodarowaniem terenów, które wymagają prowadzenia prac ziemnych i budowlanych.

Należą do nich będą:

- modernizacja i rozbudowa infrastruktury technicznej, w tym rozbudowa kanalizacji sanitarnej i deszczowej w Podaninie i Ratajach,
- żwirownia w Kamionce,
- modernizacja sieci elektroenergetycznej wysokiego napięcia i oświetleniowej w Konstantynowie, Milczu, Ratajach i Studzieńcu,
- rozwój terenów przemysłowych w Kamionce i Podaninie,
- modernizacja i budowa dróg gminnych w Konstantynowie, Podaninie, Ratajach, Strzelęcinie i Zacharzynie.

Na terenie gminy Chodzież planowana jest modernizacja drogi krajowej Nr 11 (przekształcenie w drogę ekspresową).

W granicach gminy Chodzież dojdzie do zmiany jej przebiegu w celu ominięcia miasta Chodzieży. Proponuje się obejście miasta od strony zachodniej, w obrębie zboczy wzniesień czołowo-morenowych w rejonie Gontyńca.

Powyższe zadanie inwestycyjne powinno być poprzedzone rozpoznawczym badaniem powierzchniowo-sondazowym.

Po zatwierdzeniu przez Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Poznaniu sprawozdania z powyższych badań, konieczne będzie przeprowadzenie na wytypowanych stanowiskach, wyprzedzających inwestycję, ratowniczych badań wykopaliskowych.

4.2. Wynikające ze Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Chodzież

Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Chodzież przyjęte uchwałą Nr I/3/99 Rady Gminy w Chodzieży w dniu 19 lutego 1999 r. zostało opracowane, na zlecenie gminy, przez Wojewódzkie Biuro Urbanistyki i Architektury w Pile; obecnie jest aktualizowane.

Ustalenia Studium Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Chodzież z dnia 19 lutego 1999 r. obejmują:

- 1) uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego gminy Chodzież, w tym:
 - stan istniejącego zagospodarowania przestrzennego,
 - sferę produkcyjną,
 - infrastrukturę techniczną,
 - komunikację,
 - ocenę poziomu zaspokojenia potrzeb ludności,
 - ocenę lokalnych wartości zasobów środowiska przyrodniczego,
 - stan, ochronę i zagrożenia środowiska,
 - uwarunkowania kulturowe,
 - uwarunkowania rozwoju przestrzennego gminy,
- 2) kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy Chodzież, w tym:
 - podział obszaru gminy,
 - kierunki rozwoju komunikacji,
 - kierunki rozwoju infrastruktury technicznej,
- 3) politykę przestrzenną gminy, w tym:
 - cele polityki przestrzennej,
 - realizację celów.

Stosowne miejsce w Studium zajmuje tematyka związana z uwarunkowaniami kulturowymi gminy Chodzież.

Studium zawiera wykaz najcenniejszych zabytków na terenie gminy Chodzież, do których zaliczono obiekty architektury, parki i cmentarze wpisane do rejestru zabytków.

W Studium wymienione zostały również obiekty objęte ochroną konserwatorską – godne zachowania dla przyszłych pokoleń. Zabytki te wpisane są w wojewódzkiej ewidencji zabytków.

W zakresie ochrony konserwatorskiej Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Chodzież zakłada między innymi, że:

- 1) szczególnej ochronie powinny podlegać zespoły dworsko-parkowe wraz z dawnymi folwarkami. Traktowane jako całość tworzą bowiem wyróżniającą się na tle zabudowy wiejskiej historyczną przestrzeń zurbanizowaną.
- 2) W miarę możliwości należy zachować dawne funkcje poszczególnych części zespołów: folwark jako teren gospodarczy, polany parkowe jako łąki krajobrazowe, tereny zadrzewione jako naturalne masywy zieleni.

3) W celu zachowania substancji zabytkowej należy powierzyć całe zespoły pałacowo-parkowe łącznie z folwarkiem jednemu właścicielowi, który w swojej działalności gospodarczej będzie ją chronił.

4) Wszelkie inwestycje na terenach zabytkowych założeń zieleni (parki, cmentarze) można przeprowadzić po uprzednim uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków i Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody.

Teren zabytkowych założeń zieleni należy zachować w historycznych granicach, nie dzieląc tych obszarów na działki użytkowe. Aleje i szpalery należy konserwować odtwarzając i uzupełniając ubytki tymi samymi gatunkami drzew.

5) Obiekty architektury wpisane do rejestru zabytków objęte są wszelkimi rygorami prawnymi, wynikającymi z treści odpowiednich aktów prawnych. Wszelkie prace remontowe, zmiany własności, zmiany funkcji i przeznaczenia obiektu wymagają pisemnej zgody Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Niedopuszczalne jest nadbudowywanie obiektów, powiększanie ich bryły przez dobudówki, zmiana konstrukcji dachu i pokrycia dachowego, zmiana wielkości i liczby otworów okiennych i drzwiowych oraz zmiana wyglądu elewacji. Szczególnej ochronie podlega istniejący detal architektoniczny: gzymsy, fryzy, opaski okienne i drzwiowe, inne elementy zdobnicze, stolarka okienna i drzwiowa, niekiedy bogato zdobiona.

6) W przypadku budynków historycznych objętych ochroną konserwatorską należy zasięgać opinii Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, który określi dopuszczalność prowadzonych prac, ich zakres i zalecaną formę architektoniczną.

Znaczną część zabudowy mieszkaniowej na terenie gminy stanowią stare domy w większości sprzed 1939 r. Wiele z nich, najczęściej wskutek braku remontów i niedbałości w eksploatacji jest zdekapitalizowanych lub w złym stanie technicznym.

W przypadkach uzasadnionych względami technicznymi lub planistycznymi, po uprzednim uzyskaniu akceptacji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków dopuszcza się wymianę zabudowy.

7) Istotą przekształceń obszarów zurbanizowanych na terenie gminy jest zachowanie właściwej skali zabudowy. Forma architektoniczna projektowanych nowych zagród oraz rozbudowa już istniejących nie powinna stanowić elementu dysharmonijnego, powinna nawiązywać do tradycyjnej architektury wiejskiej, do historycznego typu niskiego domu nakrytego dachem dwuspadowym.

Wiejska architektura powinna harmonizować z przestrzenią krajobrazu rolniczego i chronić jego pejzaż.

8) Zewidencjonowane i rozpoznane stanowiska archeologiczne, stanowią dobro kultury i objęte są ochroną konserwatorską.

Przy inwestycjach związanych z pracami ziemnymi na tych obszarach konieczna jest konsultacja z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków, w celu objęcia terenu ewentualnym nadzorem archeologicznym.

4.3. Wynikające z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Chodzież

Jedną z form ochrony zabytków, jak wspomniano wcześniej, jest ustanowienie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Plany zagospodarowania przestrzennego są aktami prawa miejscowego; stanowią podstawę do ustalania przeznaczenia nieruchomości oraz sposobów zagospodarowania terenów.

Art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami określa zabytki, które należy uwzględnić opracowując studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Są to zabytki nieruchome wpisane do rejestru zabytków wraz z ich otoczeniem, inne zabytki nieruchome, znajdujące się w gminnej ewidencji zabytków oraz parki kulturowe.

Gmina Chodzież posiada miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego dla poszczególnych, fragmentarycznych obszarów gminy, które uchwalone zostały w latach 1996–2002 oraz Miejskowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Chodzież obejmujący obszar gminy Chodzież w jej granicach administracyjnych.

Plan ten przyjęty został w dniu 30 grudnia 2003 r. uchwałą Nr XI/57/03 Rady Gminy w Chodzieży (Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego Nr 18, poz. 527 z 19 lutego 2004 r.).

Celem regulacji zawartych w ustaleniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Chodzież z dnia 30 grudnia 2003 r. jest prawidłowa polityka przestrzenna z zachowaniem ładu przestrzennego, zgodnego z kryteriami funkcjonalnymi, estetycznymi, społecznymi i przyrodniczymi w dostosowaniu do lokalnych uwarunkowań, z uwzględnieniem regionalnych tradycji.

Plan zagospodarowania przestrzennego gminy Chodzież zawiera między innymi ustalenia z zakresu zasad ochrony środowiska kulturowego i przyrodniczego (Rozdział 9 uchwały).

W zakresie wymogów ochrony środowiska kulturowego i przyrodniczego, ochronie podlegają:

1) obiekty architektury, parki i cmentarze, wpisane do rejestru zabytków.

Szczególnej ochronie konserwatorskiej podlegają zespoły pałacowo-parkowe wraz z dawnymi folwarkami. Plan przewiduje, że należy zachować ich historyczną przestrzeń zurbanizowaną oraz dawne funkcje poszczególnych zespołów,

2) obiekty objęte ochroną konserwatorską,

3) chronione układy urbanistyczne,

4) panorama zespołu pałacowego wsi Nietuszkowo celem zachowania powiązań widokowych z rozległym krajobrazem łąk doliny rzeki Noteci,

5) wszystkie stanowiska archeologiczne zlokalizowane na terenie gminy Chodzież,

6) skupiska zieleni wysokiej występujące w parkach, na cmentarzach, przy skwerach, w obrębie siedlisk, zabudowy mieszkaniowej i produkcyjnej oraz

zadrzewienia i skupiska krzewów przydrożnych i śródpolnych,

7) istniejące torfowiska, źródła i cieki wodne,

8) naturalna postać pradoliny Noteci, wartościowa z przyrodniczego i kulturowego punktu widzenia z walorami krajobrazowymi łączącymi szerokie dno doliny z lustrem wody i przeciwległą wyniosłą jej krawędzią.

Plan wprowadza wymóg stanowiący, że wszelkie prace remontowe, zmiana funkcji i przeznaczenia obiektów wpisanych do rejestru zabytków, zmiana własności wymaga uzgodnienia i uzyskania pozwolenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Niedopuszczalne jest nadbudowywanie obiektów, powiększanie ich bryły przez dobudówki, zmiana konstrukcji dachu i pokrycia dachowego, zmiana wielkości i liczby otworów okiennych i drzwiowych, zmiana wystroju elewacji.

Również w przypadku obiektów objętych ochroną konserwatorską, zakres prowadzonych prac budowlanych należy każdorazowo uzgadniać z konserwatorem, który określi dopuszczalność tych prac, ich zakres i zalecaną formę architektoniczną.

Plan zaleca, by na terenach zabytkowych założeń zieleni (parki, cmentarze):

- wszelkie zamierzenia inwestycyjne były poprzedzone wydaniem wytycznych przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków i Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody,
- zachowano historyczne granice, nie dzieląc terenów na działki użytkowe,
- aleje i szpalery konserwować odtwarzając i uzupełniając ubytki tymi samymi gatunkami drzew,
- wszelkie zmiany w obrębie zagospodarowania, a także porządkowanie, wycinka drzew, nowe nasadzenia, realizacja ogrodzeń, prace na terenach cmentarzy były konsultowane z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Plan nakazuje, by forma architektoniczna projektowanych zespołów mieszkaniowych, rozbudowa istniejących obiektów i siedlisk nawiązywała do tradycyjnej architektury wiejskiej i małych miasteczek północnego regionu Wielkopolski, harmonizowała z przestrzenią krajobrazu i naturalną rzeźbą terenu.

Przy realizacji inwestycji na wyznaczonych terenach budowlanych należy zachować chronione układy urbanistyczne, nawiązując nowymi drogami kołowymi do istniejącej sieci ulic wiejskich, szczególnie we wsi Kamionka, Milcz, Nietuszkowo, Podanin, Rataje.

Plan zagospodarowania – na terenach położonych w granicach stanowisk archeologicznych – ustala wymóg stanowiący, że podjęcie robót ziemnych musi być poprzedzone zgodą Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w celu objęcia ich nadzorem archeologicznym.

Na rysunkach planu, stanowiących integralną część miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Chodzież, zatwierdzonego uchwałą Nr XI/57/03 z dnia 30 grudnia 2003 r. zabytki nieruchome wpisane do rejestru zabytków oznaczono symbolem ZP, obiekty sakralne UK, cmentarze zabytkowe – ZCz, a cmentarze objęte ochroną konserwatorską – ZCc.

Natomiast graficznie oznaczono stanowiska archeologiczne i strefy ochrony archeologicznej, których "zasięg należy traktować orientacyjnie ze względu na to, że obiekty archeologiczne mogą zalegać również w sąsiedztwie wyznaczonego, na podstawie powierzchniowych obserwacji, zasięgu stanowiska" (§34 ust. 12 uchwały).

Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy w zakresie zasad i warunków zagospodarowania terenów wyłączonych z zabudowy tj. terenów zieleni, obejmujących parki, cmentarze, zieleni pocmentarną, skupiska zieleni wysokiej i krzewów przewidują:

- na terenach cmentarzy budowę kaplic, domów pogrzebowych, elementów małej architektury, ogrodzeń, sieci uzbrojenia technicznego, parkingów przycmentarnych;
- na terenach parków realizację obiektów małej architektury, elementów rekreacji i sieci uzbrojenia technicznego

z zachowaniem stosownych przepisów w odniesieniu do terenów wpisanych do rejestru zabytków i objętych ochroną konserwatorską.

4.4. Wynikające z uwarunkowań ochrony przyrody i równowagi ekologicznej

Wysokie walory przyrodnicze i krajobrazowe terenów gminy Chodzież znalazły odzwierciedlenie w obecności licznych obiektów i obszarów objętych ochroną prawną.

Najwięcej ograniczeń związanych z ochroną środowiska przyrodniczego dotyczy obszaru doliny Noteci. Obszar tej doliny stanowi główną oś ekologiczną dla obszarów przyrodniczych północnej części wielkopolski.

Najbardziej cenne przyrodniczo w tym układzie są tereny podmokłych łąk w sąsiedztwie rzeki i jej zarastających starorzeczy.

Dolina Noteci znalazła się w granicach obszaru będącego częścią systemu obszarów "Natura 2000" na podstawie Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz.U. Nr 229, poz. 2313 ze zmianami).

Obszar ten o nazwie "Dolina Środkowej Noteci i Kanału Bydgoskiego" (PLB 300001) zajmuje powierzchnię 32408,6 ha, w tym w gminie Chodzież 4240,9 ha.

Kolejną formą ochrony jest obszar chronionego krajobrazu "Dolina Noteci".

Został on ustanowiony w 1989 r. uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej w Pile, a następnie Rozporządzeniem Nr 5/98 Wojewody Piłskiego z dnia 15 maja 1989 r. w sprawie

ustanowienia obszarów chronionego krajobrazu w województwie pilskim (Dziennik Urzędowy Województwa Pilskiego Nr 13, poz. 83). Zarządzenie Wojewody Pilskiego przyjęte zostało jako obowiązujące w województwie wielkopolskim na podstawie Obwieszczenia Wojewody Wielkopolskiego z dnia 24 marca 1999 r. w sprawie wykazu aktów prawa miejscowego obowiązujących na terenie województwa wielkopolskiego (Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego Nr 14, poz. 246).

Obecne zapisy dotyczące zasad ochrony w granicach tych obszarów reguluje ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 92, poz. 880 ze zmianami).

Obszar chronionego krajobrazu stanowi około 50% całej powierzchni gminy Chodzież. Zasięgiem obejmuje zachodnią i północną część gminy, najmniej zurbanizowaną i zdominowaną przez tereny przyrodnicze.

Głównym celem tej ochrony jest zachowanie cech krajobrazu o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych poprzez stosowanie pewnych ograniczeń w zagospodarowaniu poszczególnych terenów.

Celem pośrednim jest zachowanie terenów przyrodniczych pełniących ważne funkcje w różnych systemach (krajowych, regionalnych, lokalnych) powiązań ekologicznych.

W granicach gminy Chodzież, tereny objęte tą formą ochrony od pewnego czasu pełnią jeszcze jedną ważną funkcję ekologiczną – otulinę obszarów „Natura 2000”.

Obszar Doliny Noteci, stanowiący znaczną część gminy Chodzież, ze względu na jego walory kulturowe i przyrodnicze, planuje się objąć szczególną ochroną prawną poprzez wpis do rejestru zabytków. Działania w tym zakresie poprzedzą badania szczegółowe, niezbędne dla pełnego rozpoznania i właściwej ochrony tych walorów.

Proponowany zasięg obszaru objętego wpisem Doliny Noteci obejmować będzie między innymi miejscowości gminy Chodzież – Milcz, Ciszewo, Strzelęcin, Strzelce, Wymysław, Zacharzyn – położone na lewym, południowym brzegu rzeki Noteci.

Ochronie prawnej na terenie gminy Chodzież podlegają również wybrane powierzchnie kompleksów leśnych – lasy ochronne ogólnego przeznaczenia, ustanowione zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz.U. z 2005 r. Nr 45, poz. 435 ze zmianami). Zasięg i kategorie ochronności obszarów zostały określone odrębnymi decyzjami Ministra Środowiska w poszczególnych nadleśnictwach.

Ochrona wybranych terenów leśnych wynika ze specjalnych walorów przyrodniczych i funkcji ekologicznych. Największą powierzchnię w granicach gminy Chodzież zajmują lasy wodochronne skupione w obrębie rozległego obniżenia z kompleksem stawów w rejonie Oleśnicy.

Lasy glebochronne wyznaczone zostały głównie w strefie krawędziowej wysoczyzny, na wschód od Nietuszkowa, w rejonie wsi Rataje oraz na wschód od wsi Strzelce.

Lasy uzdrowiskowe tworzą jedną powierzchnię na południe od granicy gminy z miastem Chodzież.

Na obszarze gminy wyznaczono również ostoję zwierząt w obrębie wzniesień czołowomorenowych z kulminacją Gontyńca.

Większość lasów ochronnych występujących na obszarze gminy Chodzież znajduje się w granicach Nadleśnictwa Podanin.

Obiektami podlegającymi przyrodniczej ochronie prawnej są pomniki przyrody

- pojedyncze twory przyrody żywej i nieożywionej lub ich skupiska o szczególnej wartości przyrodniczej, naukowej, kulturowej, historycznej i krajobrazowej oraz odznaczające się indywidualnymi cechami, wyróżniającymi je wśród innych tworów, okazałych rozmiarów drzewa, krzewy, źródła, wodospady, wywierzyska, skałki, jary, głazy narzutowe oraz jaskinie. Do pomników przyrody ożywionej należą pojedyncze krzewy, drzewa i grupy drzew odznaczające się sędziwym wiekiem, wielkością, niezwykłymi kształtami lub innymi cechami, a także zabytkowe aleje drzew.

Nadając rangę pomnika przyrody pojedynczemu tworowi przyrody bierze się pod uwagę indywidualne cechy wyróżniające go od innych.

Na terenie gminy Chodzież znajduje się wiele pomników przyrody - najstarsze z nich zostały objęte ochroną decyzjami Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z 1956 r., późniejsze decyzjami Wojewody Pilskiego oraz uchwałą Rady Gminy w Chodzieży z dnia 20 września 2006 r. Wśród drzew – pomników – dominują lipy drobnolistne, dęby szypułkowe, buki pospolite.

Największa grupa pomników przyrody znajduje się w obrębie parków będących częścią założenia pałacowo i dworsko-parkowych. Niektóre założenia parkowe mają po 200 lat. Najwięcej okazałych drzew zachowało się w parku w Oleśnicy, Pietronkach, Ratajach i Strzelcach.

Część drzew występuje również w granicach zieleni cmentarnej w Milczu oraz przy drogach (Kierzkowice, Stróżewo) jako obiekty wolnostojące, tworzące nieregularne zgrupowania (Papiernia) bądź szpalery (Trojanka).

Stan zdrowotny niektórych drzew, szczególnie w parkach jest zły. Jeżeli w najbliższym czasie nie zostaną podjęte zabiegi pielęgnacyjne, drzewa te szybko zginą. Zagrożeniem dla pomników przyrody są również czynniki naturalne – głównie silne wiatry.

Jedynym pomnikiem, nie będącym drzewem, jest głaz narzutowy niedaleko drogi wojewódzkiej Chodzież – Czarnków.

Wykaz pomników przyrody występujących na terenie gminy Chodzież przedstawiono w poniższej tabeli.

Tabela Nr 7 Wykaz pomników przyrody występujących na terenie gminy Chodzie

Pozycja z rejestru	Obiekt objęty ochroną - opis	Położenie	Rok uznania za pomnik przyrody
160	Lipa drobnolistna obwód 710 cm, wys. 35 m, szer. korony 26 m, wiek ok. 300 lat	Papiernia Nadleśnictwo Podanin, Leśnictwo Oleśniczka, oddział 53c	1956
161	Grupa drzew: 3 lipy drobnolistne - obwód 430 cm, wys. 22 m, szer. korony 15 m, - obwód 503 cm, wys. 26 m, szer. korony 24 m, - obwód 550 cm, wys. 27, szer. korony 14 m	Papiernia Nadleśnictwo Podanin, Leśnictwo Oleśniczka, oddział 53f	1956
163	Dąb szypułkowy obwód 412 cm, wys. 24 m, szer. korony 16 m	Oleśnica przy drodze gruntowej z Oleśnicy do Trojanki	1956
165	Modrzew europejski obwód 332 cm, wys. 30 m, szer. korony 9 m	Nietuszkowo w zabytkowym parku od strony północno-zachodniej	1957
168	Głaz narzutowy granitowy obwód 954 cm, wys. 112 m, długość 338 cm, szer. 308 cm	Oleśnica Nadleśnictwo Podanin Leśnictwo Oleśniczka oddział 92a Głaz znajduje się w lesie bukowo – dębowym niedaleko drogi wojewódzkiej Chodzież-Czarnków	1975
291	Dąb szypułkowy obwód 461 cm, wys. 26 m, szer. korony 21 m	Kierzkowice przy szosie Piła-Poznań	1982
303	Lipa drobnolistna obwód 574 cm, wys. 26 m, szer. korony 22 m	Milcz drzewo rośnie na starym cmentarzu	1981
332	Grupa drzew: Buk pospolity (5 drzew) - obwód 469 cm, wys. 25, szer. korony 28 m, - obwód 429 cm, wys. 21, szer. korony 23 m, - obwód 419 cm, wys. 20, szer. korony 23 m, - obwód 428 cm, wys. 22, szer. korony 24 m, - obwód 290 cm, wys. 21, szer. korony 18 m, Lipa drobnolistna obwód 331 cm, wys. 25 m, szer. korony 16 m, Olsza czarna obwód 334 m, wys. 25 m, szer. korony 10 m, Klon pospolity obwód 396 cm, wys. 25 m, szer. korony 21 m, Dąb bezszypułkowy obwód 347 cm, wys. 26 m, szer. korony 21 m, Jesion wyniosły obwód 319 cm, wys. 24 m, szer. korony 21 m	Oleśnica drzewa rosną w parku zabytkowym (na jednym z buków wykonane zostały w 2000 r. zabiegi sanitarne i pielęgnacyjne)	1982
333	Grupa drzew: Buk pospolity obwód 425 cm, wys. 27 m, szer. korony 19 m, 4 lipy drobnolistne - obwód 429 cm, wys. 25, szer. korony 18 m, - obwód 305 cm, wys. 24, szer. korony 18 m, - obwód 334 cm, wys. 25, szer. korony 21 m, - obwód 374 cm, wys. 27, szer. korony 12 m, Platan klonolistny obwód 368 cm, wys. 25 m, szer. korony 23 m, 2 klony pospolite - obwód 334 cm, wys. 22, szer. korony 18 m, - obwód 332 cm, wys. 26, szer. korony 18 m	Oleśnica drzewa rosną w parku zabytkowym	1982

334	Dąb szypułkowy obwód 358 cm, wys. 25 m, szer. korony 26 m	Pietronki przy drodze wojewódzkiej Nr 193, obok krzyża	1982
345	Grupa drzew Klon pospolity – 5 drzew obwód od 216 cm do 284 cm, wys. od 18 m do 20 m, szer. korony od 14 m do 18 m, Dąb szypułkowy – 3 drzewa obwód od 322 cm do 390 cm, wys. od 25 m do 26 m, szer. korony od 12 m do 14 m	Rataje grupa drzew rośnie w zabytkowym parku	1982
346	Grupa drzew: Dąb szypułkowy - 2 drzewa - obwód 376 cm, wys. 21, szer. korony 21 m, - obwód 418 cm, wys. 24, szer. korony 14 m, 3 lipy drobnolistne - obwód 331 cm, wys. 20, szer. korony 14 m, - obwód 422 cm, wys. 23, szer. korony 14 m, - obwód 566 cm, wys. 26, szer. korony 23 m, 2 klony pospolite - obwód 339 cm, wys. 20, szer. korony 16 m, - obwód 380 cm, wys. 23, szer. korony 20 m	Pietronki drzewa rosną w zabytkowym parku	1982
347	Grupa drzew: 7 klonów pospolitych obwód od 275 cm do 457 cm, wys. od 18 m do 19 m, szer. korony od 15 m do 19 m, 4 lipy drobnolistne obwód od 333 cm do 401 cm, wys. od 18 m do 22 m, szer. korony od 14 m do 17 m, Wiąz szypułkowy obwód 371 cm, wys. 22 m, szer. korony 12 m, Topola biała obwód 381 cm, wys. 23 m, szer. korony 16 m	Strzelce drzewa rosną w zabytkowym parku	1982
358	Grupa drzew: 6 lip drobnolistnych obwód od 376 cm do 468 cm, wys. od 21 m do 25 m, szer. korony od 13 do 18 m, Klon pospolity obwód 356 cm, wys. 24 m, szer. korony 19 m, Klon jawor obwód 324 cm, wys. 20 m, szer. korony 15 m	Trojanka drzewa rosną przy drodze Oleśnica - Trojanka	1983
359	Grupa drzew: Wiąz szypułkowy - obwód 293 cm, wys. 21 m, - obwód 334 cm, wys. 18 m, Olsza czarna – 6 drzew obwód od 275 cm do 338 cm, wys. od 15 m do 17 m, szer. Korony od 16 m do 20 m, 2 lipy drobnolistne - obwód 308 cm, wys. 17 m, sze. orony 14 m, - obwód 315 cm, wys. 17 m, szer. korony 18 m, Jesion wyniosły obwód 306 cm, wys. 17 m, szer. korony 17 m	Nietuszkowo drzewa rosną w pobliżu zabytkowego parku, przy drodze gruntowej z Milcza do Chrustowa	1983
448	Dąb bezszypułkowy obwód 447 cm, wys. 22 m, szer. korony 28 m	Oleśnica drzewo rośnie na skraju lasu ok. 100 m od budynku byłej szkoły podstawowej	1985

537	Dąb szypułkowy obwód 324 cm, wys. 22 m, szer. korony 21 m, wiek 250 lat	Stróżewo w pobliżu gminnego przedszkola	1993
	Sosna pospolita „Danuśka” obwód 142 cm, wys. 20 m, szer. korony 8 m	Oleśnica Nadleśnictwo Sarbia Leśnictwo Marunowo oddział 14 g	2006
	Buk zwyczajny „Romek” obwód 352 cm, wys. 25 m, szer. korony 11 m	Cisze Nadleśnictwo Sarbia Leśnictwo Cisze oddział 54 t	2006
	Buk zwyczajny „Himek” obwód 375 cm, wys. 27 m, szer. korony 11 m	Stróżewice Nadleśnictwo Sarbia Leśnictwo Jacewko oddział 44 c	2006

5. Cele polityki gminnej związanej z ochroną zabytków

Konsekwentna polityka gminy w dążeniu do poprawy stanu zasobów dziedzictwa kulturowego oraz podwyższanie świadomości społecznej mieszkańców i właścicieli zabytkowych obiektów jest szansą na uratowanie tego dziedzictwa dla przyszłych pokoleń.

Wobec powyższego za główny cel polityki gminnej związanej z ochroną zabytków przyjmuje się:

- 1) aktywne zarządzanie zasobem stanowiącym dziedzictwo kulturowe: dążenie do poprawy stanu zachowania zabytków, ich odbudowy, adaptacji;
- 2) planowe oraz kompetentne realizowanie zadań samorządowych w zakresie ochrony zabytków;
- 3) dążenie do pełnej oceny stanu zasobów dziedzictwa kulturowego gminy Chodzież – aktualizacji dostępnej bazy informacji o zabytkach gminy;
- 4) podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność gminy i zabytków dla potrzeb turystycznych, społecznych, edukacyjnych;
- 5) prowadzenie działań w zakresie planowania przestrzennego oraz gospodarce nieruchomościami mających na celu powstrzymanie degradacji obiektów zabytkowych;
- 6) upowszechnianie wśród właścicieli i użytkowników zabytkowych obiektów znajomości zasad konserwatorskich i profilaktyki konserwatorskiej.

6. Kierunki działań dla realizacji gminnego programu opieki nad zabytkami

Stosownie do wymogów ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 163, poz. 1568 ze zmianami) sprawowanie opieki nad zabytkami na terenie gminy Chodzież będzie realizowane w zakresie następujących działań:

1. Sporządzenie gminnej ewidencji zabytków:

- sporządzenie gminnej ewidencji zabytków w formie zbioru kart adresowych zabytków nieruchomych objętych wojewódzką ewidencją zabytków, a także jeszcze nierozpozna-

nych w uzgodnieniu z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków w oparciu o program komputerowy przekazany przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków;

- określenie stosunków własnościowych i ustalenie szczegółowej lokalizacji obiektów objętych ewidencją;
- przekazanie radnym i sołtysom opracowanych kart adresowych z terenów im podległych;
- systematyczne uzupełnianie kart adresowych o uzyskane dane i dokumentację fotograficzną,
- rozpoznanie i wprowadzanie do ewidencji zmian powstałych w wyniku rozbiórek, modernizacji i remontów obiektów.

2. Inwentaryzacja obiektów tzw. „małej architektury” (kapliczki, krzyże przydrożne):

- sporządzenie gminnej ewidencji zabytków małej architektury w formie zbioru kart adresowych zabytków w uzgodnieniu z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków;
- określenie stosunków własnościowych i ustalenie szczegółowej lokalizacji z podaniem numerów geodezyjnych działek;
- przygotowanie wniosków o wpisanie najciekawszych obiektów do rejestru zabytków,
- nawiązanie współpracy z sąsiednimi gminami w celu utworzenia szlaku kapliczek i krzyży przydrożnych.

3. Inwentaryzacja cmentarzy wpisanych do rejestru zabytków i objętych ochroną konserwatorską:

- określenie stosunków własnościowych i ustalenie szczegółowej lokalizacji z podaniem numerów geodezyjnych działek;
- wykonanie – we współpracy z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków – dokumentacji fotograficznej i opisowej cennych zachowanych nagrobków i pozostałych elementów cmentarzy.

4. Sporządzenie gminnej ewidencji zabytków archeologicznych:

- sporządzenie gminnej ewidencji zabytków archeologicznych w formie kart zespołu stanowisk archeologicznych w uzgodnieniu z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków;
- uzupełnianie i weryfikowanie istniejącej ewidencji zabytków archeologicznych poprzez pozyskiwanie informacji o wszystkich, sukcesywnie odkrywanych reliktach przeszłości.

5. Kierowanie wniosków o wpisanie niektórych, wybranych obiektów do rejestru zabytków:

Dokumentacja konserwatorska stanowi podstawową bazę informacji o zabytkach na terenie gminy, umożliwiającą właściwe rozpoznanie, a tym samym

ocenę wartości historycznych, kulturowych i zabytkowych. Stąd konieczna jest stała weryfikacja, uzupełnianie i poszerzanie zasobów.

Obiektami postulowanymi do wpisu do rejestru Zabytków Województwa Wielkopolskiego z terenu gminy Chodzież będą:

- w Stróżewie, kościół poewangelicki z k.XIX/pocz. XX w.,
- w Nietuszkowie, gorzelnia w zespole folwarcznym z 1867 r.,
- w Ratajach, dwór wchodzący w skład zespołu dworsko-parkowego.

Obecnie tylko park krajobrazowy został wpisany do rejestru zabytków.

Wszystkie te obiekty zachowały swą historyczną i architektoniczną wartość; stanowią o dziedzictwie kulturowym gminy.

Po przeprowadzeniu weryfikacji budownictwa drewnianego tzw. "poniatówek", ciekawszych przykładów budownictwa wiejskiego, zespołów kolejowych, budynków użyteczności publicznej, wytypowane zostaną najlepiej zachowane obiekty przeznaczone do wpisu do rejestru zabytków.

6. Prawidłowa ochrona archeologicznego dziedzictwa kulturowego w stosunku do stref występowania stanowisk archeologicznych oraz obszarów chronionych, przedstawionych na mapie "Gmina Chodzież. Elementy środowiska przyrodniczego, kulturowego i ich ochrona", stanowiącej Załącznik nr 2 do niniejszego programu.

Prace inwestycyjne, w tym ziemne związane z budownictwem i zagospodarowaniem terenu, w obrębie obszarów chronionych (układy urbanistyczne, ruralistyczne, założenia pałacowo-parkowe, cmentarze, obiekty wpisane do rejestru zabytków i ujęte w ewidencji zabytków) oraz stref występowania stanowisk archeologicznych, wymagają uzgodnienia z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków, który określi warunki realizacji inwestycji.

7. Utrzymanie i poprawa stanu technicznego zabytków stanowiących własność gminy Chodzież:

- dokonanie przeglądu i wytypowanie obiektów celem opracowania harmonogramu badań konserwatorskich, architektonicznych i archeologicznych;
- wykonanie badań konserwatorskich, architektonicznych i archeologicznych dla wytypowanych obiektów;

- pozyskiwanie środków finansowych na opiekę nad zabytkami - środki zewnętrzne (fundusze strukturalne, fundusze Ministerstwa Kultury), środki gminne (budżet gminy).

8. Utrzymanie i poprawa stanu technicznego zabytków stanowiących własność osób fizycznych/prawnych:

- informowanie właścicieli i użytkowników zabytkowych obiektów o wymogach w zakresie opieki nad zabytkami oraz o możliwościach pozyskiwania środków na odnowę zabytków;
- aktywne zachęcanie sektora prywatnego do zagospodarowania obiektów zabytkowych;
- współpraca z użytkownikami i właścicielami budynków zabytkowych mająca na celu poprawę stanu zachowania i utrzymania tych obiektów.
- określenie zasad i udzielanie pomocy finansowej właścicielom remontującym obiekty zabytkowe w ramach środków zabezpieczonych w budżecie gminy na dany rok (dotacje, ulgi w podatkach).

9. Działania edukacyjne z zakresu ochrony dziedzictwa kulturowego:

- edukacja dzieci i młodzieży szkolnej w zakresie zapoznania z historią gminy i jej zabytkami;
- konkursy na szczeblu szkoły – plastyczne, fotograficzne, historyczne;
- publikacja materiałów dotyczących ochrony zabytków i opieki nad zabytkami w prasie lokalnej i na stronie internetowej gminy Chodzież.

7. Monitoring działania gminnego programu opieki nad zabytkami

Zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 163, poz. 1568 ze zmianami) wójt ma obowiązek sporządzenia (co 2 lata) sprawozdania z realizacji programu, który przedstawia radzie gminy.

Ocena stanu realizacji programu powinna być przeprowadzana przy ewentualnym udziale Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Istotne znaczenie dla oceny programu będzie mieć także opinia mieszkańców gminy dlatego wskazane jest udostępnienie programu do publicznej wiadomości.

Dla potrzeb dokonania oceny gminnego programu opieki nad zabytkami niezbędne jest prowadzenie monitoringu.

Dla oceny realizacji celu aktywne zarządzanie zasobem stanowiącym dziedzictwo kulturowe: dążenie do poprawy stanu zachowania zabytków, ich odbudowy, adaptacji oraz celu prowadzenie działań w zakresie planowania przestrzennego oraz gospodarce nieruchomościami mających na celu powstrzymanie degradacji obiektów zabytkowych będzie:

- określenie ilości dokonanych przeglądów stanu technicznego obiektów zabytkowych,
- określenie ilości lustracji obiektów i obszarów zabytkowych dokonanych wspólnie ze służbą ochrony zabytków,
- ocena aktualności gminnej ewidencji zabytków,

- dokonanie analizy ilości wdrożonych działań w opiece nad zabytkami wspartymi środkami pochodzącymi z budżetu gminy.

Dla oceny realizacji celu planowe oraz kompetentne realizowanie zadań samorządowych w zakresie ochrony zabytków będzie:

- potwierdzenie faktu wykonania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego,
- określenie ilości przeprowadzonych kontroli utrzymania i sposobu użytkowania zabytkowych obiektów,
- określenie ilości obiektów zabytkowych objętych działaniami zabezpieczającymi,
- potwierdzenie opracowania planu remontów zabezpieczających budynków zabytkowych,
- analiza ilości spotkań ze służbami konserwatorskimi.

Dla oceny realizacji celu dążenie do pełnej oceny stanu zasobów dziedzictwa kulturowego gminy Chodzież – aktualizacja dostępnej bazy informacji o zabytkach będzie:

- inwentaryzacja stanów technicznych zabytkowych obiektów,
- ocena aktualności gminnej ewidencji zabytków,
- ocena aktualności ewidencji gruntów i budynków.

Dla oceny realizacji celu podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność gminy i zabytków dla potrzeb turystycznych, społecznych, edukacyjnych będzie:

- ocena ilości i stanu zagospodarowania istniejących szlaków turystycznych,
- ocena ilości i efektów konkursów o tematyce dziedzictwa kulturowego gminy,
- ocena stopnia wykorzystania prasy lokalnej i strony internetowej gminy Chodzież dla prezentowania materiałów dotyczących zabytków na terenie gminy i opieki nad zabytkami,
- potwierdzenie udostępnienia bazy danych o zabytkach gminy,
- określenie ilości przeprowadzonych zajęć szkolnych o tematyce ochrony dziedzictwa kulturowego gminy Chodzież.

Dla oceny realizacji celu upowszechniania wśród właścicieli i użytkowników zabytkowych obiektów znajomości zasad konserwatorskich i profilaktyki konserwatorskiej będzie:

- potwierdzenie faktu opracowania programu szkoleń z zakresu edukacji kulturowej,
- potwierdzenie faktu udostępnienia bazy danych o zabytkach gminy.

8. Instrumentarium realizacji gminnego programu opieki nad zabytkami

Podmiotem formułującym gminny program opieki nad zabytkami jest samorząd gminny. Realizacja programu odbywać się będzie poprzez zespół działań władz gminy na rzecz osiągnięcia celów w nim przyjętych.

Samorząd ma oddziaływać na różne podmioty mające do czynienia z obiektami zabytkowymi tak, by wywołać ich pożądane zachowania prowadzące do realizacji zamierzonych celów.

Zakłada się, że w realizacji gminnego programu opieki nad zabytkami dla gminy Chodzież wykorzystane zostaną następujące grupy instrumentów – instrumenty prawne, instrumenty koordynacji, instrumenty finansowe, instrumenty społeczne, instrumenty kontrolne.

INSTRUMENTY PRAWNE

Do instrumentów prawnych należą między innymi:

- 1) dokumenty wydawane przez wojewódzkiego konserwatora zabytków wynikające z przepisów ustawowych,
- 2) uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
- 3) wnioskowanie o wpis do rejestru zabytków obiektów, które powinny być objęte ochroną,
- 4) programy określające politykę państwa i województwa w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego.

INSTRUMENTY KOORDYNACJI

Do instrumentów koordynacyjnych należą między innymi:

- 1) strategia rozwoju gminy,
- 2) plany rozwoju lokalnego,
- 3) studia, analizy, koncepcje,
- 4) programy ochrony środowiska,
- 5) umowy, porozumienia.

INSTRUMENTY FINANSOWE

Do instrumentów finansowych należą między innymi:

- 1) dotacje,
- 2) subwencje,
- 3) dofinansowania,
- 4) zachęty finansowe dla właścicieli i użytkowników zabytkowych obiektów,
- 5) programy uwzględniające finansowanie z funduszy Unii Europejskiej.

INSTRUMENTY SPOŁECZNE

Do instrumentów społecznych należą między innymi:

- 1) edukacja,
- 2) informacja,
- 3) współpraca,
- 4) współdziałanie z organizacjami społecznymi.

INSTRUMENTY KONTROLNE

Do instrumentów kontrolnych należą między innymi:

- 1) ciągła aktualizacja bazy danych ewidencji gruntów i budynków, infrastruktury technicznej, stanu zagospodarowania przestrzennego gminy, stanów technicznych obiektów zabytkowych,
- 2) monitoring stanu środowiska kulturowego.

Uruchomienie wyżej wymienionych instrumentów wymaga od władz i społeczeństwa gminy inicjatywy i konkretnych działań takich jak:

- pozyskanie poparcia społecznego dla działań związanych z ochroną zabytków,
- tworzenie opracowań planistycznych odpowiednio do potrzeb ochrony środowiska kulturowego,
- sporządzanie analiz i ocen skutków wpływu planowanych działań inwestycyjnych na środowisko kulturowe gminy,
- pozyskiwanie z wszelkich dostępnych źródeł środków finansowych na ochronę środowiska kulturowego,
- efektywne zarządzanie programem,
- prowadzenie ciągłego monitoringu zmian w stanie środowiska kulturowego.

Nadzór nad realizacją zadań przyjętych w Gminnym Programie Opieki nad Zabytkami dla Gminy Chodzież na lata 2008-2011 pełnić będzie powołany w tym celu Zespół Koordynujący w składzie:

1. Zbigniew Salwa - Wójt Gminy Chodzież,
2. Lidia Jasiołek - Sekretarz Urzędu Gminy,
3. Magdalena Szpajer - inspektor do spraw wymiaru podatków i opłat,
4. Bernadeta Haładuda - podinspektor do spraw ochrony środowiska i gospodarki komunalnej.

9. Źródła finansowania gminnego programu opieki nad zabytkami

Obowiązek dbania o stan zabytków ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, nakłada na właścicieli i posiadaczy zabytków.

Znaczącym wsparciem dla zadań z zakresu ochrony zabytków są także inne źródła dofinansowania, wśród których istotną rolę pełnią środki z budżetu państwa. Są to zarówno środki Generalnego Konserwatora Zabytków jak i środki Wojewody Wielkopolskiego będące w dyspozycji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

W gestii Ministra Kultury znajdują się środki specjalne, przeznaczone między innymi na promowanie i wspieranie działań na rzecz ochrony polskiego dziedzictwa narodowego.

Odnosnie obiektów sakralnych, finansowanie prac związanych z remontami i konserwacją, pokrywane jest w dużym stopniu ze środków własnych parafii. W przypadku obiektów sakralnych, stosowane jest także dofinansowanie ze środków budżetu państwa. Dodatkową możliwość wsparcia prac przy zabytkach sakralnych daje Fundusz Kościelny.

W przypadku szczególnych projektów można też pozyskać środki z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Dotyczy to dofinansowania konserwacji zabytkowych parków wpisanych do rejestru zabytków.

Ponadto istnieją możliwości zdobywania środków finansowych ze źródeł zewnętrznych na zadania inwestycyjne i społeczne do współfinansowania z funduszy krajowych i zagranicznych Unii Europejskiej.

Zakłada się zatem, że źródłami finansowania zadań wskazanych w Gminnym Programie będą zarówno środki, które pozostają w dyspozycji lub zasięgu władz samorządowych, jak i również inne źródła (prywatne, rządowe) tj.

- środki własne Gminy Chodzież na realizację zadań własnych,
- środki znajdujące się w gestii Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków,
- datacje samorządu Województwa dla jednostek samorządu terytorialnego na realizację zadań z zakresu kultury i sztuki,
- środki Ministra Kultury,
- dotacje i fundusze celowe rządowych i pozarządowych programów pomocowych,
- fundusze krajowe i zagraniczne Unii Europejskiej,
- inne środki przewidziane prawem.

Załącznik Nr 1
do Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami
dla Gminy Chodzież na lata 2008-2011

Pałac w Oleśnicy

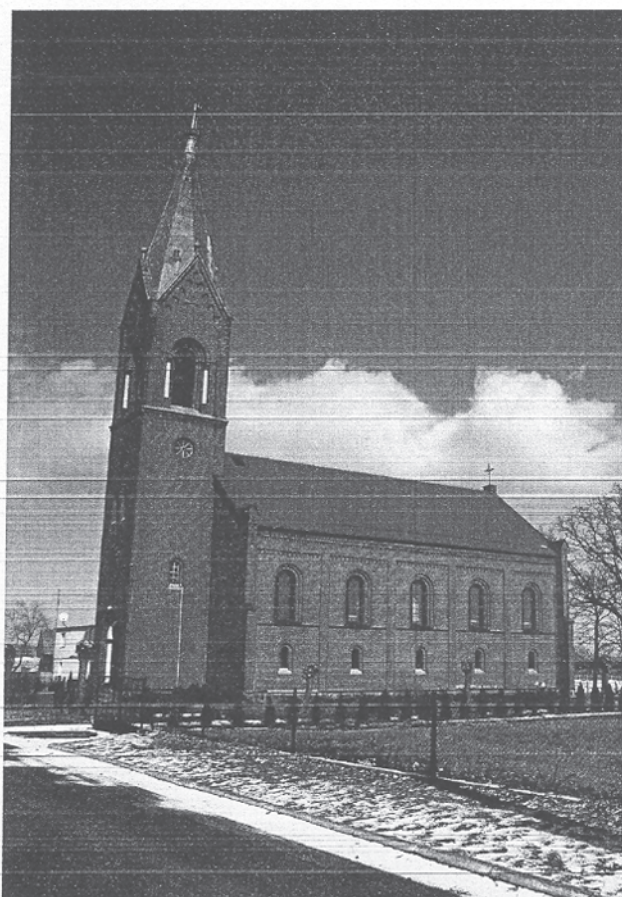
Pałac w Nietuszkowie

Pałac w Strzelcach

Kościół w Zacharzynie

Pałac w Pietronkach

GMINA CHODZIEŻ

ELEMENTY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO, KULTUROWEGO I

2596

UCHWAŁA Nr XXIV/281/08 RADY MIASTA PIŁY

z dnia 24 czerwca 2008 r.

w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulic Jaworowej i Bydgoskiej

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j. t. Dz.U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 zmiana: Dz.U. z 2002 r. Nr 23 poz. 220, Nr 62 poz. 558, Nr 113 poz. 984, Nr 153 poz. 1271, Nr 214 poz. 1806, Dz.U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717, Nr 162 poz. 1568, Dz.U. z 2004 r. Nr 102 poz. 1055, Nr 116 poz. 1203, Nr 167 poz. 1759, Dz.U. z 2005 r. Nr 172 poz. 1441, Nr 175 poz. 1457, Dz.U. z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181 poz. 1337, Dz.U. z 2007 r. Nr 48 poz. 327, Nr 138 poz. 974, Nr 173 poz. 1218), art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717, zmiana: Dz.U. z 2004 r. Nr 6 poz. 41, Nr 141 poz. 1492, Dz.U. z 2005 r. Nr 113 poz. 954, Nr 130 poz. 1087, Dz.U. z 2006 r. Nr 45 poz. 319, Nr 225 poz. 1635, Dz.U. z 2007 r. Nr 127 poz. 880) Rada Miasta Piły uchwala, co następuje:

§1. 1. Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulic Jaworowej i Bydgoskiej, zwany dalej planem.

2. Granicami obszaru objętego planem są linie rozgraniczające ulice: Bydgoską, Lelewela i tereny zabudowy mieszkaniowej przy ul. Wierzbowej i Jaworowej, oznaczone graficznie na rysunku planu w skali 1:1000, zwanym dalej rysunkiem.

3. Integralnymi częściami uchwały są:

- 1) rysunek planu, o którym mowa w ust. 2, stanowiący Załącznik nr 1 do uchwały;
- 2) stwierdzenie zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulic Jaworowej i Bydgoskiej z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Piły, stanowiące Załącznik nr 2 do uchwały.

§2. 1. Na obszarze objętym planem nie występują:

- 1) tereny i obiekty podlegające ochronie wymagające ustalenia granic i sposobów zagospodarowania, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;
- 2) obszary wymagające scalenia i podziału nieruchomości;
- 3) obszary przestrzeni publicznej w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

2. Na obszarze objętym planem nie ustala się:

- 1) szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakazów zabudowy;

- 2) sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

§3. 1. Obowiązują następujące oznaczenia graficzne, określone na rysunku:

- 1) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, zgodne z ewidencją gruntów;
- 2) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, niewystępujące w ewidencji gruntów;
- 3) obowiązujące linie zabudowy;
- 4) kierunek usytuowania głównej kalenicy dachu;
- 5) kierunek obsługi komunikacyjnej;
- 6) integralne części nieruchomości;
- 7) budynek do rozbiórki;
- 8) istniejące drzewa – do zachowania.

2. Przez maksymalną nieprzekraczalną linię zabudowy, o której mowa w ust. 1 pkt 3, należy rozumieć linię ograniczającą sytuowanie wszystkich elementów zaliczanych do kubatury brutto budynku, zgodnie z przepisami Prawa budowlanego.

§4. Na obszarze objętym planem ustala się następujące przeznaczenia terenów:

- 1) teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, oznaczenie na rysunku – MW;
- 2) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczenie na rysunku – MN;
- 3) tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej, oznaczenie na rysunku – MU;
- 4) teren elektroenergetyki, oznaczenie na rysunku – E;
- 5) tereny komunikacji:
 - a) tereny publicznych dróg gminnych:
 - teren części pasa drogowego drogi głównej (ul. Bydgoska – publiczna droga gminna), oznaczenie na rysunku – KD-G,
 - teren drogi lokalnej (ul. Lelewela), oznaczenie na rysunku – KD-L,
 - teren drogi dojazdowej (sięgacz ul. Jaworowej), oznaczenie na rysunku – KD-D,

- b) pozostałe tereny komunikacyjne;
- teren miejskiej drogi wewnętrznej, oznaczenie na rysunku – KDW;
 - teren drogi wewnętrznej, oznaczenie na rysunku – Kw,
 - teren ciągu pieszo-rowerowego, oznaczenie na rysunku – Kx.

§5. 1. Zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, tereny dla których przeznaczono, w niniejszej uchwale, inne niż dotychczasowe użytkowanie, mogą być wykorzystywane w sposób dotychczasowy, do czasu ich zagospodarowania zgodnie z planem.

2. Teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MW), teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN) i tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej (MU) są terenami, dla których ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu, zgodnie z przepisami o środowisku.

§6. 1. Dla terenu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MW), ustala się:

- 1) możliwość przebudowy oraz rozbudowy istniejących budynków;
- 2) wysokość budynków mieszkalnych – do III kondygnacji nadziemnych, w tym poddasze użytkowe;
- 3) dla takich elementów architektonicznych budynków jak partia wejściowa do budynku, loggia itp. wysokość - I lub II kondygnacje nadziemne;
- 4) wysokość budynku garażu – I kondygnacja nadziemna;
- 5) łączną maksymalną powierzchnię zabudowy – nie większą niż 50% wyznaczonego terenu;
- 6) minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynnego – nie mniejszą niż 20% wyznaczonego terenu.

2. Obowiązek zapewnienia niezbędnej ilości miejsc postojowych lub garażowych w ilości nie mniejszej niż 1 miejsce na jedno mieszkanie.

§7. Dla terenu istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN), ustala się:

- 1) możliwość przebudowy i rozbudowy istniejącego budynku mieszkalnego;
- 2) wysokość budynku mieszkalnego – II kondygnacje nadziemne, w tym poddasze użytkowe;
- 3) sytuowanie na działce budowlanej (nr ewid. 338/4) jednego budynku mieszkalnego i jednego budynku gospodarczo-garażowego;
- 4) wysokość budynku gospodarczo-garażowego – I kondygnacja nadziemna z dachem stromym o nachyleniu nie mniejszym niż 20°; powierzchnia zabudowy – do 80 m²;
- 5) teren działki Nr ewid. 338/3 stanowiący integralną część sąsiedniej działki mieszkaniowej Nr ewid. 1050, bez prawa zabudowy budynkami.

§8. 1. Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej (MU), obejmują:

- 1) teren istniejącej zabudowy, oznaczony na rysunku – MU1, dla którego ustala się:
 - a) możliwość przebudowy i rozbudowy istniejącego budynku,
 - b) wysokość budynku II kondygnacje nadziemne, w tym poddasze użytkowe,
 - c) dla takich elementów architektonicznych budynku jak partia wejściowa do budynku, loggia itp. wysokość - I kondygnacja nadziemna;
 - d) zakaz nadbudowy powyżej poziomu istniejącej głównej kalenicy dachu,
 - e) dach stromy o nachyleniu połąci dachowych nie mniejszym od istniejącego,
 - f) kierunek obsługi komunikacyjnej – z drogi wewnętrznej – Kw;

2) teren istniejącej zabudowy, oznaczony na rysunku – MU2, dla którego ustala się:

- a) możliwość przebudowy i rozbudowy istniejących budynków,
- b) sytuowanie na działce jednego budynku mieszkalnego lub mieszkalno-usługowego i jednego budynku usługowego lub gospodarczo-garażowego;

3) teren istniejącej i projektowanej zabudowy, oznaczony na rysunku – MU3, dla którego ustala się:

- a) dla działki niezabudowanej oraz w przypadku rozbiórki istniejącego budynku mieszkalnego (dz. Nr ewid. 334/3) sytuowanie na każdej działce jednego budynku mieszkalnego lub mieszkalno-usługowego i jednego budynku usługowego lub gospodarczo-garażowego;
- b) zachowanie obowiązującej linii zabudowy dla budynku mieszkalnego lub mieszkalno-usługowego oraz maksymalnej nieprzekraczalnej linii zabudowy dla budynku mieszkalnego i budynku usługowego lub gospodarczo-garażowego;

C) zachowanie kierunku głównej kalenicy dachu dla budynku mieszkalnego lub mieszkalno-usługowego, zgodnie z rysunkiem;

2. Obowiązek zapewnienia miejsc postojowych lub garażowych w ilości:

- 1) nie mniejszej niż 1 miejsce na jedno mieszkanie;
- 2) nie mniejszej niż 1 miejsce na 4 miejsca konsumpcyjne;
- 3) nie mniejszej niż 15 miejsc postojowych na 1000 m² powierzchni użytkowej budynków.

§9. Dla terenu elektroenergetyki (E) ustala się zachowanie istniejących urządzeń oraz możliwość realizacji nowych, zgodnie z wyznaczoną funkcją terenu.

§10. Ochronę środowiska realizuje się poprzez:

- 1) pełne techniczne uzbrojenie terenu, w tym zbiorowe zaopatrzenie w wodę oraz odbiór ścieków komunalnych i opadowych, z zachowaniem przepisów o środowisku;

2) dopuszczenie lokalizacji tylko publicznych dróg gminnych (KD-G, KD-L, KD-D) oraz zachowanie stacji elektroenergetycznej (E), jako przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (drogi publiczne o nawierzchni utwardzonej, stacja elektroenergetyczna, o napięciu znamionowym nie niższym niż 110 kV);

3) obowiązkową ochronę zabudowy mieszkaniowej przed ponadnormatywnym oddziaływaniem akustycznym, zgodnie z wymaganymi standardami;

4) komunalny system odbioru odpadów oraz postępowanie zgodne z planem gospodarki odpadami Gminy Piła.

§11. Dla ochrony dziedzictwa archeologicznego, na obszarze objętym planem, wymagane jest zgłoszenie prac ziemnych związanych z zagospodarowaniem lub zabudową terenu – do Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, w celu ustalenia obowiązującego inwestora zakresu prac archeologicznych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

§12. Układ komunikacyjny, na obszarze objętym planem, obejmuje:

- 1) drogi publiczne, o których mowa w §4 pkt 5 lit. a;
- 2) pozostałe tereny komunikacyjne, o których mowa w §4 pkt 5 lit. b.

§13. 1. Drogi publiczne, na obszarze objętym planem, obejmują część pasów drogowych dróg układu podstawowego i obsługującego, jako powiązania zewnętrzne, w tym:

- 1) część pasa drogowego ul. Bydgoskiej oraz poszerzenie skrzyżowania ul. Bydgoskiej, Lelewela, Lutyckiej (KD-G);
- 2) pas drogowy ul. Lelewela (KD-L – droga powiatowa);
- 3) zamknięcie sięgacza ul. Jaworowej (KD-D).

2. W pasie drogowym ul. Lelewela zachowuje się istniejący obiekt krzyża przydrożnego.

3. Do realizacji dróg publicznych mają zastosowanie warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać drogi i ich usytuowanie.

§14. Pozostałe tereny komunikacyjne obejmują:

- 1) teren miejskiej drogi wewnętrznej KDW, służący obsłudze wyznaczonych terenów, z docelowym zjazdem z drogi głównej tylko na prawe skrzyżowanie;

2) teren drogi wewnętrznej Kw, stanowiący wewnętrzną obsługę terenów przy ul. Lelewela, w tym parkingów;

3) teren ciągu pieszo-rowerowego Kx, mogący stanowić powiązanie ul. Jaworowej i Świerkowej z ul. Bydgoską.

§15. 1. Dla obszaru objętego planem ustala się następujące zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej:

- 1) zaopatrzenie w wodę – z miejskiej sieci wodociągowej;
- 2) odprowadzenie ścieków komunalnych – do istniejącej kanalizacji sanitarnej;
- 3) odprowadzenie ścieków opadowych i roztopowych – do istniejących kanałów deszczowych;
- 4) zasilanie w gaz ziemny – z istniejącego systemu gazociągowego;
- 5) zasilanie w energię elektryczną – z istniejącego systemu elektroenergetycznego;
- 6) zaopatrzenie w energię ciepłą – z indywidualnych źródeł ciepła na paliwa niepalące;
- 7) obsługę telekomunikacyjną – poprzez istniejące systemy łączności.

2. Usuwanie odpadów nastąpi poprzez komunalny system odbioru odpadów oraz postępowanie zgodne z planem gospodarki odpadami dla Gminy Piła, z zastosowaniem przepisów szczególnych w tym zakresie.

§16. Dla wszystkich terenów objętych planem ustala się stawkę – 30%, stanowiącą podstawę do określenia opłaty z tytułu wzrostu wartości nieruchomości, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

§17. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Piły.

§18. Uchwała obowiązuje po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Miasta Piły
(-) Paweł Jarczak

Załącznik nr 2
do Uchwały Nr XXIV/281/08
Rady Miasta Piły
z dnia 24 czerwca 2008 r.

**STWIERDZENIE ZGODNOŚCI MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA PIŁY W
REJONIE ULIC JAWOROWEJ I BYDGOSKIEJ Z USTALENIAMI STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODA-
ROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA PIŁY.**

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717, zmiana: Dz.U. z 2004 r. Nr 6 poz. 41, Nr 141 poz. 1492, Dz.U. z 2005 r. Nr 113 poz. 954, Nr 130 poz. 1087, Dz.U. z 2006 r. Nr 45 poz. 319, Nr 225 poz. 1635, Dz.U. z 2007 r. Nr 127 poz. 880) Rada Miasta Piły

stwierdza zgodność miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulic Jaworowej i Bydgoskiej z ustaleniami zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Piły (uchwała Nr XLIV/546/06 Rady Miasta Piły z dnia 24 stycznia 2006 r.).

2597

UCHWAŁA Nr XXIV/282/08 RADY MIASTA PIŁY

z dnia 24 czerwca 2008 r.

**w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta
Piły w rejonie ulic: Rodakowskiego, Lelewela i Świerkowej**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j. t. Dz.U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 zmiana: Dz.U. z 2002 r. Nr 23 poz. 220, Nr 62 poz. 558, Nr 113 poz. 984, Nr 153 poz. 1271, Nr 214 poz. 1806, Dz.U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717, Nr 162 poz. 1568, Dz.U. z 2004 r. Nr 102 poz. 1055, Nr 116 poz. 1203, Nr 167 poz. 1759, Dz.U. z 2005 r. Nr 172 poz. 1441, Nr 175 poz. 1457, Dz.U. z 2006 r. Nr 17 poz. 128, Nr 181 poz. 1337, Dz.U. z 2007 r. Nr 48 poz. 327, Nr 138 poz. 974, Nr 173 poz. 1218), art. 20 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80 poz. 717, zmiana Dz.U. z 2004 r. Nr 6 poz. 41, Dz.U. Nr 141 poz. 1492, Dz.U. z 2005 r. Nr 113 poz. 954, Nr 130 poz. 1087, Dz.U. z 2006 r. Nr 45 poz. 319, Nr 225 poz. 1635, Dz.U. z 2007 r. Nr 127 poz. 880) Rada Miasta Piły uchwala, co następuje:

§1. 1. Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulic: Rodakowskiego, Lelewela i Świerkowej, zwany dalej planem.

2. Granicami planu jest obszar ograniczony terenami lasów oraz linii rozgraniczających ulice: Świerkową, Lelewela i Rodakowskiego.

3. Integralnymi częściami uchwały są:

- 1) rysunek planu na mapie w skali 1:1.000, zwany dalej rysunkiem, stanowiący Załącznik nr 1 do uchwały;
- 2) stwierdzenie zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulic: Rodakowskiego, Lelewela i Świerkowej z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Piły, stanowiące Załącznik nr 2 do uchwały;
- 3) rozstrzygnięcie o sposobie realizacji, zapisanych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulic: Rodakowskiego, Lelewela i Świerkowej, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz o zasadach ich finansowania, stanowiące Załącznik nr 3 do uchwały.

§2. Na obszarze objętym planem nie występują:

- 1) obszary przestrzeni publicznej, o której mowa w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 2) obszary podlegające ochronie na podstawie przepisów odrębnych, w tym tereny górnicze, narażone na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożone osuwaniem się mas ziemnych;

3) zabytki i dobra kultury współczesnej.

§3. Na obszarze objętym planem nie ustala się:

- 1) obszarów objętych scalaniem gruntów i ich ponownym podziałem;
- 2) sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

§4. 1. Na obszarze objętym planem obowiązują następujące oznaczenia graficzne, określone na rysunku:

- 1) maksymalne nieprzekraczalne linie zabudowy;
- 2) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, zgodne z ewidencją gruntów;
- 3) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, niewystępujące w ewidencji gruntów;
- 4) kierunek przeważającej kalenicy dachu;
- 5) strefa oddziaływania linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV, dla której zgodnie z przepisami o środowisku może być ustalona strefa ograniczonego użytkowania.

2. Maksymalne nieprzekraczalne linie zabudowy dotyczą wszystkich elementów zaliczanych do kubatury brutto budynku, oraz schodów zewnętrznych i pochylni.

3. Przez kierunek przeważającej kalenicy, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, należy rozumieć kształtowanie kalenicy oraz przeważającej powierzchni połaci dachowej budynku w stosunku do nieprzekraczalnej linii zabudowy, oznaczonej na rysunku.

§5. 1. Na obszarze objętym planem określa się, liniami rozgraniczającymi, tereny o następujących przeznaczeniach:

- 1) teren istniejącej zabudowy usługowej (usługi edukacji), oznaczenie na rysunku – UE;
- 2) tereny sportu i rekreacji, oznaczenie na rysunku – US;
- 3) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczenie na rysunku – MN;
- 4) teren istniejącej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, oznaczenie na rysunku – MW;
- 5) teren stanowiący rezerwę dla budowy węzła "Piła – Podlasie" i przebudowy drogi S-10, oznaczenie na rysunku – KD-S;
- 6) tereny dróg publicznych, obejmujące:
 - a) drogi lokalne, oznaczenie na rysunku – KD-L,
 - b) drogi dojazdowe, oznaczenie na rysunku – KD-D;
- 7) tereny dróg wewnętrznych, oznaczenie na rysunku – Kw;
- 8) teren zieleni izolacyjnej – urządzonej, oznaczenie na rysunku – Z.

2. Tereny o tym samym przeznaczeniu, lecz różnych warunkach zabudowy i zagospodarowania, zostały oznaczone dodatkowym symbolem cyfrowym.

§6. 1. Tereny przeznaczone pod zabudowę, o których mowa w §5 ust. 1 pkt 1 ÷ 4, są terenami, dla których zgodnie z przepisami o środowisku, ustalono dopuszczalne poziomy hałasu odnoszące się do terenów:

- 1) zabudowy związanej ze stałym pobytem dzieci i młodzieży (UE);
- 2) zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN);
- 3) zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MW);
- 4) sportu i rekreacji (tereny rekreacyjno-wypoczynkowe – US).

2. Na terenach przeznaczonych pod zabudowę nie lokalizuje się obiektów przekraczających wysokość 50,0 m od poziomu terenu.

§7. Dla terenu istniejącej zabudowy usługowej (UE), o którym mowa w §5 ust. 1 pkt 1, ustala się następujące warunki zabudowy i zagospodarowania:

- 1) zachowanie dotychczasowego przeznaczenia terenu;
- 2) możliwość przebudowy i rozbudowy istniejącego zespołu budynków, z nawiązaniem do formy budynku istniejącego i geometrii dachów;
- 3) zakaz nadbudowy istniejących budynków;
- 4) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszy niż 10% powierzchni działki;
- 5) dopuszczalne wszystkie funkcje związane z edukacją dzieci i młodzieży, w tym opieki socjalnej oraz usług kultury.

§8. 1. Tereny sportu i rekreacji (US), o których mowa w §5 ust. 1 pkt 2, obejmują:

- 1) teren, oznaczony na rysunku – US1, mogący stanowić integralną część terenu usług edukacji;
- 2) teren, oznaczony na rysunku – US2, stanowiący integralną część terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN2).

2. Dla terenu sportu i rekreacji – US1, ustala się następujące warunki zabudowy i zagospodarowania:

- 1) zabudowę budynkami tylko na terenie ograniczonym maksymalną nieprzekraczalną linią zabudowy;
- 2) wysokość budynków I kondygnacja nadziemna z zastosowaniem wymagań wynikających z funkcji obiektu;
- 3) wskaźnik zabudowy nieprzekraczający 15% wyznaczonego terenu;
- 4) przestrzeń biologicznie czynna co najmniej 25% wyznaczonego terenu, w tym zachowanie naturalnych form krajobrazu, z przeznaczeniem w szczególności na zielenie urządzone;
- 5) wymagane w przypadku przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu komunikacyjnego, związanego z drogą ekspresową S-10, wzdłuż linii rozgraniczającej drogę lokalną KD-L2 – zastosowanie ekranów akustycznych.

3. Dla terenu sportu i rekreacji – US2, ustala się następujące warunki zabudowy i zagospodarowania:

- 1) zabudowę obiektami usługowymi związanymi z przeznaczeniem terenu, w tym adaptację z prawem do rozbudowy i nadbudowy istniejącego budynku;
- 2) wskaźnik zabudowy budynkami (obiektami kubaturowymi) nieprzekraczający 50% wyznaczonego terenu;
- 3) przestrzeń biologicznie czynna co najmniej 30% wyznaczonego terenu;
- 4) obsługę komunikacyjną poprzez służebność terenu zabudowy mieszkaniowej (MN2).

§9. 1. Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN), o których mowa w §5 ust. 1 pkt 3, obejmują:

- 1) teren, oznaczony na rysunku MN1, przeznaczony do zagospodarowania na czterech działkach budowlanych;
- 2) teren, oznaczony na rysunku MN2, stanowiący integralną część terenu sportu i rekreacji (US2).

2. Dla terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – MN1, ustala się następujące warunki zabudowy i zagospodarowania:

- 1) na każdej działce może być zrealizowany tylko jeden budynek wolno stojący;
- 2) dla wszystkich budynków ustala się:
 - a) wysokość do II kondygnacji nadziemnych, w tym poddasze użytkowe lub nieużytkowe,
 - b) dach dwuspadowy o nachyleniu połaci dachowych 35° - 40°, z kalenicą usytuowaną zgodnie z oznaczeniem na rysunku,
 - c) poziom podłogi parteru budynków nieprzekraczający 0,60 m od poziomu terenu,
 - d) możliwość lokalizacji usług w lokalach użytkowych, zgodnie z przepisami Prawa budowlanego.

3. Dla terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – MN2, ustala się następujące warunki zabudowy i zagospodarowania:

- 1) realizację dwóch budynków, o wysokości nieprzekraczającej II kondygnacji nadziemnych od poziomu terenu, w tym:
 - a) budynku mieszkalnego,
 - b) budynku gospodarczo-usługowego;
- 2) wskaźnik powierzchni zabudowy nieprzekraczający 15% wyznaczonego terenu;
- 3) przestrzeń biologicznie czynna co najmniej 25% wyznaczonego terenu;
- 4) wymagana służebność komunikacyjna terenu sportu i rekreacji (US2).

§10. 1. Dla terenu istniejącej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MW), o której mowa w §5 ust. 1 pkt 4, ustala się następujące warunki zabudowy i zagospodarowania:

- 1) dopuszczenie przebudowy i rozbudowy istniejącego budynku w granicach określonych maksymalną nieprzekra-

czalną linią zabudowy, z zastosowaniem geometrii dachu jak w budynku istniejącym,

- 2) zakaz sytuowania na działce drugiego budynku mieszkalnego,
- 3) możliwość usytuowania jednego budynku garażowo-gospodarczego, służącego zaspokojeniu potrzeb mieszkańców budynku mieszkalnego, dla którego ustala się:
 - a) poziom podłogi parteru nie wyżej niż 0,30 m od poziomu terenu,
 - b) wysokość budynku – I kondygnacja nadziemna, z dachem dwuspadowym o nachyleniu połaci dachowych – nie mniejszym niż 20°;
- 4) zachowanie co najmniej 50% powierzchni działki jako powierzchni biologicznie czynnej.

2. Dla budynku garażowo-gospodarczego, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie ustala się nieprzekraczalnych linii zabudowy; dla lokalizacji mają zastosowanie przepisy Prawa budowlanego.

§11. 1. Dla dróg publicznych, o których mowa w §5 ust. 1 pkt 6, ustala się:

- 1) KD-L1 – teren stanowiący poszerzenie pasa drogowego ul. Lelewela;
- 2) KD-L2 – teren stanowiący część pasa drogowego drogi lokalnej, służącej obsłudze terenów miasta, związanej z przebudową drogi ekspresowej S10 (powiązanie istniejącej drogi krajowej Nr 10 z ul. Bydgoską – jako zadanie ponadlokalne przebudowy drogi S10);
- 3) KD-D1 – teren istniejącego rozgraniczenia części ul. Rodakowskiego, z obowiązkowym wyznaczeniem miejsc postojowych, służących obsłudze szkoły;
- 4) KD-D2 - teren pasa drogowego ul. Świerkowej, z projektowanym powiązaniem z drogą lokalną KD-L2.

2. Dla realizacji dróg publicznych mają zastosowanie warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.

§12. Dla terenów dróg wewnętrznych, o których mowa w §5 ust. 1 pkt 7, ustala się:

- 1) zachowanie istniejącej drogi wewnętrznej – Kw1, stanowiącej współwłasność użytkowników wyznaczonych działek budowlanych, zapewniającej dostęp do drogi publicznej;
- 2) wyznaczoną drogę wewnętrzną – Kw2, służącą obsłudze komunikacyjnej terenu MW oraz MN2 i US2, zapewniającą dostęp do drogi publicznej.

§13. Teren zieleni izolacyjnej – urządzony, o którym mowa w §5 ust. 1 pkt 8, pełni funkcję izolacyjną dla wyznaczonych terenów mieszkaniowych; z obowiązkowym nasadzeniem zieleni zwartej; dopuszcza się:

- 1) urządzenie terenu dla funkcji rekreacyjnej, w szczególności ciągów pieszych powiązanych z terenem leśnym;
- 2) wyznaczenie drogi wewnętrznej służącej obsłudze terenu sportu i rekreacji, po zrealizowaniu wyznaczonej drogi lokalnej (KD-L2);

- 3) zagospodarowanie jako jednej nieruchomości z terenami sportu i rekreacji – US1 lub US2, z zastrzeżeniem §8 ust. 2 pkt 5.

§14. Na obszarze objętym planem ustala się następujące zasady uzbrojenia terenu:

- 1) zaopatrzenie w wodę – z istniejących sieci wodociągowych w ul. Rodakowskiego i ul. Świerkowej;
- 2) zasilanie w energię elektryczną – z istniejącego systemu elektroenergetycznego;
- 3) zaopatrzenie w energię ciepłą – z indywidualnych źródeł ciepła z zastosowaniem paliw niepogarszających stanu środowiska, spełniających wymagania Rozporządzenia Wojewody Wielkopolskiego w sprawie określenia programu ochrony powietrza dla strefy – powiat pilski;
- 4) zasilanie w gaz – z istniejących gazociągów w ul. Rodakowskiego i ul. Świerkowej, z wykorzystaniem do celów grzewczych;
- 5) odprowadzenie ścieków komunalnych – do miejskich sieci kanalizacji sanitarnej w ul. Rodakowskiego i ul. Świerkowej;

- 6) odprowadzenie ścieków opadowych i roztopowych – poprzez sieci kanalizacji deszczowej w ul. Rodakowskiego i ul. Świerkowej.

§15. Usuwanie odpadów stałych z terenu objętego planem nastąpi zgodnie z przepisami o odpadach, w tym niebezpiecznych i budowlanych, poprzez komunalny system odbioru odpadów oraz postępowanie określone w planie gospodarki odpadami dla Gminy Piła.

§16. Dla wszystkich terenów objętych planem ustala się stawkę 30%, stanowiącą podstawę do określenia opłaty z tytułu wzrostu wartości nieruchomości, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

§17. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Piły.

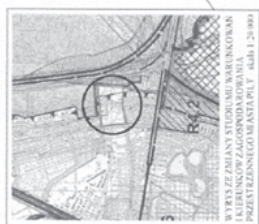
§18. Uchwała obowiązuje po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Miasta Piły
(-) *Paweł Jarczak*

MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA PIŁY w rejonie ulic: Rodakowskiego, Lelewela i Świerkowej

Rysunek planu

skala 1:1000
0 10 20 30 40 50 100 m

ZALĄCZNIK NR 1 DO UCHWAŁY
NR XXIV/282/08
RADY MIASTA PIŁY
Z DNIA 24 CZERWCA 2008r.

UCHWAŁA OGŁOSZONA
W DZIENNIKU URZĘDOWYM
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO
NR POZ.
Z DNIA

OZNACZENIA GRAFICZNE:

granicz uchybienia planu
linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych
zasadach zagospodarowania, zgodnie z ewidencją gruntów
linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych
zasadach zagospodarowania, zgodnie z ewidencją gruntów
maksymalna nieprzekraczalna linia zabudowy
siatka oddziaływania linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110kV

linia zabudowa
linia przewidywanej kanalizacji
zasięg obsługi komunikacyjnej

INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

linia kanalizacji sanitarna
przewidywana kanalizacja sanitarna
linia kanalizacji deszczowej
przewidywana kanalizacja deszczowa
linia wodociągowa
przewidywana wodociągowa

PRZYZNACZENIE TERENÓW:

UE teren zabudowy ulogowej (ulagi adiacji)
US teren sportu i rekreacji
MN teren zabudowy mieszkaniowej (jednorodzinnej)
MW teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej
Z teren zielony
KD-S teren stacji i urządzeń dla budowy woda - Podstawa
KD-L teren stacji i urządzeń dla budowy woda - Podstawa

TERENY DROG PUBLICZNYCH:

KD-L - droga lokalna
KD-D - droga drogowo
KW - teren drogi wojewódzkiej

URZĄD MIASTA PIŁY
MIEJSKA PRACOWNIA URBANISTYCZNA
ul. Świerkowa 1
63-400 Piła
tel. 12 25 12 12
e-mail: biuro@piła.pl

MAPA ZASADNICZA

402.224.2012

1:500

42/258

MAPA ZASADNICZA

402.224.2011

1:500

42/258

Załącznik nr 2
Do Uchwały Nr XXIV/282/08
Rady Miasta Piły
z dnia 24 czerwca 2008 r.

**STWIERDZENIE ZGODNOŚCI MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO Z USTALENIAMI
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA PIŁY.**

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80 poz. 717, zmiana Dz.U. z 2004 r. Nr 6 poz. 41, Nr 141 poz. 1492, Dz.U. z 2005 r. Nr 113 poz. 954, Nr 130 poz. 1087, Dz.U. z 2006 r. Nr 45 poz. 319, Nr 225 poz. 1635, Dz.U. z 2007 r. Nr 127 poz. 880) Rada Miasta Piły

stwierdza zgodność miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulic: Rodakowskiego, Lelewela i Świerkowej z ustaleniami zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego m. Piły (uchwała Nr XLIV/546/06 Rady Miasta Piły z dnia 24 stycznia 2006 r.).

Załącznik nr 3
Do Uchwały Nr XXIV/282/08
Rady Miasta Piły
z dnia 24 czerwca 2008 r.

**ROZSTRZYGNIĘCIE O SPOSOBIE REALIZACJI, ZAPISANYCH W MIEJSCOWYM PLANIE ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO MIASTA PIŁY W REJONIE ULIC: RODAKOWSKIEGO, LELEWELA I ŚWIERKOWEJ, INWESTYCJI Z
ZAKRESU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ, KTÓRE NALEŻĄ DO ZADAŃ WŁASNYCH GMINY ORAZ ZASADACH ICH
FINANSOWANIA.**

Na podstawie art. 20, ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80 poz. 717, zmiana: Dz.U. z 2004 r. Nr 6 poz. 41, Nr 141 poz. 1492, Dz.U. z 2005 r. Nr 113 poz. 954, Nr 130 poz. 1087, Dz.U. z 2006 r. Nr 45 poz. 319, Nr 225 poz. 1635, Dz.U. z 2007 r. Nr 127 poz. 880) Rada Miasta Piły rozstrzyga, co następuje:

§1. Zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej, zapisane w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulic: Rodakowskiego, Lelewela i Świerkowej, obejmują realizację następujących inwestycji:

1) sieci wodociągowej:

- a) w ul. Rodakowskiego (KD-D1) – Dn 110 mm, L = 70,0 m,
- b) w ul. Świerkowej (KD-D2) – Dn 110 mm, L = 40,0 m;

2) sieci kanalizacji sanitarnej:

- a) w ul. Rodakowskiego (KD-D1) – Dn 200 mm, L = 70,0 m,
 - b) w ul. Świerkowej (KD-D2) – Dn 200 mm, L = 50,0 m;
- 3) sieci kanalizacji deszczowej:
- a) w ul. Rodakowskiego (KD-D1) – Dn 300 mm, L = 70,0 m,
 - b) w ul. Świerkowej (KD-D2) – Dn 300 mm, L = 50,0 m.

§2. 1. Zadania wymienione w §1, będą realizowane etapowo, z wyodrębnieniem w I etapie sieci wodociągowej i sieci kanalizacji sanitarnej.

2. Docelowe odprowadzenie ścieków opadowych i roztopowych realizowane będzie sukcesywnie, zgodnie z planem inwestycyjnym modernizacji dróg istniejących oraz budowy dróg wyznaczonych w planie.

§3. Zadania inwestycyjne, o których mowa w rozstrzygnięciu, finansowane będą zgodnie z zasadami określonymi w wieloletnich planach rozwoju i modernizacji sieci infrastruktury technicznej oraz strategii rozwoju miasta Piły.

2598

UCHWAŁA Nr XXIV/283/08 RADY MIASTA PIŁY

z dnia 24 czerwca 2008 r.

w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulicy Jałowcowej (skwer)

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j. t. Dz.U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 zmiana: Dz.U. z 2002 r. Nr 23 poz. 220, Nr 62 poz. 558, Nr 113 poz. 984, Nr 153 poz. 1271, Nr 214 poz. 1806, Dz.U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717, Nr 162 poz. 1568, Dz.U. z 2004 r. Nr 102 poz. 1055, Nr 116 poz. 1203, Nr 167 poz. 1759, Dz.U. z 2005 r. Nr 172 poz. 1441, Nr 175 poz. 1457, Dz.U. z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181 poz. 1337, Dz.U. z 2007 r. Nr 48 poz. 327, Nr 138 poz. 974, Nr 173 poz. 1218), art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717, zmiana: Dz.U. z 2004 r. Nr 6 poz. 41, Nr 141 poz. 1492, Dz.U. z 2005 r. Nr 113 poz. 954, Nr 130 poz. 1087, Dz.U. z 2006 r. Nr 45 poz. 319, Nr 225 poz. 1635, Dz.U. z 2007 r. Nr 127 poz. 880) Rada Miasta Piły uchwala, co następuje:

§1. 1. Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulicy Jałowcowej (skwer), zwany dalej planem.

2. Granicami obszaru objętego planem są linie rozgraniczające ulice: Jałowcową, Świerkową i Stańczyka, oznaczone graficznie na rysunku planu w skali 1:1000, zwanym dalej rysunkiem.

3. Integralnymi częściami uchwały są:

- 1) rysunek planu, o którym mowa w ust. 2, stanowiący Załącznik nr 1 do uchwały;
- 2) stwierdzenie zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulicy Jałowcowej (skwer) z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Piły, stanowiące Załącznik nr 2 do uchwały.

§2. 1. Na obszarze objętym planem nie występują:

- 1) tereny i obiekty podlegające ochronie wymagające ustalenia granic i sposobów zagospodarowania, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;
- 2) obszary wymagające scalenia i podziału nieruchomości;
- 3) obszary przestrzeni publicznej w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

2. Na obszarze objętym planem nie ustala się:

- 1) szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakazów zabudowy;

- 2) sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

§3. Obowiązują następujące oznaczenia graficzne, określone na rysunku:

- 1) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, zgodne z ewidencją gruntów;
- 2) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, niewystępujące w ewidencji gruntów;
- 3) istniejące drzewo - do zachowania.

§4. Na obszarze objętym planem ustala się następujące przeznaczenia terenów:

- 1) teren zieleni urządzonej, oznaczenie na rysunku – ZP;
- 2) teren elektroenergetyki, oznaczenie na rysunku – E;
- 3) teren parkingu, oznaczenie na rysunku – Kp.

§5. Dla wyznaczonego terenu zieleni urządzonej (ZP), ustala się:

- 1) zachowanie istniejącego drzewa oraz obowiązek uzupełnienia zieleni parkowej;
- 2) sytuowanie obiektów małej architektury oraz urządzeń służących rekreacji;
- 3) możliwość urządzenia przejść pieszych i zamontowania oświetlenia;
- 4) możliwość realizacji podziemnego uzbrojenia technicznego związanego z zagospodarowaniem terenu.

§6. Dla wyznaczonego terenu elektroenergetyki (E), ustala się zachowanie istniejących urządzeń oraz możliwość realizacji nowych, zgodnie z wyznaczoną funkcją terenu.

§7. Dla wyznaczonego terenu parkingu (Kp), ustala się możliwość realizacji parkingów ogólnodostępnych oraz miejsca pod lokalizację pojemników służących segregowaniu odpadów stanowiących surowce wtórne.

§8. Ochronę środowiska realizuje się poprzez:

- 1) pełne techniczne uzbrojenie terenu, w tym zbiorowe zaopatrzenie w wodę oraz odbiór ścieków opadowych, z zachowaniem przepisów o środowisku;
- 2) zachowanie lokalizacji stacji elektroenergetycznej (E), jako jedynej przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko (stacja elektroenergetyczna, o napięciu znamionowym nie niższym niż 110 kV);

3) komunalny system odbioru odpadów oraz postępowanie zgodne z planem gospodarki odpadami Gminy Piła, z zastosowaniem przepisów szczególnych w tym zakresie.

§9. Dla ochrony dziedzictwa archeologicznego, na obszarze objętym planem, wymagane jest zgłoszenie prac ziemnych związanych z zagospodarowaniem terenu – do Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, w celu ustalenia obowiązującego inwestora zakresu prac archeologicznych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

§10. 1. Dla obszaru objętego planem nie ustala się zadań własnych gminy w zakresie infrastruktury technicznej.

§11. Dla wszystkich terenów objętych planem ustala się stawkę – 30%, stanowiącą podstawę do określenia opłaty z

tytułu wzrostu wartości nieruchomości, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

§12. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Piły.

§13. Uchwała obowiązuje po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Miasta Piły
(-) *Paweł Jarczak*

**MIĘJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO MIASTA PIŁY
w rejonie ul. Jałowcowej (skwer)**

Rysunek planu

SKALA 1: 1000

ZAŁĄCZNIK NR 1 DO UCHWAŁY
NR XXIV/283/08
RADY MIASTA PIŁY
Z DNIA 24 czerwca 2008r.

Przewodniczący Zarządu
UCHWAŁA OGŁOSZONA
W DZIENNIKU URZĘDOWYM
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO
NR poz
Z DNIA

oznaczenia graficzne:

granica uchwalenia planu,

linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, zgodne z ewidencją gruntów,

linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, niewystępujące w ewidencji gruntów,

istniejące drzewo do zachowania,

przeznaczenie terenów:

ZP teren zieleni urządzonych

E teren elektroenergetyki

Kp teren parkingu

DONOR'S NAME
Mr. & Mrs. J. H. Smith
ADDRESS
123 Main St.
Anytown, N.Y.

[illegible]

MAPA ZASADNICZA

Zakładana w 1981 przez
OKRĘGOWE PRZEDSIĘBIÓSTWO GEODEZYJNO-
KARTOGRAFICZNE W POZNANIU
ZAKŁAD TERENOWY WPILÉ

402.224.1921

1:500

Załącznik nr 2
Do Uchwały Nr XXIV/283/08
Rady Miasta Piły
z dnia 24 czerwca 2008 r.

**STWIERDZENIE ZGODNOŚCI MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA PIŁY W
REJONIE ULICY JAŁOWCOWEJ (SKWER) Z USTALENIAMI STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA PIŁY.**

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717, zmiana: Dz.U. z 2004 r. Nr 6 poz. 41, Nr 141 poz. 1492, Dz.U. z 2005 r. Nr 113 poz. 954, Nr 130 poz. 1087, Dz.U. z 2006 r. Nr 45 poz. 319, Nr 225 poz. 1635, Dz.U. z 2007 Nr 127 poz. 880) Rada Miasta Piły

stwierdza zgodność miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulicy Jałowcowej (skwer) z ustaleniami zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Piły (uchwała Nr XLIV/546/06 Rady Miasta Piły z dnia 24 stycznia 2006 r.).

2599

UCHWAŁA Nr XXIV/284/08 RADY MIASTA PIŁY

z dnia 24 czerwca 2008 r.

w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ul. Wrzosowej

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j. t. Dz.U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 zmiana: Dz.U. z 2002 r. Nr 23 poz. 220, Nr 62 poz. 558, Nr 113 poz. 984, Nr 153 poz. 1271, Nr 214 poz. 1806, Dz.U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717, Nr 162 poz. 1568, Dz.U. z 2004 r. Nr 102 poz. 1055, Nr 116 poz. 1203, Nr 167 poz. 1759, Dz.U. z 2005 r. Nr 172 poz. 1441, Nr 175 poz. 1457, Dz.U. z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181 poz. 1337, Dz.U. z 2007 r. Nr 48 poz. 327, Nr 138 poz. 974, Nr 173 poz. 1218), art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717, zmiana: Dz.U. z 2004 r. Nr 6 poz. 41, Nr 141 poz. 1492, Dz.U. z 2005 r. Nr 113 poz. 954, Nr 130 poz. 1087, Dz.U. z 2006 r. Nr 45 poz. 319, Nr 225 poz. 1635, Dz.U. z 2007 Nr 127 poz. 880) Rada Miasta Piły uchwala, co następuje:

§1. 1. Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ul. Wrzosowej, zwany dalej planem.

2. Granicami obszaru objętego planem są linie rozgraniczające ulice: Wrzosową, Klonową, Kalinową i al. Lipową, oznaczone graficznie na rysunku planu w skali 1:1.000, zwanym dalej rysunkiem.

3. Integralnymi częściami uchwały są:

- 1) rysunek planu, o którym mowa w ust. 2, stanowiący załącznik nr 1 do uchwały;
- 2) stwierdzenie zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ul. Wrzosowej z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Piły, stanowiące załącznik nr 2 do uchwały.

§2. 1. Na obszarze objętym planem nie występują:

- 1) tereny i obiekty podlegające ochronie wymagające ustalenia granic i sposobów zagospodarowania, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;
- 2) obszary wymagające scalenia i podziału nieruchomości;
- 3) obszary przestrzeni publicznej w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

2. Na obszarze objętym planem nie ustala się:

- 1) szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakazów zabudowy;

2) sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

§3. 1. Obowiązują następujące oznaczenia graficzne, określone na rysunku:

- 1) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, zgodne z ewidencją gruntów;
- 2) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, niewystępujące w ewidencji gruntów;
- 3) maksymalne nieprzekraczalne linie zabudowy;
- 4) integralne części nieruchomości.

2. Przez maksymalną nieprzekraczalną linię zabudowy, o której mowa w ust. 1 pkt 3, należy rozumieć linię ograniczającą sytuowanie wszystkich elementów zaliczanych do kubatury brutto budynku, zgodnie z przepisami Prawa budowlanego.

§4. Na obszarze objętym planem ustala się następujące przeznaczenia terenów:

- 1) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczenie na rysunku – MN;
- 2) teren publicznej drogi gminnej – droga dojazdowa, oznaczenie na rysunku – KD-D.

§5. 1. Zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, tereny dla których przeznaczono, w niniejszej uchwale, inne niż dotychczasowe użytkowanie, mogą być wykorzystywane w sposób dotychczasowy, do czasu ich zagospodarowania zgodnie z planem.

2. Teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczony na rysunku MN, jest terenem, dla którego ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu, zgodnie z przepisami o środowisku.

§6. Dla terenu istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN), ustala się następujące warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:

- 1) w przypadku przebudowy lub rozbudowy istniejących budynków:
 - a) zachowanie linii zabudowy, oznaczonych na rysunku,
 - b) wysokość – do II kondygnacji nadziemnych,
 - c) dach płaski;
- 2) maksymalną powierzchnię zabudowy działki budowlanej – do 40%,
- 3) minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynnego nie mniejszą niż 25% powierzchni działki budowlanej,
- 4) tereny wzdłuż ul. Wrzosowej mogą stanowić integralne części nieruchomości zabudowanych.

§7. Do realizacji drogi publicznej (KD-D) mają zastosowanie warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.

§8. Ochronę środowiska realizuje się poprzez:

- 1) pełne techniczne uzbrojenie terenu, w tym zbiorowe zaopatrzenie w wodę oraz odbiór ścieków komunalnych i opadowych, z zachowaniem przepisów o środowisku;
- 2) dopuszczenie lokalizacji publicznej drogi dojazdowej (KD-D), jako jedyne przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko (droga publiczna o nawierzchni utwardzonej);
- 3) obowiązkową ochronę zabudowy mieszkaniowej przed ponadnormatywnym oddziaływaniem akustycznym, zgodnie z wymaganymi standardami;
- 4) komunalny system odbioru odpadów oraz postępowanie zgodne z planem gospodarki odpadami Gminy Piła, z zastosowaniem przepisów szczególnych w tym zakresie.

§9. Dla ochrony dziedzictwa archeologicznego, na obszarze objętym planem, wymagane jest zgłoszenie prac ziemnych związanych z zagospodarowaniem lub zabudową terenu – do Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, w celu ustalenia obowiązującego inwestora zakresu prac archeologicznych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

§10. Dla obszaru objętego planem ustala się następujące zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej:

- 1) zaopatrzenie w wodę – z miejskiej sieci wodociągowej;
- 2) odprowadzenie ścieków komunalnych – do istniejącej kanalizacji sanitarnej;
- 3) odprowadzenie ścieków opadowych i roztopowych – do istniejącej kanalizacji deszczowej;
- 4) zasilanie w gaz ziemny – z istniejącego systemu gazociągowego;
- 5) zasilanie w energię elektryczną – z istniejącego systemu elektroenergetycznego;
- 6) zaopatrzenie w energię ciepłą – z indywidualnych źródeł ciepła na paliwa niepalące;
- 7) obsługę telekomunikacyjną – poprzez istniejące systemy łączności.

§11. Dla wszystkich terenów objętych planem ustala się stawkę – 30%, stanowiącą podstawę do określenia opłaty z tytułu wzrostu wartości nieruchomości, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

§12. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Piły.

§13. Uchwała obowiązuje po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Miasta Piły
(-) *Paweł Jarczak*

Rysunek planu

ZAŁĄCZNIK NR 1 DO UCHWAŁY
NR XXIV/284/08
RADY MIASTA PIŁY
Z DNIA 24 czerwca 2008r.

UCHWAŁA OGŁOSZONA
W DZIENNIKU URZĘDOWYM
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO
NR..... poz.....
Z DNIA

oznaczenia graficzne:

- granica uchwalenia planu,
 linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, zgodne z ewidencją gruntów,
 linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, niewystępujące w ewidencji gruntów,
 maksymalne nieprzekraczalne linie zabudowy,
 integralne części nieruchomości,
 istniejąca zabudowa,
przeznaczenie terenów:
MN	teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej
KD-D	teren publicznej drogi gminnej – droga dojazdowa

URZĄD MIASTA PIŁY - Pl. Staszica 10
MIEJSKA PRACOWNIA URBANISTYCZNA
NACZELNIK MIEJSKIEJ PRACOWNI URBANISTYCZNEJ

[illegible]

MAPA ZASADNICZA

$$1000 \times \frac{1}{1000} = 1 \text{ g}$$

Załącznik nr 2
do Uchwały Nr XXIV/284/08
Rady Miasta Piły
z dnia 24 czerwca 2008 r.

**STWIERDZENIE ZGODNOŚCI MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA PIŁY W
REJONIE ULICY WRZOSOWEJ Z USTALENIAMI STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO MIASTA PIŁY.**

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717, zmiana: Dz.U. z 2004 r. Nr 6 poz. 41, Nr 141 poz. 1492, Dz.U. z 2005 r. Nr 113 poz. 954, Nr 130 poz. 1087, Dz.U. z 2006 r. Nr 45 poz. 319, Nr 225 poz. 1635, Dz.U. z 2007 Nr 127 poz. 880) Rada Miasta Piły

stwierdza zgodność miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ul. Wrzosowej z ustaleniami zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Piły (uchwała Nr XLIV/546/06 Rady Miasta Piły z dnia 24 stycznia 2006 r.).

2600

UCHWAŁA Nr XXIV/285/08 RADY MIASTA PIŁY

z dnia 24 czerwca 2008 r.

w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ul. Świerkowej

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j. t. Dz.U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 zmiana: Dz.U. z 2002 r. Nr 23 poz. 220, Nr 62 poz. 558, Nr 113 poz. 984, Nr 153 poz. 1271, Nr 214 poz. 1806, Dz.U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717, Nr 162 poz. 1568, Dz.U. z 2004 r. Nr 102 poz. 1055, Nr 116 poz. 1203, Nr 167 poz. 1759, Dz.U. z 2005 r. Nr 172 poz. 1441, Nr 175 poz. 1457, Dz.U. z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181 poz. 1337, Dz.U. z 2007 r. Nr 48 poz. 327, Nr 138 poz. 974, Nr 173 poz. 1218), art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717, zmiana: Dz.U. z 2004 r. Nr 6 poz. 41, Nr 141 poz. 1492, Dz.U. z 2005 r. Nr 113 poz. 954, Nr 130 poz. 1087, Dz.U. z 2006 r. Nr 45 poz. 319, Nr 225 poz. 1635, Dz.U. z 2007 Nr 127 poz. 880) Rada Miasta Piły uchwala, co następuje:

§1. 1. Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ul. Świerkowej, zwany dalej planem.

2. Granicami obszaru objętego planem są linie rozgraniczające: dz. nr ewid. 288, ul. Świerkową i ul. Bydgoską oraz przejście piesze, oznaczone graficznie na rysunku planu w skali 1:1.000, zwanym dalej rysunkiem.

3. Integralnymi częściami uchwały są:

- 1) rysunek planu, o którym mowa w ust. 2, stanowiący załącznik nr 1 do uchwały;
- 2) stwierdzenie zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulicy Świerkowej z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Piły, stanowiące załącznik nr 2 do uchwały.

§2. 1. Na obszarze objętym planem nie występują:

- 1) tereny i obiekty podlegające ochronie wymagające ustalenia granic i sposobów zagospodarowania, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;
- 2) obszary wymagające scalenia i podziału nieruchomości;
- 3) obszary przestrzeni publicznej w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

2. Na obszarze objętym planem nie ustala się:

- 1) szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakazów zabudowy;

2) sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

§3. 1. Obowiązują następujące oznaczenia graficzne, określone na rysunku:

- 1) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, zgodne z ewidencją gruntów;
- 2) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, niewystępujące w ewidencji gruntów;
- 3) obowiązująca linia zabudowy;
- 4) maksymalne nieprzekraczalne linie zabudowy;
- 5) integralne części nieruchomości;
- 6) istniejące drzewa - do zachowania.

2. Przez maksymalną nieprzekraczalną linię zabudowy, o której mowa w ust. 1 pkt 3, należy rozumieć linię ograniczającą sytuowanie wszystkich elementów zaliczanych do kubatury brutto budynku, zgodnie z przepisami Prawa budowlanego.

§4. 1. Na obszarze objętym planem ustala się następujące przeznaczenia terenów:

- 1) teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami w parterze budynku, oznaczenie na rysunku – MWu;
- 2) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczenie na rysunku – MN;
- 3) teren zabudowy usługowej, oznaczenie na rysunku – U;
- 4) teren części pasa drogowego drogi głównej (ul. Bydgoska - publiczna droga gminna), oznaczenie na rysunku – KD-G;
- 5) teren przejścia pieszego, oznaczenie na rysunku – Kx.

§5. 1. Zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, tereny dla których przeznaczono, w niniejszej uchwale, inne niż dotychczasowe użytkowanie, mogą być wykorzystywane w sposób dotychczasowy, do czasu ich zagospodarowania zgodnie z planem.

2. Teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MWu) i teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN) są terenami, dla których ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu, zgodnie z przepisami o środowisku.

3. Teren zabudowy usługowej (U) jest terenem przeznaczonym pod budynki związane ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży, dla którego ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu, zgodnie z przepisami o środowisku.

§6. Dla terenu istniejącej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami w parterze budynku (MWu), ustala się:

- 1) możliwość przebudowy i rozbudowy istniejącego budynku mieszkalnego oraz zakaz nadbudowy;
- 2) w przypadku rozbiórki istniejącego budynku - możliwość zlokalizowania budynku mieszkalnego o zbliżonych gaba-

rytach do istniejącego, z zachowaniem maksymalnej nieprzekraczalnej linii zabudowy, oznaczonej na rysunku;

- 3) wysokość budynku – III kondygnacje nadziemne, w tym poddasze użytkowe;
- 4) dach budynku – stromy o nachyleniu nie mniejszym niż 20°;
- 5) łączną maksymalną powierzchnię zabudowy działki nie większą niż 35%;
- 6) minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynnego - 30% powierzchni działki budowlanej.

§7. Dla terenu istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN), ustala się:

- 1) możliwość przebudowy i rozbudowy istniejącego budynku mieszkalnego;
- 2) sytuowanie na działce budowlanej jednego budynku mieszkalnego i jednego budynku gospodarczo-garażowego;
- 3) zachowanie linii zabudowy, zgodnie z oznaczeniem na rysunku:
 - a) maksymalnej nieprzekraczalnej, równoległej do ul. Świerkowej - dla istniejącego budynku mieszkalnego,
 - b) pozostałych, zaznaczonych przy granicy działki Nr ewid. 288 - dla projektowanego budynku gospodarczo-garażowego;

- 4) wysokość budynku mieszkalnego – II kondygnacje nadziemne, w tym poddasze użytkowe, dach stromy dwuspadowy o nachyleniu połaci dachowych nie mniejszym niż 35°;
- 5) wysokość budynku gospodarczo-garażowego – I kondygnacja nadziemna, nie ustala się formy dachu.

§8. Dla terenu zabudowy usługowej (U), ustala się:

- 1) przeznaczenie w szczególności na cele: edukacji, ochrony zdrowia, kultury, sportu, opieki socjalnej, opieki socjalnej z zakwaterowaniem;
- 2) możliwość przebudowy i rozbudowy istniejącego zespołu zabudowy, z nawiązaniem do formy budynku istniejącego byłej szkoły;
- 3) wysokość zabudowy – do II kondygnacji nadziemnych z dachem stromym lub do III kondygnacji nadziemnych, w tym poddasze użytkowe;
- 4) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszy niż 20% powierzchni działki;
- 5) łączną maksymalną powierzchnię zabudowy terenu – nie większą niż 35%.

§9. Teren ciągu pieszego drogi głównej (ul. Bydgoska), oznaczony na rysunku - KD-G, stanowi poszerzenie pasa drogowego.

§10. Ogólnodostępne przejście piesze (Kx), służy komunikacji pieszej pomiędzy ul. Świerkową i ul. Bydgoską.

§11. Ochronę środowiska realizuje się poprzez:

- 1) pełne techniczne uzbrojenie terenu, w tym zbiorowe zaopatrzenie w wodę oraz odbiór ścieków komunalnych i opadowych, z zachowaniem przepisów o środowisku;
- 2) ochronę przed hałasem terenów, o których mowa w §5 ust. 2 i 3;
- 3) dopuszczenie poszerzenia publicznej drogi głównej (KD-G), jako jedyne przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko (droga publiczna o nawierzchni utwardzonej);
- 4) komunalny system odbioru odpadów oraz postępowanie zgodne z planem gospodarki odpadami Gminy Piła, z zastosowaniem przepisów szczególnych w tym zakresie.

§12. Dla ochrony dziedzictwa archeologicznego, na obszarze objętym planem, wymagane jest zgłoszenie prac ziemnych związanych z zagospodarowaniem lub zabudową terenu – do Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, w celu ustalenia obowiązującego inwestora zakresu prac archeologicznych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

§13. 1. Dla obszaru objętego planem ustala się następujące zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej:

- 1) zaopatrzenie w wodę – z miejskiej sieci wodociągowej;
- 2) odprowadzenie ścieków komunalnych – do istniejącej kanalizacji sanitarnej;
- 3) odprowadzenie ścieków opadowych i roztopowych – do istniejącej kanalizacji deszczowej;
- 4) zasilanie w gaz ziemny – z istniejącego systemu gazociągowego;

5) zasilanie w energię elektryczną – z istniejącego systemu elektroenergetycznego;

6) zaopatrzenie w energię ciepłą:

- a) z sieci ciepłej doprowadzonej z KR-Kaczorska,
- b) dla zabudowy mieszkaniowej (MN, MWu) dopuszcza się ogrzewanie z indywidualnych źródeł ciepła na paliwa niepogarszające stanu środowiska;

7) obsługę telekomunikacyjną – poprzez istniejące systemy łączności.

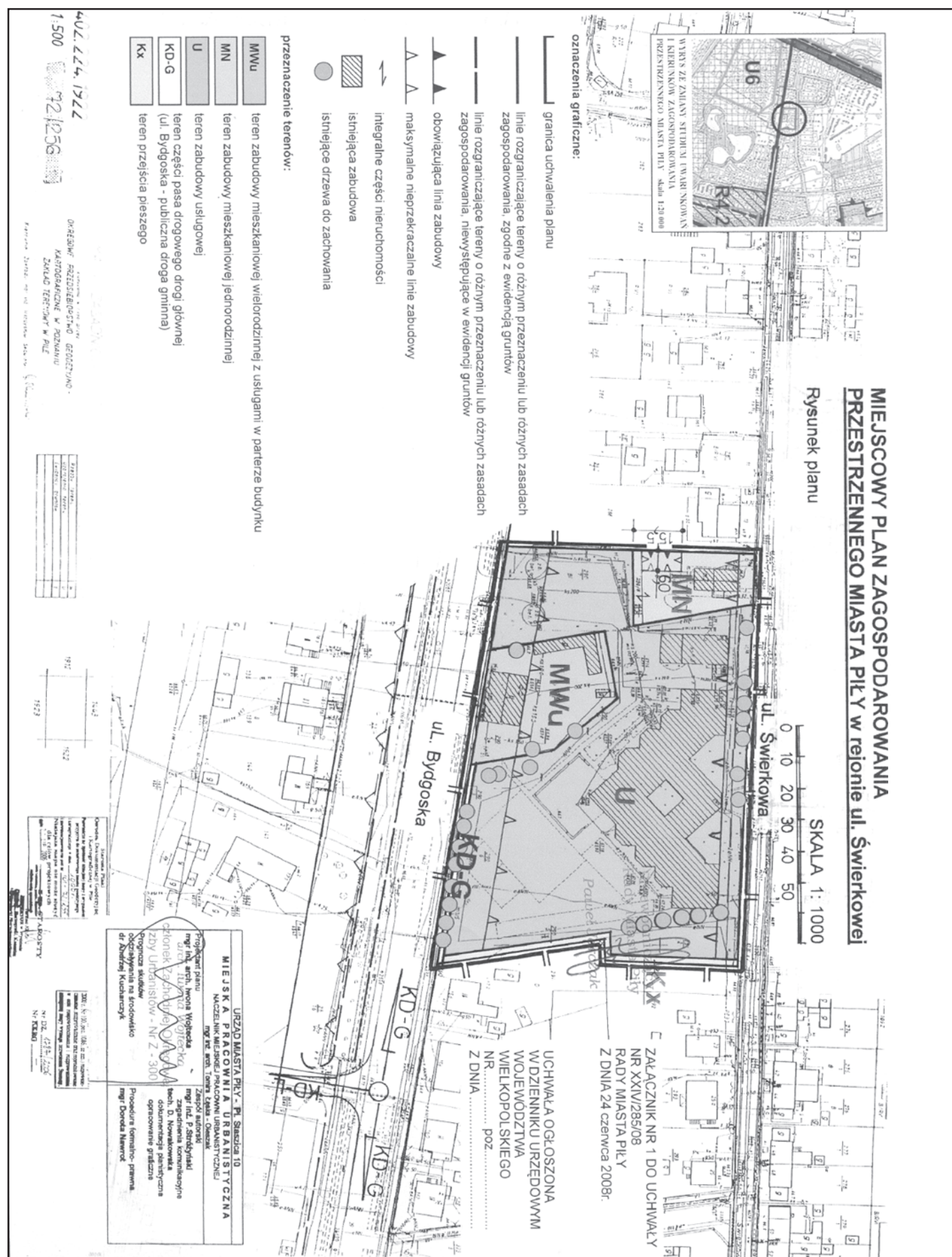
2. Usuwanie odpadów nastąpi poprzez komunalny system odbioru odpadów oraz postępowanie zgodne z planem gospodarki odpadami dla Gminy Piła, z zastosowaniem przepisów szczególnych w tym zakresie.

§14. Dla wszystkich terenów objętych planem ustala się stawkę – 30%, stanowiącą podstawę do określenia opłaty z tytułu wzrostu wartości nieruchomości, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

§15. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Piły.

§16. Uchwała obowiązuje po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Miasta Piły
(-) *Paweł Jarczak*

Załącznik nr 2
do Uchwały Nr XXIV/285/08
Rady Miasta Piły
z dnia 24 czerwca 2008 r.

**STWIERDZENIE ZGODNOŚCI MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA PIŁY W
REJONIE ULICY ŚWIERKOWEJ Z USTALENIAMI STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO MIASTA PIŁY.**

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717, zmiana: Dz.U. z 2004 r. Nr 6 poz. 41, Nr 141 poz. 1492, Dz.U. z 2005 r. Nr 113 poz. 954, Nr 130 poz. 1087, Dz.U. z 2006 r. Nr 45 poz. 319, Nr 225 poz. 1635, Dz.U. z 2007 Nr 127 poz. 880) Rada Miasta Piły

stwierdza zgodność miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulicy Świerkowej z ustaleniami zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Piły (uchwała Nr XLIV/546/06 Rady Miasta Piły z dnia 24 stycznia 2006 r.).

2601

UCHWAŁA Nr XXIV/286/08 RADY MIASTA PIŁY

z dnia 24 czerwca 2008 r.

**w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły
w rejonie ulic Michałowskiego i Szermentowskiego**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j. t. Dz.U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 zmiana: Dz.U. z 2002 r. Nr 23 poz. 220, Nr 62 poz. 558, Nr 113 poz. 984, Nr 153 poz. 1271, Nr 214 poz. 1806, Dz.U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717, Nr 162 poz. 1568, Dz.U. z 2004 r. Nr 102 poz. 1055, Nr 116 poz. 1203, Nr 167 poz. 1759, Dz.U. z 2005 r. Nr 172 poz. 1441, Nr 175 poz. 1457, Dz.U. z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181 poz. 1337, Dz.U. z 2007 r. Nr 48 poz. 327, Nr 138 poz. 974, Nr 173 poz. 1218), art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717, zmiana: Dz.U. z 2004 r. Nr 6 poz. 41, Nr 141 poz. 1492, Dz.U. z 2005 r. Nr 113 poz. 954, Nr 130 poz. 1087, Dz.U. z 2006 r. Nr 45 poz. 319, Nr 225 poz. 1635, Dz.U. z 2007 Nr 127 poz. 880) Rada Miasta Piły uchwala, co następuje:

§1. 1. Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulic Michałowskiego i Szermentowskiego, zwany dalej planem.

2. Granicami obszaru objętego planem są linie rozgraniczające ul. Michałowskiego oraz działki Nr ewid. 553/4 i 1224, oznaczone graficznie na rysunku planu w skali 1:1000, zwanym dalej rysunkiem.

3. Integralnymi częściami uchwały są:

- 1) rysunek planu, o którym mowa w ust. 2, stanowiący załącznik nr 1 do uchwały;
- 2) stwierdzenie zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulic Michałowskiego i Szermentowskiego z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Piły, stanowiące załącznik nr 2 do uchwały.

§2.1. Na obszarze objętym planem nie występują:

- 1) tereny i obiekty podlegające ochronie wymagające ustalenia granic i sposobów zagospodarowania, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;
- 2) obszary wymagające scalenia i podziału nieruchomości;
- 3) obszary przestrzeni publicznej w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

2. Na obszarze objętym planem nie ustala się:

- 1) szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakazów zabudowy;

2) sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

§3. 1. Obowiązują następujące oznaczenia graficzne, określone na rysunku:

- 1) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, zgodne z ewidencją gruntów;
- 2) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, niewystępujące w ewidencji gruntów;
- 3) maksymalne nieprzekraczalne linie zabudowy;
- 4) integralne części nieruchomości.

2. Przez maksymalną nieprzekraczalną linię zabudowy, o której mowa w ust. 1 pkt 3, należy rozumieć linię ograniczającą sytuowanie wszystkich elementów zaliczanych do kubatury brutto budynku, zgodnie z przepisami Prawa budowlanego.

§4. Na obszarze objętym planem ustala się następujące przeznaczenia terenów:

- 1) tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej, oznaczenie na rysunku – MU;
- 2) tereny publicznych dróg gminnych – drogi dojazdowe, oznaczenie na rysunku – KD-D.

§5. 1. Zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, tereny dla których przeznaczono, w niniejszej uchwale, inne niż dotychczasowe użytkowanie, mogą być wykorzystywane w sposób dotychczasowy, do czasu ich zagospodarowania zgodnie z planem.

2. Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej (MU) są terenami, dla których ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu, zgodnie z przepisami o środowisku.

§6. Dla terenu zabudowy mieszkaniowo-usługowej (MU), ustala się następujące warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:

- 1) wyznaczone, wzdłuż ul. Michałowskiego, tereny mogące stanowić integralne części zabudowanych nieruchomości sąsiednich - bez prawa zabudowy budynkami;
- 2) w przypadku przebudowy lub rozbudowy istniejącego budynku (dz. Nr ewid. 553/3), obowiązuje:
 - a) wysokość do II kondygnacji nadziemnych,
 - b) maksymalna powierzchnia zabudowy budynku, ograniczona liniami zabudowy, do 260 m²;
 - c) minimalna powierzchnia terenu biologicznie czynnego nie mniejsza niż 25%.

§7. Do realizacji dróg publicznych (KD-D) mają zastosowanie warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.

§8. Ochronę środowiska realizuje się poprzez:

- 1) pełne techniczne uzbrojenie terenu, w tym zbiorowe zaopatrzenie w wodę oraz odbiór ścieków komunalnych i opadowych, z zachowaniem przepisów o środowisku;
- 2) ochronę przed hałasem terenów (MU), o których mowa w §5 ust. 2;
- 3) dopuszczenie przebudowy publicznych dróg dojazdowych (KD-D), jako jedynych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (drogi publiczne o nawierzchni utwardzonej);
- 4) komunalny system odbioru odpadów oraz postępowanie zgodne z planem gospodarki odpadami Gminy Piła.

§9. Dla ochrony dziedzictwa archeologicznego, na obszarze objętym planem, wymagane jest zgłoszenie prac ziemnych związanych z zagospodarowaniem lub zabudową terenu – do Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, w celu ustalenia obowiązującego inwestora zakresu prac archeologicznych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

§10. 1. Dla obszaru objętego planem ustala się następujące zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej:

- 1) zaopatrzenie w wodę – z miejskiej sieci wodociągowej;
- 2) odprowadzenie ścieków komunalnych – do istniejącej kanalizacji sanitarnej;
- 3) odprowadzenie ścieków opadowych i roztopowych – do istniejących kanałów deszczowych;
- 4) zasilanie w gaz ziemny – z istniejącego systemu gazociągowego;
- 5) zasilanie w energię elektryczną – z istniejącego systemu elektroenergetycznego;
- 6) zaopatrzenie w energię ciepłą – z indywidualnych źródeł ciepła na paliwa nie pogarszające stanu środowiska;
- 7) obsługę telekomunikacyjną – poprzez istniejące systemy łączności.

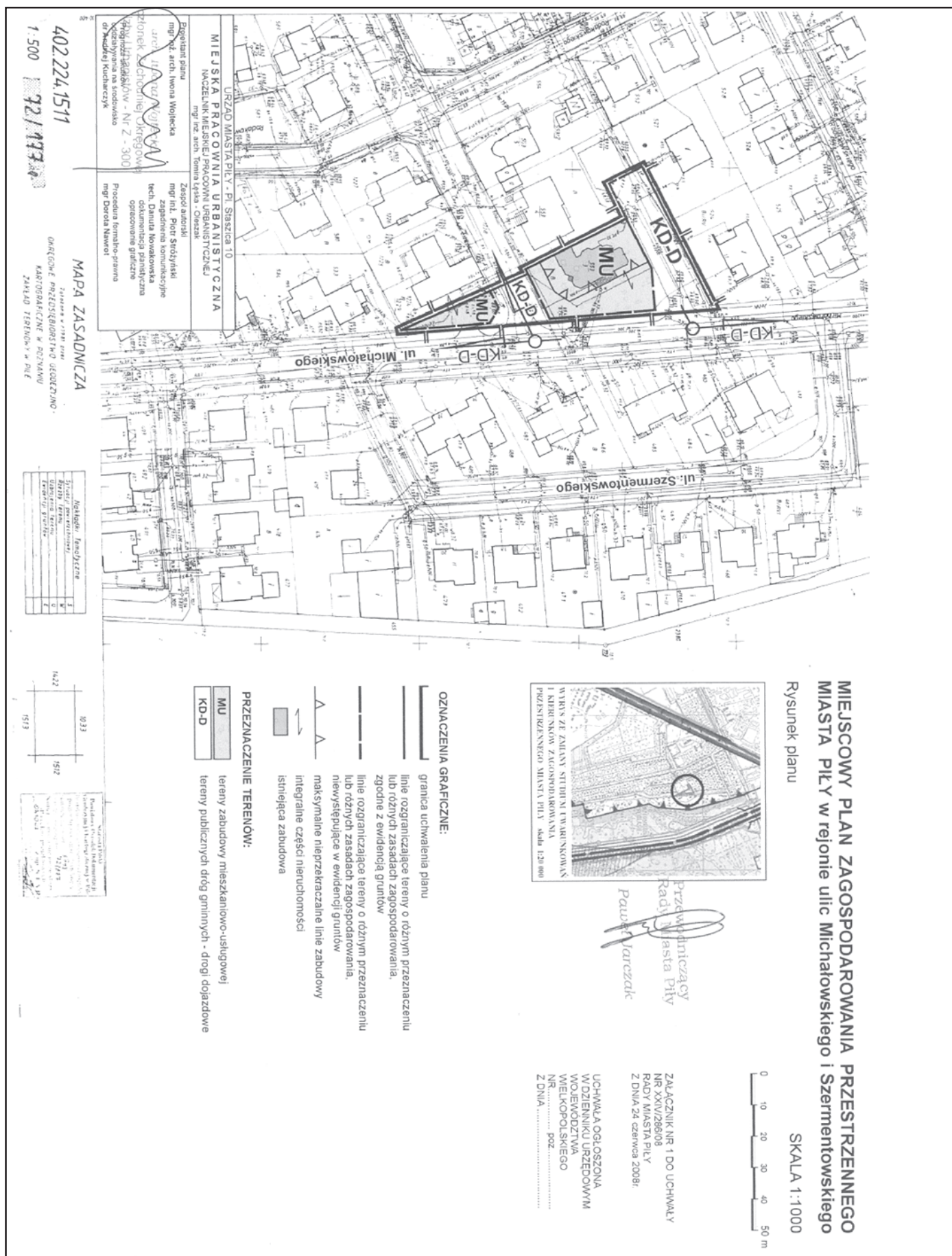
2. Usuwanie odpadów nastąpi poprzez komunalny system odbioru odpadów oraz postępowanie zgodne z planem gospodarki odpadami dla Gminy Piła, z zastosowaniem przepisów szczególnych w tym zakresie.

§11. Dla wszystkich terenów objętych planem ustala się stawkę – 30%, stanowiącą podstawę do określenia opłaty z tytułu wzrostu wartości nieruchomości, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

§12. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Piły.

§13. Uchwała obowiązuje po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Miasta Piły
(-) Paweł Jarczak

Załącznik nr 2
do Uchwały Nr XXIV/286/08
Rady Miasta Piły
z dnia 24 czerwca 2008 r.

**STWIERDZENIE ZGODNOŚCI MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA PIŁY W
REJONIE ULIC MICHAŁOWSKIEGO I SZERMENTOWSKIEGO Z USTALENIAMI STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA PIŁY.**

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717, zmiana: Dz.U. z 2004 r. Nr 6 poz. 41, Nr 141 poz. 1492, Dz.U. z 2005 r. Nr 113 poz. 954, Nr 130 poz. 1087, Dz.U. z 2006 r. Nr 45 poz. 319, Nr 225 poz. 1635, Dz.U. z 2007 Nr 127 poz. 880) Rada Miasta Piły

stwierdza zgodność miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie ulic Michałowskiego i Szermentowskiego z ustaleniami zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Piły (uchwała Nr XLIV/546/06 Rady Miasta Piły z dnia 24 stycznia 2006 r.)

2602

UCHWAŁA Nr XIX/117/2008 RADY GMINY MALANÓW

z dnia 30 czerwca 2008 r.

**w sprawie zmiany uchwały Nr XXXIII/180/2005 Rady Gminy Malanów
z dnia 30 listopada 2005 r. w sprawie powołania Gminnego Centrum Kultury i Sportu**

Na podstawie art. 7 ust. 1, pkt 9 i 10 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) i art. 9 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz.U. z 2001 r. Nr 13, poz. 123 z późn. zm.) oraz art. 4 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz.U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889 z późn. zm.) Rada Gminy Malanów uchwala, co następuje:

§1. Zmienia się §1, który otrzymuje brzmienie: tworzy się samorządową instytucję kultury - Gminne Centrum Kultury i Sportu w Malanowie.

§2. Zmienia się §3, który otrzymuje treść: nadaje się statut GCKiS w brzmieniu określonym w załączniku Nr 1 do niniejszej uchwały

§3. Traci moc poprzedni statut przyjęty uchwałą Nr XXXIII/180/2005 Rady Gminy Malanowie z dnia 30 listopada 2005 r.

§4. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Malanów

§5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty opublikowania jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy
(-) Ireneusz Augustyniak

STATUT GMINNEGO CENTRUM KULTURY I SPORTU W MALANOWIE

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE

§1. 1. Gminne Centrum Kultury i Sportu w Malanowie, zwane w dalszej części GCKiS jest samorządową instytucją kultury.

2. GCKiS działa na podstawie :

- ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz.U. z 2001 r. Nr.13, poz. 123 z późn. zm.),
- ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz.U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889 z późn. zm.),
- ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.),
- ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148, ze zm.),
- postanowień niniejszego statutu.

§2. 1. Organizatorem GCKiS jest Gmina Malanów.

2. Bezpośredni nadzór nad GCKiS sprawuje Wójt Gminy Malanów.

§3. Gminne Centrum Kultury i Sportu w Malanowie wpisane jest do Rejestru Instytucji Kultury w Urzędzie Gminy w Malanowie w księdze rejestrowej Nr 2 i posiada osobowość prawną.

§4. Siedziba GCKiS mieści się w Malanowie, ul. Kaliska 2, a terenem działania jest Gmina Malanów.

§5. GCKiS używa pieczęci podłużnej z nazwą: Gminne Centrum Kultury i Sportu, ul. Kaliska 2, 62-709 Malanów.

II. CELE I PRZEDMIOT DZIAŁANIA

§6. 1. GCKiS prowadzi wielokierunkową działalność w szczególności w dziedzinie promocji kultury i sportu oraz upowszechniania kultury, sztuki i sportu.

2. Podstawowym celem Gminnego Centrum Kultury i Sportu jest pozyskanie i przygotowanie społeczności lokalnej do aktywnego uczestnictwa w kulturze i współtworzenie jej wartości oraz upowszechnianie i promocja kultury.

§7. 1. Do podstawowych zadań GCKiS należy w szczególności:

- a) edukacja kulturalna i wychowanie przez sztukę
- b) gromadzenie, dokumentowanie, tworzenie, ochrona i udostępnianie dóbr kultury
- c) tworzenie warunków dla rozwoju amatorskiego ruchu artystycznego oraz zainteresowania wiedzą i sztuką
- d) tworzenie warunków dla rozwoju folkloru a także rękodzieła ludowego i artystycznego

e) rozpoznawanie, rozbudzanie i zaspokajanie potrzeb oraz zainteresowań kulturalnych i sportowych

f) kształtowanie wzorów i nawyków aktywnego uczestnictwa w kulturze i sporcie

g) prowadzenie zespołowych i indywidualnych form aktywności twórczej

h) wspieranie i fachowa pomoc dla inicjatyw kulturalnych mieszkańców

i) współpraca z instytucjami i organizacjami społecznymi działającymi na rzecz kultury, sztuki i sportu

j) koordynowanie działalności w zakresie organizacji imprez kulturalno-sportowych

k) utrzymanie kontaktów ze środkami masowego przekazu

2. Zadania określone w ust. 1 realizuje poprzez:

a) prowadzenie sekcji artystycznych i sportowych

b) organizowanie różnorodnych form edukacji kulturalnej i wychowania przez sztukę, a w szczególności: wieczorków literackich, spektakli, przeglądów, festiwali, rajdów, wycieczek, wystaw, konkursów itp.

c) tworzenie warunków do amatorskiego ruchu artystycznego poprzez: koła, kluby, zespoły zainteresowań

d) organizowanie koncertów muzycznych, dyskotek, imprez rozrywkowych i turystycznych

e) organizowanie zawodów i imprez sportowych

f) utrzymywanie i udostępnianie bazy sportowo rekreacyjnej

g) popularyzację walorów rekreacji ruchowej

h) organizację i prowadzenie rozgrywek lig gminnych w różnych dyscyplinach sportowych

i) prowadzenie działalności edytorsko-wydawniczej

3. GCKiS może prowadzić działalność gospodarczą, na zasadach określonych odrębnymi przepisami, z której przychody przeznaczone są na realizację celów statutowych i pokrywanie kosztów bieżącej działalności, w szczególności polegającej na:

a) wynajmowaniu pomieszczeń oraz obiektów na cele kulturalne, handlowe i usługowe oraz na doraźne potrzeby organizacji społecznych

b) prowadzeniu usług gastronomicznych i drobnego handlu

c) organizowaniu na zlecenie innych podmiotów imprez rozrywkowych i kulturalno- sportowych

d) świadczeniu usług video- filmowania i fotograficznych

e) świadczeniu usług z zakresu upowszechniania kultury

f) prowadzeniu innej działalności usługowej ze sfery kultury

4. Działalności gospodarcza o której mowa w ust. 3 nie może kolidować z realizacją zadań statutowych.

III. ZARZĄDZANIE I ORGANIZACJA

§8. 1. Gminnym Centrum Kultury i Sportu zarządza Dyrektor.

2. Dyrektora Gminnego Centrum Kultury i Sportu powołuje i odwołuje Wójt Gminy Malanów.

§9. Do zakresu działania Dyrektora należy w szczególności:

- 1) kierowanie bieżącą działalnością
- 2) reprezentowanie GCKiS na zewnątrz
- 3) zarządzanie majątkiem GCKiS
- 4) zatrudnianie i zwalnianie pracowników
- 5) wydawanie w obowiązującym trybie regulaminów i zarządzeń
- 6) ustalanie rocznego planu działalności
- 7) sporządzanie rocznego sprawozdania z działalności
- 8) występowanie, w zależności od potrzeb, z wnioskami o udzieleniu dotacji na realizację bieżących zadań własnych

§10. Do dokonywania czynności prawnych w imieniu Gminnego Centrum Kultury i Sportu upoważniony jest samodzielnie dyrektor lub jego pełnomocnik działający w granicach pełnomocnictwa.

§11. Szczegółową organizację wewnętrzną GCKiS określa regulamin organizacyjny nadany przez Dyrektora po zasięgnięciu opinii organu założycielskiego.

IV. GOSPODARKA FINANSOWA

§12. 1. GCKiS prowadzi działalność finansową na zasadach określonych w ustawie z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz.U. z 2001 r. Nr. 13, poz. 123 z późn. zm.).

2. W sprawach nieuregulowanych stosuje się ustawę z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2003 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.).

3. Działalność statutowa GCKiS finansowana jest ze środków budżetu Gminy Malanów dochodów własnych oraz innych źródeł.

4. Podstawę gospodarki finansowej GCKiS stanowi roczny plan działalności opracowany przez Dyrektora, z uwzględnieniem dotacji organizatora.

§13. 1. GCKiS może w granicach obowiązujących przepisów, pobierać opłaty za niektóre swoje usługi oraz prowadzić działalność gospodarczą na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

2. Przychody z opłat oraz z działalności gospodarczej przeznaczone są na cele statutowe GCKiS.

§14. 1. GCKiS pokrywa koszty bieżącej działalności i zobowiązań z otrzymanej dotacji oraz z uzyskiwanych dodatkowych przychodów.

2. Dodatkowymi przychodami GCKiS są w szczególności: wpływy z prowadzonej działalności, w tym z opłat za usługi oraz ze sprzedaży składników majątku ruchomego, a także najmu i dzierżawy składników majątkowych, dotacji, darowizny i środków otrzymanych od osób fizycznych i prawnych oraz z innych źródeł.

§15. Dyrektor i pracownicy powinni posiadać kwalifikacje odpowiednie do zajmowanych stanowisk i pełnionych funkcji określone w Rozporządzeniu Ministra Kultury i Sztuki z dnia 9 marca 1999 roku w sprawie wymagań kwalifikacyjnych, zasad i trybu stwierdzania kwalifikacji uprawniających do zajmowania określonych stanowisk w instytucjach upowszechniania kultury (Dz.U. z 1999 r. Nr 41, poz. 419).

§16. Wynagrodzenia pracowników GCKiS w określone są na podstawie Rozporządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 23 kwietnia 1999 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w instytucjach upowszechniania kultury prowadzących w szczególności działalność w zakresie upowszechniania kultury (Dz.U. z 1999 r. Nr 45, poz. 446)

V. POSTANOWIENIE KOŃCOWE

§17. Zmiany w niniejszym statucie mogą być dokonane w trybie określonym dla jej nadania

2603

UCHWAŁA Nr XXIII/161/2008 RADY GMINY ROKIETNICA

z dnia 30 czerwca 2008 r.

w sprawie: zmiany uchwały Nr XXII/210/2004 Rady Gminy Rokietnica z dnia 6 września 2004 roku w sprawie ustalenia cen za usługi przewozowe oraz Regulaminu porządkowego korzystania ze środków gminnej komunikacji zbiorowej Gminy Rokietnica

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 zmiany; Dz.U.2002 r. Nr 23 poz. 220, Dz.U.2002 r. Nr 62 poz. 558, Dz.U. 2002 r. Nr 113 poz. 984, Dz.U.2002 r. Nr 153 poz. 1271, Dz.U.2002 r. Nr 214 poz. 1806, 2003 r. Nr 80 poz. 717, Dz.U.2003 r. Nr 162 poz. 1568, 2004 r. Nr 102 poz. 1055, Dz.U.2004 r. Nr 116 poz. 1203, Dz.U.2004 r. Nr 167 poz. 1759, 2005 r. Nr 172 poz. 1441, 2005 r. Nr 175 poz. 1457 oraz 2006 r. 17 poz. 128 oraz 2006 r. Nr 181 poz. 1337, Dz.U.2007 r. Nr 48 poz. 327) w związku z art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 roku o gospodarce komunalnej (Dz.U. z 1997 roku Nr 9, poz. 43, Nr 106 poz. 679, Nr 121 poz. 770, z 1997 r. Nr 106 poz. 668, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 96 poz. 874, Nr 199 poz. 1937), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 2001 roku o cenach (Dz.U. z 2001 roku Nr 97, poz. 1050, z 2002 r. Nr 144 poz. 1204, z 2003 r. Nr 137 poz. 1302, z 2004 r. Nr 196 poz. 959 Dz.U. z 2004 r. Nr 210 poz. 2135) oraz art. 4 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (t.j. Dz.U. z 2000 r. Nr 50 poz. 601, Dz.U. z 2001 r. Nr 125 poz. 1371, Dz.U. z 2002 r. Nr 113 poz. 984, Dz.U. z 2002 r. Nr 130 poz. 1112, Dz.U. z 2003 r. Nr 149 poz. 1452, Dz.U. z 2003 r. Nr 211 poz. 2049 i Dz.U. z 2004 r. Nr 97 poz. 962, Dz.U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2780, Dz.U. 2006 r. Nr 133 poz. 935) Rada Gminy Rokietnica uchwala, co następuje:

§1. Zmienia się uchwałę Nr XXII/210/2004 Rady Gminy Rokietnica z dnia 6 września 2004 roku w sprawie ustalenia cen za usługi przewozowe oraz Regulaminu porządkowego korzystania ze środków gminnej komunikacji zbiorowej Gminy Rokietnica (Dz. Urz. WW Nr 146 poz. 3032), zmienioną Uchwałami Rady Gminy Rokietnica: Uchwałą Nr XXXIV/345/2005 z dnia 24 Października 2005 r. (Dz. Urz. WW Nr 162 poz. 4341) oraz Uchwałą Nr XXXVII/359/2005 z dnia 28 listopada 2005 r. (Dz. Urz. WW Nr 192 poz. 5300) oraz Uchwałą Nr XII/77/2007 z dnia 29 sierpnia 2007 r. (Dz. Urz. WW Nr 148 poz. 3248) w ten sposób, że:

1. Dotychczasowy §2. otrzymuje brzmienie:

Oplata za przewóz osób środkami komunikacji gminnej na podstawie biletów jednorazowych wynosi:

1) za przejazdu w obrębie dowolnej jednej strefy bilet oznaczony literą "A"

normalny - cena 3,60 zł

ulgowy - cena 1,80 zł

2) za przejazdu w obrębie dowolnych dwóch stref bilet oznaczony literą "B"

normalny - cena 5,00 zł

ulgowy - cena 2,50 zł

3) za przejazdu w obrębie trzech stref bilet oznaczony literą "C"

normalny - cena 6,00 zł

ulgowy - cena 3,00 zł

II. Dotychczasowy §3 otrzymuje brzmienie:

1. Oplata za przewóz osób środkami komunikacji gminnej na podstawie biletów miesięcznych wynosi:

1) w obrębie dowolnej jednej strefy bilet oznaczony literą "A"

normalny - cena 90,20 zł

ulgowy - cena 46,00 zł

2) w obrębie dowolnych dwóch stref bilet oznaczony literą "B"

normalny - cena 123,40 zł

ulgowy - cena 63,00 zł

3) w obrębie trzech stref bilet oznaczony literą "C"

normalny - cena 159,00 zł

ulgowy - cena 81,00 zł

4) w obrębie całej sieci bilet miesięczny sieciowy

normalny - cena 161,00 zł

ulgowy - cena 82,00 zł

2. Oplata za przewóz osób środkami komunikacji gminnej na podstawie biletów miesięcznych w jednym kierunku wynosi:

1) w obrębie dowolnej jednej strefy ze wskazaniem kierunku jazdy bilet oznaczony literą "A"

normalny - cena 45,10 zł

ulgowy - cena 23,00 zł

2) w obrębie dowolnych dwóch stref ze wskazaniem kierunku jazdy bilet oznaczony literą "B"

normalny - cena 61,70 zł

ulgowy - cena 31,50 zł

3. Opłata za przewóz uczniów środkami komunikacji gminnej na podstawie biletów szkolnych "S" - cena 15,00 zł

- 1) Bilet szkolny "S" jest wydawany uczniom szkół podstawowych i gimnazjów gminy Rokietnica.
- 2) Bilet szkolny "S" uprawnia uczniów do przejazdów do i z szkoły oraz na zajęcia pozalekcyjne również w wolne soboty.
- 3) Bilet szkolny "S" jest nieważny w soboty, niedzielę i święta oraz w wakacje i zaplanowane w kalendarzu roku szkolnego przerwy w nauce.
- 4) Bilet szkolny "S" nie podpisany jest nieważny.

4. Bilety miesięczne są biletami imiennymi - dla ważności wymagają czytelnego podpisania imieniem i nazwiskiem, a w trakcie kontroli należy je okazywać z dokumentem potwierdzającym tożsamość.

III. Dotychczasowy §5 otrzymuje brzmienie: Ustala się wysokość opłat dodatkowych:

- 1) za jazdę bez ważnego biletu na przewóz osób lub rzeczy lub naruszenie innych zasad przewozu:
 - płatne u kontrolera lub w ciągu 7 dni od wystawienia - 100,00 zł
 - płatne w terminie późniejszym - 160,00 zł

2) za przewóz bagażu lub zwierząt wyłączonych z przewozu - 72,00 zł

3) za jazdę uprawnionego do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego bez udokumentowania uprawnienia - 80,00 zł

4) za spowodowanie zatrzymania lub zmianę trasy środka transportowego bez uzasadnionej przyczyny - 200,00 zł

5) po udokumentowaniu uprawnień do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego jak również po okazaniu ważnego biletu imiennego w ciągu 7 dni od daty wystawienia opłaty dodatkowej pobierana jest opłata manipulacyjna wynosząca 8 zł.

§2. Pozostała treść uchwały nie zmienia się.

§3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy oraz Zarządowi Zakładu Usług Komunikacyjnych "ROKBUS" Sp. z o.o. w Rokietnicy.

§4. 1. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego oraz na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy i sołectw.

2. Uchwała wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca, następującego po upływie 14 dni od opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy Rokietnica
(-) *Teresa Bartol*

2604

UCHWAŁA Nr XXIII/163/2008 RADY GMINY ROKIETNICA

z dnia 30 czerwca 2008 r.

**w sprawie: Zmiany Uchwały Nr XII/74/2007 Rady Gminy Rokietnica
z dnia 29 sierpnia 2007 roku w sprawie Regulaminu udzielania pomocy materialnej dla uczniów**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337) i art. 90 f ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, Nr 273, poz. 2703, Nr 281,

poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400, Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532, Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818.) Rada Gminy Rokietnica uchwala co następuje:

§1. Zmienia się treść uchwały Nr XII/74/2007 Rady Gminy Rokietnica z dnia 29 sierpnia 2007 roku, w ten sposób że:

- w rozdziale Nr IV w §7 ust. 2 wyrażenie: „po uprzednim sprawdzeniu pod względem formalnym, przez Koordynatora ds. oświaty Urzędu Gminy Rokietnica.” skreśla się.

§2. Pozostała treść uchwały nie zmienia się.

§3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Rokietnica.

§4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy Rokietnica
(-) *Teresa Bartol*

2605

UCHWAŁA Nr XXIII/165/2008 RADY GMINY ROKIETNICA

z dnia 30 czerwca 2008 r.

w sprawie: nadania nazwy ulicy w miejscowości Kiekrz, Gmina Rokietnica

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2001 roku Nr 142 poz. 1591 zmiany: Dz.U. z 2002 r. Nr 23 poz. 220, Dz.U. z 2002 r. Nr 62 poz. 558, Dz. U z 2002 Nr 113 poz. 984, Dz.U. z 2002 r. Nr 153 poz. 1271, Dz.U. z 2002 r. Nr 214 poz. 1806, Dz.U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717, Dz.U. z 2003 r. Nr 162 poz. 1568, Dz.U. z 2004 r. Nr 102 poz. 1055, Dz.U. z 2004 Nr 116 poz. 1203, Dz.U. z 2004 r. Nr 167 poz. 1759, Dz.U. z 2005 r. Nr 172 poz. 1441, Dz.U. z 2005 Nr 175 poz. 1457, Dz.U. z 2006 r. Nr 17 poz. 128, Dz.U. z 2006 r. Nr 181 poz. 1337, Dz.U. z 2007 r. Nr 48 poz. 327)

Rada Gminy Rokietnica uchwala, co następuje:

§1. Ulicy położonej w miejscowości Kiekrz zajmującej działkę oznaczonej numerem ewidencyjnym

115/21 nadać nazwę Zaulek.

§2. Usytuowanie ulicy określa załącznik do niniejszej uchwały.

§3. Powiatowy Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Poznaniu naniesie na mapę sytuacyjną miejscowości Kiekrz nazwę ulicy wymienioną w §1.

§4. Uchwała podlega podaniu do publicznej wiadomości przez wywieszenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy i Sołectwa Kiekrz - Pawłowice.

§5. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Rokietnica.

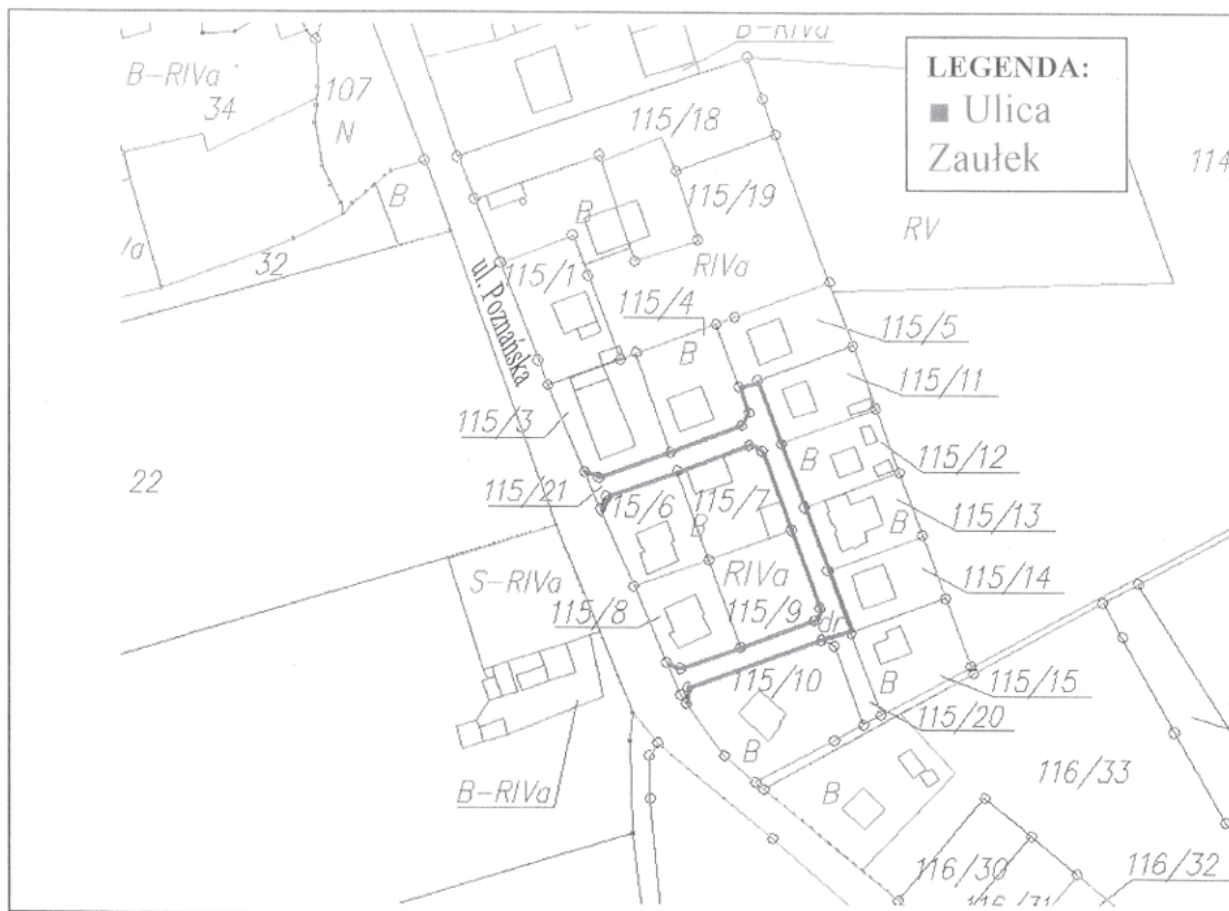
§6. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy Rokietnica
(-) *Teresa Bartol*

ZAŁĄCZNIK DO UCHWAŁY
RADY GMINY ROKIETNICA
Z DNIA

XXIII/165/2008

30. 06. 2008

2606

UCHWAŁA Nr XXIII/166/2008 RADY GMINY ROKIETNICA

z dnia 30 czerwca 2008 r.

spranie: nadania nazwy osiedla w miejscowości Rokietnica, Gmina Rokietnica

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2001 roku Nr 142 poz. 1591 zmiany: Dz.U. z 2002 r. Nr 23 poz. 220, Dz.U. z 2002 r. Nr 62 poz. 558, Dz. U z 2002 Nr 113 poz. 984, Dz.U. z 2002 r. Nr 153 poz. 1271, Dz.U. z 2002 r. Nr 214 poz. 1806, Dz.U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717, Dz.U. z 2003 r. Nr 162 poz. 1568, Dz.U. z 2004 r. Nr 102 poz. 1055, Dz.U. z 2004 Nr 116 poz. 1203, Dz.U. z 2004 r. Nr 167 poz. 1759, Dz.U. z 2005 r. Nr 172 poz. 1441, Dz.U. z 2005 Nr 175 poz. 1457, Dz.U. z 2006 r. Nr 17 poz. 128, Dz.U. z 2006 r. Nr 181 poz. 1337, Dz.U. z 2007 r. Nr 48 poz. 327) Rada Gminy Rokietnica uchwala, co następuje:

§1. Dla osiedla w miejscowości Rokietnica zajmujących działkę oznaczoną numerem ewidencyjnym:

- 16/7 i 1058

nadać nazwę Osiedle Kalinowe

§2. Usytuowanie osiedla określa załącznik do niniejszej uchwały.

§3. Powiatowy Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Poznaniu naniesie na mapę sytuacyjną miejscowości Rokietnica nazwę osiedla wymienioną w §1.

§4. Uchwała podlega podaniu do publicznej wiadomości przez wywieszenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy i Sołectwa Rokietnica.

§5. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Rokietnica,

§6. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy Rokietnica
(-) *Teresa Bartol*

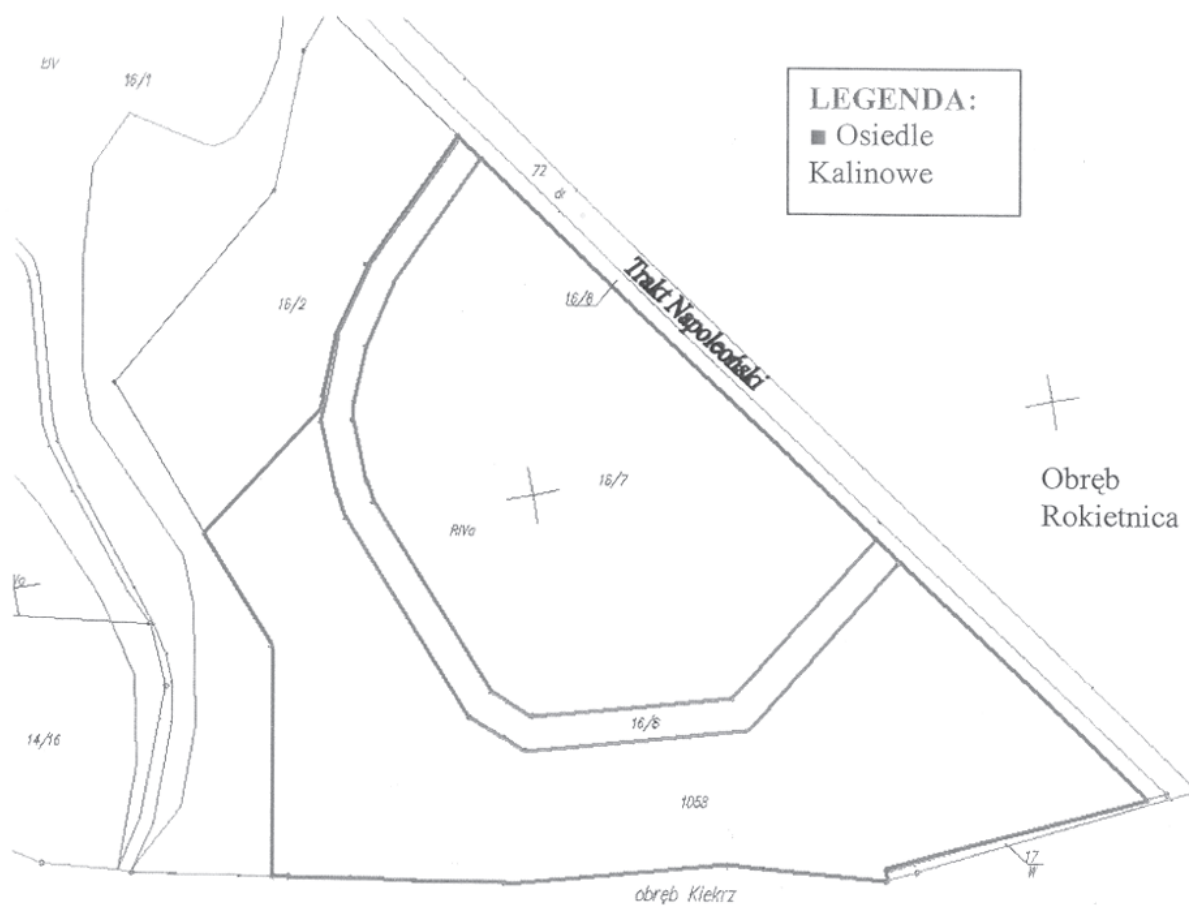
ZAŁĄCZNIK DO UCHWAŁY

XXIII/166/2008

RADY GMINY ROKIETNICA

Z DNIA

30.06.2008

2607

UCHWAŁA Nr XVI/132/2008 RADY MIEJSKIEJ W DOBREJ

z dnia 8 lipca 2008 r.

w sprawie określenia górnej stawki opłaty ponoszonej przez właścicieli w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości płynnych

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 3, art. 18 ust. 2 pkt 15 oraz art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) oraz art. 6 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 ze zmianami) Rada Miejska w Dobrej uchwala, co następuje:

§1. Ustala się górną stawkę opłaty ponoszonej przez właścicieli nieruchomości za opróżnianie zbiorników bezodpływowych i ich transport do punktu zlewnego w wysokości 18,00 zł (brutto) za 1 m³

§2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Dobrej.

§3. Traci moc uchwała Nr VIII/56/03 Rady Miejskiej Dobrej z dnia 28 października 2003 r. w sprawie określenia górnych stawek opłat za świadczone usługi komunalne w zakresie wywozu odpadów komunalnych i stałych.

§4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Miejskiej
(-) *Paweł Janicki*

2608

UCHWAŁA Nr XXIII/129/08 RADY MIASTA I GMINY CZERNIEJEWO

z dnia 9 lipca 2008 r.

w sprawie: zasad nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości oraz ich wydzierżawiania lub wynajmowania

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 13 ust. 1, 15, art. 37 ust. 3 i 4, 68 ust. 1 pkt 7 i 70 ust. 1-3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 z późn. zm.) Rada Miasta i Gminy Czarniejewo uchwala, co następuje:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

§1. 1. Uchwała określa zasady nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości oraz ich wydzierżawiania lub wynajmowania, na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony, o ile ustawy szczególne nie stanowią inaczej.

2. Niniejsze zasady mają zastosowanie do lokali użytkowych, lokali mieszkalnych, zabudowanych i niezabudowanych nieruchomości gruntowych, w tym do nieruchomości rolnych.

3. Nieruchomości stanowiące własność Gminy Czarniejewo mogą być przedmiotem obrotu, a w szczególności: sprzedaży, zamiany, darowizny, oddania w użytkowanie wieczyste, najem, dzierżawę, użyczenie, trwały zarząd, a także mogą być obciążane ograniczonymi prawami rzeczowymi.

4. Gospodarowanie nieruchomościami odbywa się w oparciu o ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Czarniejewo.

ROZDZIAŁ II

Zasady nabywania nieruchomości

§2. 1. Nieruchomości nabywa się w celu tworzenia gminnego zasobu nieruchomości dla zapewnienia rozwoju Gminy i zorganizowanej działalności inwestycyjnej, na cele publiczne oraz w celu realizacji zadań własnych i zleconych Gminy.

2. Nabycie nieruchomości do gminnego zasobu nieruchomości na cele inne niż określone w ust. 1 może nastąpić w szczególności w drodze spadku, zapisu albo darowizny.

§3. Koszty związane z nabywaniem nieruchomości nie mogą przekroczyć kwoty określonej na ten cel w budżecie.

§4. Nabycie nieruchomości wymaga uprzedniej zgody Rady Miasta i Gminy Czarniejewo - z wyjątkiem nabycia z mocy prawa. Zgoda Rady wymagana jest także w przypadku, gdy na podstawie umowy Gmina staje się dzierżawcą lub najemcą nieruchomości na czas oznaczony dłuższy niż 3 miesiące.

ROZDZIAŁ III

Zasady zbywania nieruchomości

§5. 1. Zbycie nieruchomości może nastąpić w drodze:

1. sprzedaży,
2. oddania w użytkowanie wieczyste,
3. zamiany,
4. darowizny.

2. Zbycie nieruchomości może nastąpić w całości lub w części.

§6. 1. Do sprzedaży przeznaczają się nieruchomości znajdujące się w gminnym zasobie nieruchomości:

1. zbędne dla rozwoju, prawidłowego funkcjonowania i wykonywania zadań własnych lub zleconych Gminy Czarniejewo,
2. ich sprzedaż rokuje lepsze wykorzystanie gospodarcze i osiągnięcie wyższych efektów ekonomicznych przez inne podmioty,
3. zostaną sprzedane z przeznaczeniem na cele mieszkaniowe.

2. Decyzje w sprawach zbycia nieruchomości podejmuje każdorazowo Rada Miasta i Gminy Czarniejewo w formie uchwały, określając jednocześnie formę zbycia nieruchomości na przetargową lub bezprzetargową.

3. Przy bezprzetargowym zbyciu nieruchomości nabywca ponosi koszty: sporządzenia dokumentacji geodezyjno-prawnej, operatu szacunkowego oraz zawarcia umowy notarialnej.

4. Przy zbyciu nieruchomości w drodze przetargu nabywca ponosi koszty zawarcia umowy notarialnej.

§7. Przyznaje się pierwszeństwo w nabywaniu lokali mieszkalnych osobom fizycznym, które są najemcami lokali mieszkalnych w budynkach wielorodzinnych oraz budynków jednorodzinnych - jednolokalowych, których najem został zawarty na czas nieoznaczony, wraz ze sprzedażą udziału we współwłasności nieruchomości.

***§8.1.** Burmistrz Miasta i Gminy Czarniejewo może za każdorazową zgodą Rady Miasta i Gminy Czarniejewo udzielić bonifikaty przy sprzedaży komunalnych lokali mieszkalnych na rzecz ich najemców.

2. Bonifikaty wynoszą z zastrzeżeniem ust. 3:

1. 60% ceny nieruchomości lokalowej w przypadku dokonania jednorazowej wpłaty przed zawarciem umowy notarialnej,
2. 1% ceny nieruchomości za każdy rok zamieszkiwania najemcy w sprzedawanym lokalu.
3. Łączna kwota udzielonej bonifikaty nie może być wyższa niż 80% ceny nieruchomości lokalowej.

§9. Na zbycie lub zamianę nieruchomości wymagana jest odrębna zgoda Rady Miasta i Gminy Czarniejewo.

***§10.** 1. Na wniosek nabywcy nieruchomości zbywanej w drodze bezprzetargowej lub w drodze rokowań zapłata ceny sprzedaży może być rozłożona na raty, z tym że pierwsza wpłata nie może być mniejsza niż 30% ceny i płatana jest nie później niż do dnia zawarcia umowy przenoszącej własność nieruchomości. Pozostałą część ceny rozkłada się na równe raty roczne przez okres 5 lat, oprocentowane przy zastosowaniu stopy procentowej równej stopie redyskonta weksli, stosowanej przez NBP i obejmuje się zabezpieczeniem hipotecznym.

2. Wraz z pierwszą wpłatą nabywca zobowiązany jest wpłacić kwotę należną z tytułu podatku VAT naliczonego od całej ceny nabywanej nieruchomości.

ROZDZIAŁ IV

Zasady wydzierżawiania, wynajmowania oraz użyczenia nieruchomości

§11. Nieruchomości znajdujące się w gminnym zasobie nieruchomości wynajmuje, wydzierżawia i użycza Burmistrz Miasta i Gminy Czarniejewo.

***§12.** Wyraża się zgodę na odstąpienie od przetargowego trybu zawarcia umowy najmu lub dzierżawy nieruchomości na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata, po uzyskaniu pozytywnej opinii Komisji Gospodarki Rolnej, Komunalnej, Przestrzennej i Ochrony Środowiska:

- 1) z osobą, która korzystała, jako ostatnia, z nieruchomości na podstawie umów przez okres co najmniej 3 lat i wywiązywała się z zawartej umowy;
- 2) jeżeli nieruchomość przeznacza się na cel publiczny;
- 3) jeżeli umowę zawiera się w celu poprawienia warunków zagospodarowania nieruchomości przyległej lub jej części, stanowiącej własność, oddanej w użytkowanie wieczyste, dzierżawę, najem albo użytkowanie wnioskodawcy;
- 4) jeżeli nieruchomość przeznacza się na cele prowadzenia działalności niezarobkowej, a w szczególności charytatywnej, kulturalnej i oświatowej albo na cele działalności o charakterze użyteczności publicznej;
- 5) z inną jednostką samorządu terytorialnego albo ze Skarbem Państwa;
- 6) gdy w wyniku dwóch kolejnych przetargów nie wyłoniono dzierżawcy lub najemcy.

***§13.** Wyraża się zgodę na zawieranie przez Burmistrza umów, których przedmiotem jest ta sama nieruchomość, w przypadku, gdy po umowie zawartej na czas oznaczony do 3 lat strony zawierają kolejne umowy.

§14. Zasady ustalania czynszu z tytułu dzierżawy określa organ wykonawczy gminy w drodze zarządzenia.

ROZDZIAŁ V

Zasady obciążania nieruchomości

§15. 1. Nieruchomości mogą być obciążane prawami rzeczowymi ograniczonymi.

2. Nieruchomości mogą być obciążane hipoteką do wysokości zobowiązań finansowych wynikających z uchwał Rady Miasta i Gminy Czarniejewo, a także z zawartych umów nabycia nieruchomości.

3. Obciążenie nieruchomości hipoteką lub wniesienie nieruchomości, jako aportu do spółki, wymaga każdorazowo zgody Rady Miasta i Gminy Czarniejewo.

ROZDZIAŁ VI

Przepisy końcowe

§16. Traci moc Uchwała Nr XV/94/04 Rady Miejskiej w Czarniejewie z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie zasad sprzedaży lokali mieszkalnych stanowiących własność gminy Czarniejewo.

§17. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Miasta i Gminy Czarniejewo
(-) mgr Tadeusz Szymanek

*Rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Wielkopolskiego Nr NK.I-7.0911-348/08 z dnia 30 lipca 2008 r. orzekające nieważność Uchwały §8, §10, §12 i §13 Nr XXIII/129/08 Rady Gminy Czarniejewo z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie zasad nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości oraz ich wydzierżawiania i wynajmowania.- ze względu na istotne naruszenie prawa.

2609

UCHWAŁA Nr XXI/94/2008 RADY GMINY OSTROWITE

z dnia 11 lipca 2008 r.

w sprawie ustalenia stawek procentowych opłaty adiacenckiej

Na podstawie art. 98a ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tj. Dz.U. z 2004 r., Nr 261, poz. 2603 ze zm.) oraz art. 18 ust. 2 pkt ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Rada Gminy Ostrowite uchwala, co następuje:

§1. Ustala się wysokość stawki procentowej opłaty adiacenckiej z tytułu wzrostu wartości nieruchomości w wyniku podziału dokonanego na wniosek właściciela lub użytkownika

wieczystego, który wniósł opłaty roczne za cały okres użytkowania tego prawa na 30% wzrostu wartości nieruchomości.

§2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Ostrowite.

§3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący Rady
(-) *Jakub Bartosik*

2610

UCHWAŁA Nr XXIII/207/2008 RADY GMINY STARE MIASTO

z dnia 22 lipca 2008 r.

w sprawie określenia zasad udzielania dotacji na sfinansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz.U. z 2000 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 81 ust 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 162 poz. 1568 z późn. zm.) Rada Gminy Stare Miasto uchwala, co następuje:

§1. Uchwała określa:

1. warunki ubiegania się o dotacje na sfinansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków;
2. rodzaj danych i informacji, które należy zawrzeć we wniosku o dotację;
3. tryb postępowania z wnioskiem o udzielenie dotacji;

4. postanowienia, jakie winna zawierać umowa o udzielenie dotacji;
5. zasady rozliczania, kontroli i zwrotu dotacji;
6. sposób ewidencjonowania i upowszechniania informacji o udzielonych dotacjach.

§2. 1. Z budżetu Gminy Stare Miasto mogą być udzielane dotacje celowe na sfinansowanie prac lub robót budowlanych przy zabytku ruchomym lub nieruchomym, jeżeli zabytek ten łącznie spełnia następujące kryteria:

- 1) znajduje się na stałe na obszarze Gminy Stare Miasto;
- 2) jest dostępny publicznie;
- 3) posiada istotne znaczenie historyczne, artystyczne lub kulturowe dla mieszkańców Gminy Stare Miasto;
- 4) jest wpisany do rejestru zabytków.

2. Dotacja na prace lub roboty budowlane o których mowa w §1 pkt 1 może finansować nakłady obejmujące:

- 1) sporządzanie ekspertyz technicznych i konserwatorskich;
- 2) przeprowadzenie badań konserwatorskich, architektonicznych lub archeologicznych;
- 3) wykonanie dokumentacji konserwatorskiej;
- 4) opracowanie programu prac konserwatorskich i restauratorskich;
- 5) wykonanie projektu budowlanego zgodnie z przepisami prawa budowlanego;
- 6) sporządzenie projektu odtworzenia kompozycji wnętrz;
- 7) zabezpieczenie, zachowanie i utrwalenie substancji zabytku;
- 8) stabilizację konstrukcyjną części składowych zabytku lub ich odtworzenie w zakresie niezbędnym dla zachowania tego zabytku;
- 9) odnowienie lub uzupełnienie tynków i okładzin architektonicznych albo ich całkowite odtworzenie, z uwzględnieniem charakterystycznej dla tego zabytku kolorystyki;
- 10) odtworzenie zniszczonej przynależności zabytku, jeżeli odtworzenie to nie przekracza 50% oryginalnej substancji tej przynależności;
- 11) odnowienie lub całkowite odtworzenie okien, w tym ościeżnic i okiennic, zewnętrznych odrzwi i drzwi, więźby dachowej, pokrycia dachowego, rynien i rur spustowych;
- 12) modernizację instalacji elektrycznej w zabytkach drewnianych lub w zabytkach, które posiadają oryginalne, wykonane z drewna części składowe i przynależności;
- 13) wykonanie izolacji przeciwwilgociowej;
- 14) uzupełnianie narysów ziemnych dzieł architektury obronnej oraz zabytków archeologicznych nieruchomych o własnych formach krajobrazowych;
- 15) działania zmierzające do wyeksponowania istniejących, oryginalnych elementów zabytkowego układu parku lub ogrodu;
- 16) zakup materiałów konserwatorskich i budowlanych, niezbędnych do wykonania prac i robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru, o których mowa w pkt 7-15;
- 17) zakup i montaż instalacji przeciwwłamaniowej oraz przeciwpożarowej i odgromowej.

§3. 1. O dotację może się ubiegać każdy podmiot będący właścicielem lub posiadaczem zabytku, a także podmiot, który do tego zabytku posiada tytuł prawny wynikający z użytkowania wieczystego, ograniczonego prawa rzeczowego, trwałego zarządu albo stosunku zobowiązaniowego z uwzględnieniem zapisu §2 ust. 1.

2. Dotacja może być udzielana na sfinansowanie prac lub robót budowlanych przy zabytku, które wnioskodawca zamierza wykonać w roku złożenia wniosku o udzielenie dotacji.

§4. Dotacja może być udzielona do 100% wartości nakładów koniecznych na wykonanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków.

§5. 1. We wniosku o przyznanie dotacji należy wskazać:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania wnioskodawcy lub nazwę, adres i siedzibę wnioskodawcy będącego jednostką organizacyjną;
- 2) dane obiektu uwidocznione w rejestrze zabytków;
- 3) fotograficzną dokumentację zabytku;
- 4) dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do władania zabytkiem;
- 5) decyzje właściwego organu ochrony zabytków zezwalającą na przeprowadzenie prac lub robót budowlanych przy zabytku oraz projekt i pozwolenie na budowę, gdy wniosek dotyczy prac lub robót budowlanych przy zabytku nieruchomym lub program prac, gdy wniosek dotyczy przy zabytku ruchomym;
- 6) wnioskowaną kwotę dotacji i proponowany termin jej przekazania;
- 7) zakres prac lub robót budowlanych, które mają być objęte dotacją;
- 8) termin zakończenia prac objętych wnioskiem;
- 9) harmonogram i kosztorys przewidywanych prac lub robót budowlanych ze wskazaniem źródeł ich finansowania;
- 10) informację o środkach publicznych przyznanych z innych źródeł na te same prace lub roboty budowlane przy zabytku oraz informację o wystąpieniu o takie środki złożonym do innych podmiotów;
- 11) wykaz prac lub robót budowlanych wykonanych przy danym zabytku w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku z podaniem łącznej wysokości nakładów, w tym wysokości źródeł dofinansowania otrzymanego ze środków publicznych;
- 12) określenie organu, u którego ubiega się o dotację.

2. W przypadku gdy wnioskodawca jest przedsiębiorcą, do wniosku o udzielenie dotacji winien dołączyć informację o pomocy publicznej otrzymanej przed dniem złożenia wniosku – sporządzoną w zakresie i według zasad określonych w przepisach prawa regulujących udzielanie pomocy publicznej dla przedsiębiorców.

3. Wzór wniosku stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§6. 1. Wnioski o dotację kieruje się do Wójta Gminy Stare Miasto w terminie do dnia 31 lipca danego roku z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W roku 2008 wnioski o dotację należy składać w terminie do 30 września.

§7. 1. Łączną kwotę dotacji w danym roku budżetowym określa każdorazowo uchwała budżetowa.

2. Dotację przyznaje Rada Gminy Stare Miasto w uchwale określającej:

- 1) nazwę podmiotu otrzymującego dotację;
- 2) prace lub roboty budowlane przy obiekcie budowlanym na których wykonanie przyznano dotację.

§8. Uwzględniając §7 uchwały oraz dane z wniosku o dotację, Wójt zawiera z podmiotem umowę określającą w szczególności:

- 1) opis prac lub robót budowlanych przy zabytku i termin ich wykonania;
- 2) kwotę dotacji i termin jej przekazywania, które w postanowieniach umowy mogą zostać uzależnione od wyniku każdorazowej kontroli postępu prac lub robót budowlanych i rozliczenia tych wydatków.
- 3) zobowiązanie się podmiotu do przekazywania informacji o wysokości środków publicznych na prace lub roboty przy zabytku otrzymanych z innych źródeł;
- 4) zobowiązanie się podmiotu do stosowania takich zasad obiegu i opisywania dokumentów finansowych, aby oryginały dokumentów świadczących o dokonaniu wydatków sfinansowanych w całości lub w części z otrzymanej dotacji zaopatrzone były w sposób trwały w klauzulę potwierdzającą ten fakt;
- 5) zobowiązanie się podmiotu do poddania się kontroli przeprowadzanej przez Wójta lub osobę przez niego upoważnioną w zakresie przeznaczenia dotacji i wykonania prac lub robót budowlanych;
- 6) sposób i termin rozliczania kwot udzielonej dotacji;
- 7) warunki, sposób i termin zwrotu niewykorzystanej dotacji oraz zwrotu dotacji wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem.

§9. 1. W celu rozliczenia dotacji podmiot w sposób i w terminach określonych w umowie składa Wójtowi sprawozdania z wykonania prac lub robót budowlanych.

2. Sprawozdanie określa:

- 1) całkowity koszt zadania w okresie sprawozdawczym, w tym nakłady pokryte z innych środków publicznych
- 2) zestawienie rachunków dołączonych do sprawozdania w celu rozliczenia dotacji.

§10. W przypadku częściowego lub całkowitego niewykonania dotowanego zadania z przyczyn leżących po stronie podmiotu lub wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem, odpowiednia część przekazanych środków dotacji podlega zwrotowi do budżetu Gminy Stare Miasto na zasadach określonych w umowie.

§11. 1. Wójt prowadzi zestawienie danych o udzielonych dotacjach oraz informuje inne organy uprawnione do udzielania dotacji na prace lub roboty budowlane przy zabytkach o dotacjach przyznanych przez Radę Gminy Stare Miasto.

2. Zestawienie danych dla każdej udzielonej dotacji winno zawierać:

- 1) wskazanie zabytku, z uwzględnieniem miejsca jego położenia lub przechowywania;
- 2) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres osoby albo nazwę, siedzibę i adres jednostki organizacyjnej, której przyznano dotację;
- 3) kserokopię uchwały o przyznaniu dotacji;
- 4) kserokopię umowy o dotację;
- 5) informacje o wysokości środków przekazanych beneficjentowi z dotacji oraz o rozliczeniu kwoty wypłaconej dotacji;
- 6) informacje przekazane przez inne organy zobowiązane do udzielenia informacji o dotacjach na prace lub roboty budowlane przy danym zabytku.

§12. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Stare Miasto.

§13. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący Rady
(-) Karol Szafran

2611

UCHWAŁA Nr 1674/2008 ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 24 lipca 2008 r.

w sprawie przyjęcia II części Indykatywnego Wykazu Indywidualnych Projektów Kluczowych dla Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013

Na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 4) ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jednolity z 2001 r. Dz.U. Nr 142, poz. 1590, z późn. zm.) oraz art. 28 ust. 1 pkt 1) ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz.U. Nr 227, poz. 1658 z zm.), Zarząd Województwa Wielkopolskiego - Instytucja Zarządzająca Wielkopolskim Regionalnym Programem Operacyjnym na lata 2007-2013 uchwala, co następuje:

§1. 1. Przyjmuje się II część Indykatywnego Wykazu Indywidualnych Projektów Kluczowych dla Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013.

2. Indykatywny Wykaz Indywidualnych Projektów Kluczowych dla Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013 stanowi dodatkowy krajowy dokument informujący o najważniejszych inwestycjach pla-

nowanych do realizacji w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego 2007-2013.

§2. II część Indykatywnego Wykazu Indywidualnych Projektów Kluczowych dla Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013, o którym mowa w §1 ust. 1 stanowi załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§3. Wykonanie niniejszej uchwały powierza się Marszałkowi Województwa Wielkopolskiego.

§4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2008 roku.

§5. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Z up. Marszałka Województwa
Wicemarszałek
(-) Leszek Wojtasiak

DRUGA CZĘŚĆ INDYKATYWNEGO WYKAZU INDYWIDUALNYCH PROJEKTÓW KLUCZOWYCH
DLA WIELKOPOLSKIEGO REGIONALNEGO PROGRAMU OPERACYJNEGO NA LATA 2007-2013

Lp.	Nazwa projektu	Orientacyjny koszt całkowity projektu (euro)	Przewidywany poziom/kwota dofinansowania ¹	Przewidywany okres realizacji projektu (od roku - do roku)	Miejsce realizacji projektu	Instytucja odpowiedzialna za realizację projektu	Uzasadnienie realizacji projektu
1.	Przedłużenie linii tramwajowej z pętli Zawady do stacji Poznań Wschód	28.000.000	8.000.000 euro ²	2008-2012	Poznań	Urząd Miasta Poznania	Przedmiotem projektu jest doprowadzenie trasy tramwajowej do stacji kolejowej PKP Poznań Wschód, co w przyszłości ma umożliwić stworzenie w tym rejonie węzła przesiadkowego, integrującego sieć tramwajową z komunikacją kolejową. Zintegrowanie komunikacji: szynowej podmiejskiej, dalekobieżnej, tramwajowej, autobusowej zwiększy dostępność komunikacyjną Poznania i będzie miało znaczenie szczególne dla osób dojeżdżających do pracy. Projekt przyczynia się do realizacji celów i wskaźników zakładanych w Wielkopolskim Regionalnym Programie Operacyjnym na lata 2007-2013. Projekt ten należy uznać za komplementarny w stosunku do innych projektów z zakresu komunikacji miejskiej planowanych do realizacji w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013 oraz Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko.
2.	Budowa trasy tramwajowej Os. Lecha-Franowo wraz z nową zajezdnią tramwajową na Franowie oraz modernizacja trasy tramwajowej Kórnicka-Os. Lecha-Rondo Żegrze	38.000.000	80%	2008-2012	Poznań	Urząd Miasta Poznania	W ramach projektu planuje się wybudowanie trasy tramwajowej o długości ok. 2,2 km, łączącej Osiedle Lecha z Franowem, wraz z niezbędną infrastrukturą do obsługi pasażerów. Dla zapewnienia odpowiedniej prędkości komunikacyjnej na całej w/w trasie niezbędne będzie również przeprowadzenie modernizacji trasy tramwajowej Kórnicka – Os. Lecha – Rondo Żegrze. Dzięki realizacji projektu w sposób znaczący zwiększy się dostępność komunikacyjna tej części miasta z centrum Poznania. Projekt przyczynia się do realizacji celów i wskaźników zakładanych w Wielkopolskim Regionalnym Programie Operacyjnym na lata 2007-2013. Projekt ten, należy uznać za komplementarny w stosunku do projektu zrealizowanego w ramach Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego oraz innych projektów z zakresu komunikacji miejskiej planowanych do realizacji w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013 i Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko.

3.	Przedłużenie trasy Poznańskiego Szybkiego Tramwaju (PST) do Dworca Zachodniego w Poznaniu	15.000.000	80%	2008-2012	Poznań	Urząd Miasta Poznania	Zakres projektu obejmuje wybudowanie odcinka trasy tramwajowej od Mostu Teatralnego do Dworca Zachodniego PKP w Poznaniu, biegnącego wzdłuż ul. Roosevelta na poziomie istniejących torów kolejowych PKP. Realizacja inwestycji odciąży i polepszy płynność ruchu w podstawowej osi układu sieci tramwajowej: Most Teatralny – Rondo Kaponiera – Bałtyk – Most Dworcowy oraz skróci czas dojazdu tramwajów z Piątkowa do Dworca Głównego i Dworca Zachodniego. Projekt jest w sposób bezpośredni związany z planowaną do realizacji przebudową Ronda Kaponiera, która ma zostać sfinansowana ze środków Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko. Dzięki realizacji obu projektów powstanie tutaj węzeł przesiadkowy łączący komunikację kolejową, tramwajową i autobusową. Projekt przyczynia się do realizacji celów i wskaźników zakładanych w Wielkopolskim Regionalnym Programie Operacyjnym na lata 2007-2013.
4.	Budowa Wielkopolskiej Sieci Szerokopasmowej	47.000.000	85%	2009-2013	Województwo Wielkopolskie	Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu (Biuro Obsługi Funduszy)	Planowany projekt zakłada wybudowanie na terenie województwa wielkopolskiego nowoczesnej sieci szerokopasmowej obejmującej teren całego regionu. Wykonanie projektu ma się opierać na współpracy Samorządu Województwa Wielkopolskiego z jednostkami samorządów gminnych, powiatowych, a także z właścicielami i operatorami sieci istniejących, tak aby istniejąca już infrastruktura mogła być właściwie wykorzystywana. Rezultatem projektu będzie likwidacja „wykluczenia cyfrowego” i stworzenie ogólnej możliwości korzystania z nowoczesnej sieci internetowej. Projekt ma znaczenie strategiczne i w sposób zasadniczy przyczynia się do realizacji celów i wskaźników zakładanych w Wielkopolskim Regionalnym Programie Operacyjnym na lata 2007-2013.
5.	Wzmocnienie potencjału rozwojowego Wielkopolski poprzez zastosowanie technologii informacyjnych w działalności instytucji publicznych na rzecz budowania infrastruktury społecznej i gospodarczej regionu	3.915.000	85%	2008-2010	Województwo Wielkopolskie	Komenda Wojewódzka Policji w Poznaniu	Generalnym celem realizacji przedsięwzięcia jest rozwój zintegrowanej regionalnej infrastruktury teleinformatycznej policji oraz wdrożenie innowacyjnych rozwiązań w zakresie ICT, co w konsekwencji przyczyni się do podniesienia poziomu bezpieczeństwa obywateli Wielkopolski poprzez m.in. właściwą alokację sił i środków policji. Beneficjentami planowanego projektu będą jednostki policji w zakresie korzystania z systemu pozwalającego na efektywne wykonywanie obowiązków służbowych, samorządy wielkopolskie w zakresie dostępu do bieżących, systemowych danych o stanie zagrożenia. Projekt realizuje cele i wskaźniki Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013.

6.	Program leczenia ostrych pęknięć tętniaków aorty i ostrej zatorowości płucnej	1.782.000	75%	2009	Poznań	Szpital Kliniczny Przemienienia Pańskiego Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu Projekt ma ogromną wagę dla poprawy funkcjonowania systemu ochrony zdrowia w Wielkopolsce. Dotyczy on szpitala, który w Poznaniu oraz regionie jest jedynym ośrodkiem dysponującym pełnym zabezpieczeniem specjalistycznym dla leczenia obarczonych ogromną śmiertelnością i niezwykle trudnych schorzeń, jakimi są pęknięcia aorty i zatorowość płucna, a także jako jedyny w całym regionie północno-zachodniej Polski dysponuje właściwym zapleczem specjalistycznym. Projekt ma na celu zapewnienie kompleksowego leczenia ww. schorzeń jako całościowego, specjalistycznego programu zdrowotnego dla pacjentów. Projekt jest zgodny z Narodowym Programem Zdrowia, a także z jednym z celów operacyjnych Strategii rozwoju województwa wielkopolskiego do 2020 roku, jakim jest poprawa sytuacji demograficznej i stanu zdrowia mieszkańców regionu oraz zapisami regionalnej strategii w zakresie ochrony zdrowia. Cel ten ma być realizowany m.in. przez rozwój systemu wczesnej interwencji kardiologicznej i kardiochirurgicznej, ograniczanie skali chorób społecznych i wdrażanie systemu funkcjonalnych powiązań jednostek organizacyjnych ochrony zdrowia. Zgodnie z linią demarkacyjną Uniwersytet Medyczny mógłby ubiegać się o dofinansowanie dla powyższego projektu w trybie konkursowym w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko. Jednak rodziłoby to nieuniknione ryzyko, iż nie uzyska on dofinansowania, stąd też pojawiła się zgłoszona przez IZ WRPO, a następnie przyjęta przez Komitet Koordynacyjny Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia propozycja, dotycząca wpisania projektu jako wyjątek do linii demarkacyjnej, dzięki czemu mógł on zostać włączony do Indyktywnego Wykazu Projektów Kluczowych w ramach WRPO na lata 2007-2013.
----	---	-----------	-----	------	--------	---

1 Poziom dofinansowania liczony od wartości kosztów kwalifikowanych inwestycji

2 tj. około 28,57% wartości całkowitej projektu

2612

ANEKS Nr 3 DO POROZUMIENIA MIĘDZYGMINNEGO

z dnia 7 grudnia 2004 r.

w sprawie powierzenia gminie Śrem zadania związanego z prowadzeniem schroniska dla bezdomnych zwierząt i ochroną przed bezdomnymi zwierzętami, polegającego na rozbudowie i eksploatacji międzygminnego schroniska dla bezdomnych zwierząt w Gaju

Na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz uchwał:

Rady Miejskiej w Śremie Nr 181/XXII/08 z dnia 27 marca 2008 r.,

Rady Miejskiej w Książu Wlkp. Nr XXI/126/08 z dnia 7 maja 2008 r.,

Rady Miasta i Gminy Dolsk Nr XXI/131/08 z dnia 24 kwietnia 2008 r.,

Rady Gminy Brodnica Nr XXI/86/2008 z dnia 27 maja 2008 r.,

Rady Miejskiej w Czempińu Nr XXII/133/08 z dnia 30 maja 2008 r.,

Rady Miejskiej Kościana Nr XX/207/08 z dnia 19 czerwca 2008 r.;

działający w imieniu:

gminy Śrem - Adam Lewandowski Burmistrz Śremu,
gminy Książ Wlkp. - Teofil Marciniak Burmistrz Miasta i Gminy Książ Wlkp.,
gminy Dolsk - Henryk Litka Burmistrz Miasta i Gminy Dolsk,
gminy Brodnica - Marian Flaczyński Wójt Gminy Brodnica,
gminy Czempin - Dorota Lew Burmistrz Gminy Czempin,
miasta Kościana - Michał Jurga Burmistrz Miasta Kościana,

zawierają aneks do porozumienia międzygminnego z dnia 7 grudnia 2004 r. w sprawie powierzenia gminie Śrem zadania związanego z prowadzeniem schroniska dla bezdomnych zwierząt i ochroną przed bezdomnymi zwierzętami, polegającego na rozbudowie i eksploatacji międzygminnego schroni-

ska dla bezdomnych zwierząt w Gaju pomiędzy gminą Śrem a gminami Książ Wlkp., Dolsk, Brodnica, Czempin, zwanymi dalej uczestnikami porozumienia, o następującej treści:

§1. W porozumieniu międzygminnym z dnia 7 grudnia 2004 r. w sprawie powierzenia gminie Śrem zadania związanego z prowadzeniem schroniska dla bezdomnych zwierząt i ochroną przed bezdomnymi zwierzętami, polegającego na rozbudowie i eksploatacji międzygminnego schroniska dla bezdomnych zwierząt w Gaju wprowadza się następujące zmiany:

1) po §1a dodaje się §1b w brzmieniu:

„§1 b. Do porozumienia od dnia 1 maja 2008 r. przystępuje Gmina Miejska Kościana.”

2) §4 otrzymuje brzmienie:

„§4. Uczestnicy porozumienia, partycypują w kosztach modernizacji i rozbudowy schroniska według zasady: gmina Śrem 50% i każdy z pozostałych uczestników porozumienia po 10%.

3) §5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Koszty bieżącego utrzymania oraz remontów schroniska uczestnicy porozumienia będą ponosić proporcjonalnie wg zasady określonej w §4 Gmina Miejska Kościana poniesie w terminie do 30 czerwca 2008 r. dodatkowo jednorazowy wkład finansowy w wysokości 15.000,00 zł brutto (słownie: piętnaście tysięcy złotych brutto), w bezpośrednim rozliczeniu z zarządcą schroniska, który przeznaczony zostanie na budowę nowych kójców dla psów”.

§2. Pozostałe warunki porozumienia nie ulegają zmianom, a Gmina Miejska Kościana zobowiązuje się do ich przestrzegania.

§3. Aneks sporządza się w 12 jednobrzmiących egzemplarzach, po 2 dla każdej ze stron.

§4. Aneks wchodzi w życie z dniem podpisania i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Gmina Śrem
Burmistrz
(-) *mgr Adam Lewandowski*

Gmina Książ Wlkp.
Burmistrz
(-) *Teofil Marciniak*

Miasto i Gmina Dolsk
Burmistrz
(-) *Henryk Litka*

Gmina Brodnica
Burmistrz
(-) *mgr Marian Floszyński*

Gmina Czempiń
Burmistrz
(-) *mgr Dorota Krystyna Lew*

Gmina Kościan
Burmistrz
(-) *Michał Jurga*

Wydawca: Wojewoda Wielkopolski

Redakcja: Wydział Nadzoru Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu - Redakcja Dziennika Urzędowego Województwa Wielkopolskiego
aleja Niepodległości 16/18, tel. 061 854 16 34, 061 854 16 21, *e-mail* – dzu@poznan.uw.gov.pl, www.poznan.uw.gov.pl

Skład, druk i rozpowszechnianie:

Skład – Ośrodek Informatyki WUW, Poznań, tel. 061 852 90 44

Druk – Drukarnia „Sparta”, Radosław Kuriata, ul. Ułańska 18a, 71-750 Szczecin, tel. 091 453 73 30, *e-mail* – r.kuriata@sparta.szczecin.pl

Rozpowszechnianie – Administracja i stały punkt sprzedaży – Wielkopolski Urząd Wojewódzki w Poznaniu, ul. Kościuszki 93, hol główny, tel. 061 854 1703

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można nabywać w punkcie sprzedaży Dziennika Urzędowego:

– Wielkopolski Urząd Wojewódzki w Poznaniu, Poznań ul. Kościuszki 93, hol główny, tel. 061 854 1703,
zbiory Dziennika Urzędowego wraz ze skorowidzami są wyłożone do powszechnego wglądu w Wielkopolskim Urzędzie Wojewódzkim, w godz. 9⁰⁰-14⁰⁰

Tłoczono z polecenia Wojewody Wielkopolskiego w Drukarni „Sparta”
ul. Ułańska 18a, 71-750 Szczecin